

ചമൽകാരചിന്താമണി.

പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മ.

ചമൽകാരചിന്താമണി

(നാരായണഭട്ടാചാര്യപ്രണീതഃ.)

ബ്രഹ്മശ്രീ

പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മ

അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട

ശാണോല്പേവനം

എന്ന

ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി

തൃശ്ശിവപേരൂർ

ഭാരതവിലാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചത്.

1951

വില 1-ക. 2-ണ.

പരിപാവകാശം ടി. അച്ചുകൂടത്തിലേക്കുള്ളതാകുന്നു.

അവതാരിക.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം എന്നത് വേദാംഗങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. 'ജ്യോതിഃ കല്പോ നിരക്തം ച ശിക്ഷാ വ്യാകരണം തഥാ ഛന്ദോവിചിതിരേതാനി ഷഡ്ജാനി വിദഃ ശ്രുതേ' എന്നു വചനമുണ്ട്. ഉപകാരകതപം ഛേദവായിട്ടാകുന്നു അംഗതപം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വേദങ്ങളിലും തദ്വ്യവസ്ഥകളായ സൂത്രാദികളിലും കർത്തവ്യതേപന അനേകകർമ്മങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുകളുടെ കാലജ്ഞാനം ഈ ശാസ്ത്രത്തെ അപേക്ഷിച്ചിട്ടാകുന്നു ലഭിക്കേണ്ടത്. ഈ വിധവും മറ്റും ഉപകാരകതപമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാകുന്നു അംഗതപം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അംഗങ്ങളിൽവെച്ച് എന്താംഗതേപനയാകുന്നു ഈ ശാസ്ത്രത്തെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാലോചിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇതിനെ കണ്ണിന്റെ സ്ഥാനമായിട്ടാണ് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഇതിന്നു കല്പാദി തരാംഗാപേക്ഷയാ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാം. അത ഏവ ജ്യോതിഃ കല്പോനിരക്തം ചേത്യാദ്യംഗപരിഗണനാവസരേ പ്രഥമതേപനാസ്യ നിദേശ ഇത്യപി തത്പക്ഷാവലംബിനഃ. അത്രയുമല്ല ഇതിനെത്തന്നെ ആചാര്യൻ കണ്ഠഭാഷ പഠത്തിട്ടുണ്ട് "വേദസ്യ ചക്ഷുഃ കില ശാസ്ത്രമേതൽ പ്രധാന താംഗേഷു തതോസ്യ യുക്തം അംഗൈര്യുതോന്യൈരപി പൂണ്ണമുന്തിഃ ചക്ഷുവിനം കഃ പുരുഷതപമേതി" എന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും "ചതുർലക്ഷ വേദാക്ഷിപാ

മോയിമുച്ചൈഃ” എന്ന ദിക്കിലുള്ള വേദാക്ഷിപദം കൊണ്ട് ഇതിനെത്തന്നെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതും ഉണ്ട്.

ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ സമഷ്ടിയായി രണ്ടു പ്രകാരേണ പ്രാചീനന്മാർതന്നെ വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ൧ പ്രമാണം. ൨ ഫലം എന്നിങ്ങിനെയാകുന്നു ആ വിഭാഗം. അതിൽ പ്രമാണമെന്നു പറയുന്നതു ഗണിതസ്കന്ധവും, ഫലമെന്നു പറയുന്നത് സംഹിതാ മോരസ്കന്ധങ്ങളും ആകുന്നു. ഗണിതസ്കന്ധം എന്നതിൽ ഗോളമെന്നും, ഗണിതമെന്നും രണ്ട് അവാന്തരഭേദങ്ങളെ അന്തർവിച്ഛിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഗോളമെന്നതുകൊണ്ട് ഭൂഗോളവും, ആകാശഗോളവും, സൂര്യാദിഗ്രഹഗോളങ്ങളും ഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. അതുകൂടെ സ്വരൂപനിരൂപണം അതിബുദ്ധിമാന്മാർക്കു കൂടി ഗഹനമാകുന്നു. പ്രാചീനാചാര്യന്മാർ ഇതിനെ അതാതുപ്രകാരത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. നവീനന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ചയ്യാലോചനയും ഈ വിഷയത്തിൽ വിശ്രമത്തിൽ പെട്ടിട്ടില്ല. യുക്തികളേയും പ്രാചീനങ്ങളായ വചനങ്ങളേയും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ചു പ്രത്യക്ഷത്തിന്നൊത്തവിധം ഒരു രീതിയിൽ കൊണ്ട് കലാശിപ്പിക്കുവാൻ ചില കൂട്ടരും പ്രത്യക്ഷത്തിന്നും യുക്തിക്കും മാത്രം കേടുവരാത്തവിധം ഉറപ്പിക്കുവാൻ മറെറാരു കൂട്ടരും ശ്രമിച്ചു വരുന്നു. ഈ ശ്രമം ഇപ്പോഴും അനുവൃത്തമായിരിക്കുന്നതും ഇതിന്റെ ഫലമായി പുതിയ പുതിയ കാരോ അഭിപ്രായങ്ങൾ ജനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ലോകവൃത്താഭിജ്ഞന്മാർക്കു പരസ്യമായ അവസ്ഥയാകുന്നു. ഈ ഗോളങ്ങളുടെ തത്വത്തെപ്പറ്റി തീച്ചയായി ഒരു അഭിപ്രായം പറയപ്പെടുവിക്കുന്നതു പ്രയാസവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ അനേക

വശ്യകവും ആകുന്നു. എന്നാൽ ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിൽ നക്ഷത്രകല്പനവും രാശികല്പനവും സൂര്യാദിഗ്രഹഗോളങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും കല്പിക്കപ്പെടുന്നത് ഭാവഫലനിരൂപണത്തിൽ ആവശ്യകമാകയാൽ ഇത്രയും പറഞ്ഞതാകുന്നു. “ന ചേൽ വേചരാസ്ഥാപിതാഃ കീം ഭചക്രേ” എന്ന മൂലവചനവും ഇതിന്നനുസരിച്ചുതന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രവഹവായുവിന്റെ അഭിഹനനത്താൽ നൂറു നാഴിക നേരംകൊണ്ടു ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഉച്ചാധാരധോഭാഗസഞ്ചാരിയായി ജ്യോതിശ്ചക്രം നിയമേന ഭ്രമിക്കുന്നുവെന്നു കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഗണിതം എന്നതിൽ വൃക്തഗണിതവും അവൃക്തഗണിതവും അന്തർവിചിരികുന്നു. “ദ്രവിധി ഗണിതമുക്തം വൃക്തമവൃക്തസംജ്ഞം” എന്ന ഭാസ്കരാചാര്യവചനം ഇതിനെ വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ അവൃക്തമായ ബീജഗണിതംപാടി ഗണിതത്തിന്നു യുക്തിമാഗ്ഗ്വത്തെ കാണിച്ചുതരുന്നു. ഈ രണ്ടു ഗണിതങ്ങളെ മാത്രമല്ല ഗ്രഹഗണിതംകൂടി ഗണിതശബ്ദംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഗ്രഹഗണിതത്തിന്നു ധർമ്മഭേദം ഉണ്ട്. ദേശഭേദം, ഗ്രഹഗണിതം എന്ന വചനം, അതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആഭേദങ്ങളെ സ്പഷ്ടമായി വേറെ വചനവും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. “ദ്യുഗണാനയനം വേദമധ്യമസ്തദയോസ്തഥാ ഗ്രഹണദ്രിതയം വേദകലഹസ്തസമംഗമഃ അസ്തോദയൗ ച വേദാനാം നക്ഷത്രാണാം ച സംഗമഃ ഇതി ഭേദസ്തു വിജ്ഞേയാഃ ഗ്രഹാണാം ഗണിതേ ദേശം” എന്നു്. ഈ വക ഗണിതങ്ങളെല്ലാം പ്രമാണമെന്ന ഘട്ടത്തിൽപ്പെട്ടതാകുന്നു.

അത്രയുമല്ല, ഫലം എന്നു പറഞ്ഞ പെട്ടത്തിൽ സംഹിതാസ്തസ്യവും ഹോരാസ്തസ്യവും അന്തർവിച്ചു കിടക്കുന്നു എന്നു മുഖ്യ പഠത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ കാലഭേദേന ജനങ്ങൾക്കു വർദ്ധനയും നാശവും സംഭവിക്കുന്നതും അതിവർദ്ധം അനാവൃഷ്ടി മുതലായ ജാതികളെക്കൊണ്ടു രാജ്യത്തിങ്കൽ നാശം സംഭവിക്കുന്നതും രാജാക്കന്മാരുടെ അന്യോന്യയുദ്ധാദികളെക്കൊണ്ടു രാജക്ഷോഭം മുതലായ മാരാങ്ങൾ വന്നുകൂടുന്നതും അറിയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ആന, കുതിര, കേതുദയം, ഭൂകമ്പം, ഉക്തപാദം മുതലായവകളുടെ തത്വങ്ങളും സംഹിതയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഫലഭാഗാന്തഃപാതിയായ ഹോരാസ്തസ്യത്തിലെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമാകുന്നു പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിലെ വിഷയം. ഇതു പ്രശ്നഭാഗത്തിലും ജാതകഭാഗത്തിലും ഒരുപോലെ നിരൂപിക്കാം. ഫലനിരൂപണം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുഖ്യഫലമാകുന്നു. കൃഷ്ണചര്യൻ സ്വഗ്രന്ഥരംഭത്തിങ്കൽ ഇതിനെത്തന്നെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. “ജ്യോതിഷഫലമാദേശം ഫലാത്മമാരംഭം ഭവതിലോകേ” എന്നാകുന്നു തദ്വചനം. ഫലനിരൂപണത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ ഇന്നു ഇന്നു ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നുവെന്നറിഞ്ഞാൽ അതാതു കളുടെ ഫലങ്ങളെ വിമർശിച്ചു ഫലാദേശം ചെയ്യുന്നതുതന്നെയാകുന്നു പ്രധാനം. എന്നാൽ ഭാവസ്ഥിതിയേയും ഫലങ്ങളുടെ താരതമ്യത്തേയും അറിയേണ്ടതിലേക്കു ഭാവസ്തുടങ്ങൾ, ഭാവസന്ധിസ്തുടങ്ങൾ, ഭാവഫലഷഷ്ടാംശങ്ങൾ, ഗ്രഹബലങ്ങൾ ഇത്യാദികൾ അറിയുന്നതാണു ആവശ്യമാകുന്നു. അതിനെ പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിലെ 4-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനാവസരത്തിൽ ഉപപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭാവഫലം വിചാരിക്കുന്നതു യുക്തിക്ക് അനുസരിച്ചതന്നെയാണ്. ആ വിചാരംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ നാരായണഭട്ടാചാര്യൻ ഒന്നായി ക്രോഡീകരിച്ചു പ്രകൃതഗുണമരൂപേണ നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന യുക്തികളുടെ സ്വരൂപത്തെ “തനുസ്തോരവിസ്തംഗയഷ്ടിംവിധത്തേ” എന്നുള്ള അഞ്ചാംശ്ലോകത്തിന്റെ (ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലുള്ള ഫലത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ശ്ലോകം) വ്യാഖ്യാനാവസരത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വരാഹമിഹിരാചാര്യൻ തന്റെ ബൃഹജ്ജാതകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ഈ നാരായണഭട്ടാചാര്യൻ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾക്കും യോജിപ്പുണ്ട് എന്നുള്ളതിനേയും ഞാൻ ആ ഘട്ടത്തിൽതന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗുണമം യുക്തിക്കും പ്രമാണത്തിനും അനുസരിക്കുന്നവിധം നാരായണഭട്ടാചാര്യനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു വ്യക്തപ്പെടുന്നു.

ആധുനികന്മാരായ ജ്യോതിഷക്കാർക്കു വിശേഷിച്ചും ജാതകലേഖനത്തിൽ ഈ ഗുണമം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു വിചാരം എനിക്കു മുമ്പേതന്നെ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ജാതകഫലത്തെ പറയുന്നതിലും പ്രശ്നഫലാദേശം ചെയ്യുന്നതിലും കിഞ്ചിജ്ഞാതന്മാരായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് അത്യന്തം ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ വിധം ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നു കരുതിട്ടുമാത്രമാണ് ഞാൻ ഇതിന്നു പറപ്പെട്ടത്. “വ്യാഖ്യാനം നാപേക്ഷതേ വിജ്ഞാത ലബ്ധാപ്യജ്ഞാസ്യസാമ്യം തസ്മാദസ്മാദുശാമേഷാ കിഞ്ചിജ്ഞാനം കൃതേ കൃതാ” എന്ന വചനം ഈ അവസരത്തിൽ എ

ന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. എന്റെ ഈ നിരൂപണം സഫലമായി എന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സ്വാനുഭവംകൊണ്ടു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ ഇതിനെ പിൻതുടന്ന് മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൂടി വ്യാഖ്യാനിക്കേണമെന്നും ഞാൻ ആശിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രമാണഘട്ടത്തിൽപെട്ട ഗണിതസ്കന്ധത്തിലെ ചില കാഴ്ചകളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസുബോധിനി എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഗ്രഹഗണിതാന്തമായ കണാങ്കാഗവും പഞ്ചബോധക്രിയാബോധകമായ രണ്ടാങ്കാഗവും ഞാൻ മുമ്പ് ഒരു അവസരത്തിലുണ്ടാക്കുകയും അതിൽ രണ്ടാങ്കാഗത്തെ മാത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തയുണ്ടായി. അതിൽപിന്നെ ഫലഭാഗത്തിലേക്കു കടക്കുകയും ആ വിഷയത്തിൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രക്കാരായ എല്ലാവർക്കും, മലയാളത്തിലുള്ളവർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും, അവലംബഭൂതമായ പ്രശ്നമാഗ്ഗമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉത്തരാഭ്യന്തരം വ്യാഖ്യാനിച്ചു. അതിൽ ജനങ്ങൾക്കു് ഒരുമാതിരി അഭിരുചിയുണ്ടെന്നു കാണുകയാൽ ജാതകഭാഗത്തിലേക്കു പ്രധാനോപയോഗിയായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു പുറത്തുവിടുവാൻ തുനിയുന്നതാകുന്നു. പ്രശ്നമാഗ്ഗത്തിന്റെ പൂർ്വ്വാഭ്യന്തരിന്നു കൂറു മുഖേതന്നെ സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രനും പണ്ഡിതനരിരോരതാവുമായ കണ്ണുളങ്ങരെ രാമവാരിയരവർകൾ ഒരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടാകയാൽ ഞാൻ ഉത്തരാഭ്യന്തരിങ്കൽ മുമ്പായി കൈവെച്ചതാകുന്നു. എന്നാൽ പൂർ്വ്വാഭ്യന്തരവ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഗാഢപശ്ചാലോചന ചെയ്യുമ്പോൾ ചില ന്യൂനതകളുള്ളതായി കാണുകകൊണ്ടു പൂർ്വ്വാഭ്യന്തരിന്നുകൂടി ഒരു വ്യാഖ്യാ

നം എഴുതേണമോ എന്നു സംശയിക്കുകയും അതിയോ
ഗ്യനെന്ന് പ്രസിദ്ധനും അമാനുഷനെന്നു ചിലരാൽ
ഉഘാദിക്കപ്പെടുന്ന ആളും ആയ ആ മഹാത്മാവിന്റെ
രത്നശിഖാവ്യാഖ്യാനത്തിൽ കിഞ്ചിജ്ഞനായ ഞാൻ
ചില ദോഷങ്ങളെ കാണിക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽനിന്നു
ഭയപ്പെട്ടു സങ്കോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇത്രയും ഭംഗിയിലും വൃത്തിയിലും ഇതിനെ അ
ച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഭാരതവിലാസം
പ്രസ്സുകാരോട് എന്നിക്കുള്ള സന്തോഷത്തെ ഇതിനാൽ
സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വായനയിൽ കണ്ടുകിട്ടു
ന്ന ദോഷങ്ങളെ എനിക്കറിയിച്ചതന്നാൽ കൃതജ്ഞത
യോടെ സ്വീകരിച്ചു ഇനിയത്തെ പതിപ്പിൽ ഭേദ
പ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസ്സുകാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

86 മേടം 17-ാംനു-
30-4-11.
പട്ടാമ്പി.

പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീല
കണ്ഠശർമ്മ,
സഹായസമുദായവിധേയം.

ചമൽക്കാരചിന്താമണി

ശ്രീകേളവർണ്ണപാദാഃ പ്രിയനരാം.

ലസൽപീതപട്ടാംബരം കൃഷ്ണചന്ദ്രം
മുദാ രാധയാലിംഗിതം വിദ്യുതേവ
ഘനം സംപ്രണമ്യോത്ര നാരായണോഽഹം
ചമൽക്കാരചിന്താമണിം സംപ്രവക്ഷ്യേ. 1

വ്യാഖ്യാനം രാണോല്ലേഖനം.

ഗുരും കേളവർണ്ണമനുന്ദിയാ യ
പ്രസാദേന തത്ത്വോപ വിജ്ഞാനസിദ്ധിഃ
ചമൽക്കാരചിന്താമണിം നീലകണ്ഠഃ
സ്വധീശാണകോല്ലേഖിതം സംവിധത്തേ.

മഹാപണ്ഡിതനായ നാരായണഭട്ടാചാര്യൻ
ഭലാങ്കോപകാരാർത്ഥം ഭാവഫലപ്രധാനമായി ചമൽ
ക്കാരചിന്താമണി എന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെ നി
ർമ്മിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു സ്വപരദേവതയായ ശ്രീകൃഷ്ണ
നെ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു ചികീർഷിതപ്രതിജ്ഞയെ
ചെയ്യുന്നു.

അനപയാർത്ഥം—നാരായണനായിരിക്കുന്ന ഞാൻ
ലസൽപീതപട്ടാംബരനായി രാധയാൽ ആലിംഗി
തനായി വിദ്യുത്തിനാൽ ആലിംഗിതമായിരിക്കുന്ന
ഘനമെന്നപോലെ സ്ഥിതനായിരിക്കുന്ന കൃഷ്ണചന്ദ്ര
നെ പ്രണമിച്ചിട്ടു മന്തു ഹേതുവായിട്ട് ഇവിടെ ച
മൽക്കാരചിന്താമണിയെ സംപ്രവചിക്കുന്നുണ്ട്.

സാരം—നാരായണനെ പേരായിരിക്കുന്ന
ഞാൻ, ശോഭിച്ചിരിക്കുന്ന മഞ്ഞപ്പട്ടിനെ ഉടുത്തും രാ-
ധയാൽ ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ടും മിന്നൽപിണ-
രോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന മേഘത്തെപ്പോലെയിരിക്കുന്ന
ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനാകുന്ന ചന്ദ്രനെ വഴിപോലെ നമ-
സ്കരിച്ചിട്ടു സന്തോഷം നിമിത്തമായി ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര-
ത്തിൽ ചമൽകാരചിന്താമണി എന്നുപേരായ ഗ്രന്ഥ-
ത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.

ഇവിടെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ
ഭാവിക്കുമ്പോൾ നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ആരെയെങ്കിലും മം-
ഗളാർത്ഥം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു ക-
രുതീട്ടാകുന്നു കൃഷ്ണനിൽ ചന്ദ്രതപരൂപണം ചെയ്തിരി-
ക്കുന്നത്. ചന്ദ്രനു നവഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു പ്രാബല്യം
അധികമുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു “ചാന്ദ്രം വീര്യം വീര്യബീ-
ജം ഗ്രഹാണാം” എന്നുള്ള ആചാര്യവചനം പ്രമാണ-
വുമാകുന്നു. മാധവീയത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് “സൃ-
ഷ്ടാഗ്രഹേന്ദ്രാൻ നിദ്രേയേതുലായാമേകത്ര സർവ്വാനപ-
രത്ര ചന്ദ്രം പ്രജാപതിഃ സൈപരമതോലയത്തൽ വി-
ശിഷ്ട ആസീലിമരശ്ശിഭാഗഃ” എന്നു. ആജ്ഞാദകാരി-
ത്വം എന്ന സാധാരണകർമ്മം കൃഷ്ണനിൽ ചന്ദ്രതപരോ-
പണത്തിന്നു മതിയായ പ്രയോജകവുമാകുന്നു. അത്രയ്ക്കു
മല്ല ലസൽപീതപട്ടാംബരമെന്ന വിശേഷണവും ചന്ദ്ര-
സാധർമ്യത്തെ സാധിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. എങ്ങിനെ
യെന്നാൽ ലസൽ ശോഭമാനം പീതപട്ട ഇവ അംബ-
രമാകാശം യേന ഹേതുന എന്നു വിഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ
ആകാശം ശോഭിച്ചു മഞ്ഞപ്പട്ടിനെപ്പോലെയൊക്ക-
വാൻ കാരണഭൂതനാകുന്നു ചന്ദ്രനെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.
ഉദയസമയത്തിങ്കൽ ചുമന്നനിറവും ഉടനെ മഞ്ഞൾ-

നിരവം ചന്ദ്രമണ്ഡലത്തിങ്കൽ പ്രത്യക്ഷസിദ്ധമാകുന്നുവല്ലോ. ഏവംവിധചന്ദ്രതേപന രൂപിക്കുകനിമിത്തം ബാലകൃഷ്ണനാണ് പ്രണാമകർമ്മീഭൂതനെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. അത ഏവ രാധയാ ആലിംഗിതമിത്യപിസ്തഥം. ഈ രൂപംകൊണ്ട ശ്രീകൃഷ്ണൻ ആജ്ഞാദേശിതപം സിദ്ധമായി. മേഘത്തിനോട് ഉപമിക്കുകനിമിത്തം താപഹാരിതപവും വ്യക്തമാകുന്നു. വിദ്യുത്തിനെ പിതാംബരസ്ഥാനീയമായും രാധാസ്ഥാനീയമായും കല്പിക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും രാധാശബ്ദം രതതീയവിഭക്തി സമാനവിഭക്തികവിദ്യുൽപദം പ്രാധാന്യേന രാധാസ്ഥാനീയതപമേവ സ്പഷ്ടയതി. ഈ രൂപകോപമകളേക്കൊണ്ട ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന ഗുണത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ വിപ്ലവങ്ങളെക്കുറിച്ചുവാനും ഗുണങ്ങളെ വരുത്തിത്തരുവാനും സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. മറ്റു എന്നു പറയുകൊണ്ട് ആ വിശ്വാസംനിമിത്തം കവിക്കുള്ള യെയ്യവും സംഭ്രമാഭാവവും തെളിയുന്നു. സംപ്രവക്ഷ്യ എന്ന ക്രിയയിലെ രണ്ടുപസർഗ്ഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു പൂർവ്വഗുണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു പ്രകൃഷ്ടതയും സമ്യക്തപവും കുറവാകനിമിത്തം താൻ ഗുണപ്രണയനത്തിന്നാരംഭിക്കുന്നതാണെന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. അത ഏവ അർത്ഥം സ്വകപോലകല്പിതമല്ലെന്നും തെളിയുന്നു. ഭാവഫലബുദ്ധ്യയ്ക്കുകൾ ചമൽകാരത്തെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് അറിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക മുഖ്യപ്രയോജനമായി കവി കരുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വിചരിക്കണം. അതു എന്ന ബുദ്ധിസ്ഥ പരാമർശമായ സർവ്വനാമത്തെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന വിഷയം കരുതലാമലകംപോ

ലേ തനിക്കു സ്പഷ്ടമാണെന്നു വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. “ആ
 തനാമഗുരോന്നാമ നാമാതി കൃപണസ്യ ച ശ്രേയ
 സ്താമോനഗ്രഹ്ണീയാൽ ജ്യേഷ്ഠാപത്യകുത്രയോഃ” എന്നു
 സ്മൃതിയുണ്ടായിരിക്കെ നാരായണോഹം എന്നിങ്ങനെ
 സ്വപനാമത്തെ ഗ്രഹിച്ചത് അനുചിതമാണെന്ന് ഒരു
 കർമ്മജ്ഞവഴിയില്ലാത്തയില്ല. എന്നാൽ ആ നിഷേധം ഉ
 ച്ചാരണത്തിൽ മാത്രമാണ് ഉള്ളത്. ലേഖനത്തിങ്കലി
 ല്ല. ഇവിടെ കവി സ്വപനാമത്തെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. സ്വ
 ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിട്ടു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്നുള്ള സമാ
 ധാനം മതിയാകുന്നതാകുന്നു. കാളിദാസഗ്രാമിതവസ്തു
 താനവേന നാടകേന എന്നിങ്ങിനെ കവിസാമ്യഭേ
 മർത്തനെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു നാടകത്തി
 ലാണെന്നും ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിഷിദ്ധമാണെന്നും
 നാടകമാത്രത്തിൽ സംബ്രദായികമാണെന്നും പറയു
 ന്നവെങ്കിൽ നൈഷധീയാദികളിൽ ശ്രീഹർഷാദികൾ
 പ്രയോഗിച്ചതും ആലോചിക്കുക. വസ്തുതസ്തു ഉച്ചാര
 ണത്തിലുള്ള നിഷേധവും സാമ്യത്രികമല്ല. “ന ഖലപ
 തിജ്ജിത്യരഘം കൃതീഭവൻ”, “രഘോസ്തുകാശാദന
 ലാപ്യ കാമം”, “ക്രിയാണാം രക്ഷായൈ ശേരഥമു
 പസ്ഥായ വിമുഖേ മുനൌ വിശ്വപാമിത്രേ ഭഗവതി”
 ഇत्याദി സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉച്ചാരണത്തിലും ആത്മനാ
 മപ്രയോഗം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നിഷേധത്തിന്നു
 വിഷയമെന്ത്? വൈയത്ഥ്യം സിദ്ധിക്കുമല്ലോ എന്നു
 ശങ്കിക്കേണ്ട. നികൃഷ്ടന്മാരുടെ മുമ്പാകെ നാമോച്ചാര
 ണം ചെയ്യരുത് എന്നാണ് നിഷേധസ്ഥലം. ഇങ്ങി
 ന്ന സ്ഥലസങ്കോചം ചെയ്യാത്താൽ നിയതമായ അ
 ജ്ഞാതവാക്യത്തിനുകൂടി അനൗചിത്യം സിദ്ധി
 ക്കുമല്ലോ. സഹോദരാഗ്രേസരനായ കവിയുടെ ശ്ലോക

ത്തിന്റെ സാരസ്യാദി വിവേചനത്തിന്നു തുടങ്ങുന്നതായാൽ ഗുഹമവിസ്കാരം വളരെ വരുമെന്നുകരുതി ഇവിടെ സമാചിപ്പിക്കുന്നു.

കപണൽകിംകിണീജാലകോലാഹലാഡ്യം
ലസൽ പീതവാസോ വസാനം ചലന്തം
യശോദാങ്കണേ യോഗീനാമപ്യഗമ്യം
ഭജേഹം മുകുന്ദം ഘനശ്യാമവണ്ണം.

അ—ഞാൻ കപണൽകിംകിണീജാലകോലാഹലാഡ്യനായി ലസത്തായിരിക്കുന്ന പീതവാസസ്ത്രീനെ വസാനനായി യശോദാങ്കണത്തിങ്കൽ ചലനത്തിൽ യോഗികൾക്കും അഗമ്യനായി ഘനശ്യാമവണ്ണനായിരിക്കുന്ന മുകുന്ദനെ ഭജിക്കുന്നു.

സാ—കിലുണ്ടുന്ന കിംകിണിക്കൂട്ടത്തിന്റെ കോലാഹലത്തോടുകൂടി ശോഭയുള്ള മഞ്ഞപ്പൂക്കളായ യശോദയുടെ ഗുഹത്തിന്റെ മീറ്റത്തു് അടുമിടും പാഞ്ഞുനടക്കുന്ന, മേഘത്തിനെപ്പോലെ ശ്യാമളനിറമായ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണനെ ഭജിക്കുന്നു. യോഗഭ്യാസമുള്ളവർക്കുകൂടി കിട്ടാത്തതാകയാൽ ശ്രീകൃഷ്ണനെ യോഗീനാമപ്യഗമ്യമെന്ന വിശേഷണംകൊണ്ടു പറയുന്നു. എങ്കിലും യശോദയുടെ മീറ്റത്തു് അടുമിടും പാഞ്ഞുനടക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഭക്തന്മാർക്കു ഭഗവാൻ സുലഭനാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന ഗുഹമത്തിലെ വിഷയം വിദ്വാന്മാർക്കുകൂടി അറിവാൻ പ്രയാസമുള്ളതാണെങ്കിലും ഭക്തിവിശേഷംകൊണ്ടു തനിക്കു് അനായാസേന ഗ്രഹിക്കത്തക്കതായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. മറ്റു വിശേഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഈ ഗുഹമത്തിന്നു പ്രസിദ്ധിയും പ്രചാരവും ധാരാളം ഉണ്ടാക്കി

രുവാൻ ഭഗവാൻ കൃപചെയ്യുമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ അതിസുന്ദരമായി ശൃംഗാരരസത്തെ സ്തരിപ്പിക്കുന്ന തിരുമേനിയോടുകൂടിയ ശ്രീകൃഷ്ണനെ ഈ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നാമത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രതിഭയെയെത്തന്നെ മൂന്നാമത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു വിശദമാക്കിക്കാണിക്കുന്നു.

. ചതുർലക്ഷവേദാക്ഷി പാഥോധിമുചൈഃ
പ്രഥമൈവ വിദ്വജ്ജനാനന്ദഹേതോഃ
പരം യുക്തിരമ്യം സുസംക്ഷിപ്തശബ്ദം
ഭജംഗപ്രയാതൈഃ പ്രബന്ധം കരോമി. 3

അ—ഞാൻ വിദ്വജ്ജനാനന്ദഹേതുവായിട്ട് ഉച്ചൈസ്സായിരിക്കുന്ന ചതുർലക്ഷവേദാക്ഷിപാഥോധിയെ പ്രഥമനചെയ്തിട്ടുതന്നെ ഏറ്റവും യുക്തിരമ്യമായി സുസംക്ഷിപ്തശബ്ദമായിരിക്കുന്ന പ്രബന്ധത്തെ ഭജംഗപ്രയാതങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

സാ—ഞാൻ സഹൃദയന്മാരെ സന്തോഷിപ്പിപ്പാൻവേണ്ടി നാലുലക്ഷം ഗ്രന്ഥവിസ്താരമുള്ള ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമാകുന്ന വലിയ സമുദ്രത്തെ കടഞ്ഞെടുത്തിട്ട് ഏറ്റവും യുക്തികളെക്കൊണ്ടു ഭംഗിയുള്ളതായി ശബ്ദങ്ങളെ വളരെസംക്ഷേപിച്ചുള്ള ഒരു പ്രബന്ധത്തെ ഭജംഗപ്രയാതപുത്തങ്ങളായ ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. മുമ്പുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് എത്രയോ വളരെ വിസ്താരമുണ്ടെന്നും ഇത് അതുകളെ എല്ലാം സംഗ്രഹിച്ചു സാരമാത്രത്തെ എടുത്തു ശബ്ദങ്ങളെ ചുരുക്കി യുക്തികളെ ആലോചിച്ചു ഭംഗിയാകുന്നവിധത്തിൽ ഭജംഗപ്രയാതപുത്തത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും ഇതുകൊണ്ടു സഹൃദയന്മാരായ വിദ്വാന്മാർ സന്തോഷിപ്പാനിടയുണ്ടെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. ഫലത്തെ പറയുന്നതാ

യിരുന്നാലും അതിനെ ചമൽക്കാരം ജനിക്കത്തക്കവിധമാണ് ഇവിടെ ഘടിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അതിനാൽ തന്നെയാണ് ഇതിന്നു ചമൽക്കാരചിന്താമണി എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഭജംഗപ്രയാതമെന്ന വൃത്തത്തിന്റെ ലക്ഷണം രത്നാകരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് “ഭജംഗപ്രയാതം ഭവേദ്യേശ്വതുഭിഃ” എന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഓരോ പാദത്തിൽ നന്നാലു യഗണങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നാൽ ഭജംഗപ്രയാതമെന്ന വൃത്തമാകുന്നുവെന്നാകുന്നു. ഓരോ ഗണത്തിന്നു മുമ്മുന്നക്ഷരങ്ങളാണല്ലോ. അപ്പോൾ ഓരോ പാദത്തിൽ പന്ത്രണ്ടുവീതം അക്ഷരങ്ങളാകുന്നു. അതിനാൽ ഇതു ജഗതീ എന്ന ഛന്ദസ്സിൽ അകപ്പെട്ട വൃത്തമാകുന്നു. ആദ്യത്തെ അക്ഷരം ലഘവായിട്ടും രണ്ടാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും അക്ഷരങ്ങൾ ഗുരുക്കളായിട്ടും വരുന്ന ഗണമാകുന്നു യഗണം. അപ്പോൾ ഓരോ പാദത്തിൽ നന്നാലു ലഘുക്കളും എട്ടെട്ടു ഗുരുക്കളുമുണ്ടായിരിക്കും. ഇവിടെ ഒന്നാംപാദം ചതുർലക്ഷജ്യോതിഷഹാരംഭോധിമുച്ചൈഃ എന്നായി ഒരു പാദം കാണുന്നുണ്ട്. അതു ഛന്ദോഭംഗമുള്ളതാകയാൽ തള്ളേണ്ടതാകുന്നു. അവിടെ ജ്യോ എന്നതു സംയുക്തമാകയാൽ ക്ഷ എന്നതു ഗുരുവാകയും അപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ ഗണം മഗണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. മറുചിലർ ചതുർലക്ഷകംജ്യോതിഷംഭൂരിഭേദം എന്നു പറിക്കുന്നുണ്ട്. ആയതും ഭംഗിയല്ല. അപ്പോൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ സമുദൃതപത്തെ ആരോപിക്കുകനിമിത്തമുള്ള രൂപകാലങ്കാരമുണ്ടാകുന്നതല്ല. പ്രമത്സ്യ എന്ന പുഷ്പകാലക്രിയ ഈ രൂപകം ഉണ്ടെങ്കിലാകുന്നു ഭംഗിയായി അനപയിക്കുക. അത്രയുമല്ല ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര

തികൽ സമുദ്രതപാരോപണംകൊണ്ടും പ്രമത്ത്യ എന്ന പൂർവ്വകാലക്രിയകൊണ്ടും സ്വപ്രബന്ധത്തിന്നു് അമൃത തൈപ്പോലെയുള്ള മാധുര്യം തിരേകം കിട്ടുമെന്നതും ഇ ല്ലാതാകം. വിദ്വജ്ജനാനന്ദഹേതോഃ എന്നതുകൊണ്ടു ദേവന്മാരുടെ ആനന്ദത്തിന്നു വേണ്ടി അമൃതം ഉണ്ടായതുപോലെ ഈ പ്രബന്ധം വിദ്വാന്മാരുടെ ആനന്ദത്തിന്നുവേണ്ടി സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നുവരുന്നുണ്ടു്. വിദ്വൽപദത്തിന്നു രൂപികൊണ്ടു ദേവവാചകത്വമില്ലെങ്കിലും രൂപികൊണ്ടു ദേവവാചകമായ ബുധപദത്തോടു് ഏകാത്മകതയുണ്ടാകുന്നിമിത്തം തദോച്യവാച്യ ലക്ഷിതലക്ഷണയെ സ്വീകരിച്ചു ദേവവാചകത്വവും വരാവുന്നതാണു്. അഥവാ യോഗംകൊണ്ടു (വേദതീതി വിദ്വാൻ വിദേഃ ശതൃവുസുഃ) അറിവുള്ളവരായ ദേവന്മാരേയും ഈ ശബ്ദം പറയുന്നതാകുന്നു. മനുഷ്യാപേക്ഷയാ അധികജ്ഞാനം ദേവന്മാർക്കുണ്ടെന്നുള്ളതു സർവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം വേദത്തിന്റെ അംഗങ്ങളിൽവെച്ചു കണ്ണാകുന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധമാണു്. “ഹന്ദഃ പാദോ ശബ്ദശാസ്ത്രം ച വക്ത്രം കല്പഃ പാണീജ്യോതിഷം ചക്ഷുഷീച | ശിക്ഷാശ്ലാഘം ശ്രോത്രമുക്തം നിരക്തം വേദസ്യ ശാസ്ത്രേവമാഹുർമുനീന്ദ്രാഃ” എന്നു വചനവുമുണ്ടു്. വേദങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ അപൗരുഷേയങ്ങളാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഈശ്വരോക്തികളാണെന്നോ ഉള്ള മഹത്വം വേദാംഗങ്ങൾക്കും പറയാവുന്നതും ആദിമമായ വചനം ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ നാലുലക്ഷം ഗ്രന്ഥസംഖ്യയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കാം. യദോ ഉപജ്യാഹകവചനങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥപ്രണയനംവരെ നാലുലക്ഷം ഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കാം.

ന ചേൽ വേചരാഃ സ്ഥാപിതാഃ കിം ഭവത്രേ
 ന ചേൽ സ്പഷ്ടഗാ സ്ഥാപിതൈഃ കിം ഗ്രഹേന്ദ്രൈഃ
 അഭാവോദിതാ സ്പഷ്ടതാ കാത്ര ഹേതുഃ
 ഫലൈരേവ സർവ്വം ബ്രൂവേ താനി തസ്മാൽ. 4

അച്ഛേചരന്മാർ സ്ഥാപിതന്മാരായില്ല എങ്കിൽ ഭവത്രേതികളെന്തു? സ്പഷ്ടഗന്മാരല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപിതന്മാരായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹേന്ദ്രന്മാരെക്കൊണ്ട് എന്ത്? അഭാവോദിതയായിരിക്കുന്ന സ്പഷ്ടതാ എന്ത്? സർവ്വം ഫലങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ എന്നുള്ളത് ഇതികൾ ഹേതുവാകുന്നു. അതു ഹേതുവായിട്ടു ഞാൻ അതുകളെ ബ്രൂവിക്കുന്നുണ്ട്.

സംരാശിചക്രമെന്ന ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിൽ സൂര്യോദിഗ്രഹങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആ രാശിചക്രത്തികളെന്തെന്നാണുള്ളത്? ഒന്നുമില്ല. ജ്യോതിശ്ചക്രംതന്നെ നിഷ്പ്രയോജനമാകുന്നു. അപ്രത്യക്ഷമായ ജ്യോതിശ്ചക്രം പ്രവഹിക്കുന്ന വായുവിന്റെ അഭിഹനനം നിമിത്തം അറപതു നാഴികകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും ഉജ്ജ്വാലാധാരമാകുമായി ഭൂമിക്കുവെന്ന് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് സൂര്യോദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആധാരമായി ഒരു വസ്തു ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന വിചാരത്താലാകുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ ഗോളാകാരന്മാരായിരിക്കുന്ന സൂര്യോദികളെ രാശിചക്രത്തിന്റെ ഇന്ന ഇന്ന ഭാഗത്തികളെന്നു തീച്ചയായും ജ്യോതിഷക്കാർ ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുന്നത് എല്ലാത്തോഴും ആവശ്യമാകുന്നു.

ആ സൂര്യോദിഗ്രഹങ്ങളെ സ്പഷ്ടഗതികളാക്കി വെക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ അറിഞ്ഞിട്ടു ഫലമെന്ത്? ഒന്നുമില്ല. പ്രത്യക്ഷ

ത്തിന്ന് കത്തുകാണുന്നവിധം ദുഷ്കൊണ്ടു സാധിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതി രാശിചക്രത്തിന്റെ ഇന്നഭാഗത്തിങ്കലാകുന്നുവെന്നു സൂക്ഷ്മമായി ഗണിച്ചു രാശിഭാഗകലാദികളായ അവയവങ്ങളോടുകൂടി അറിയണം. അല്ലാതെ സ്ഥൂലമായും അസ്പഷ്ടമായ സിദ്ധാന്തപ്രകാരവും അറിയുകയും രാശിവിശേഷം മാത്രം അറിയുകയും ചെയ്താൽ ചോരാ.

ഭാവങ്ങളെ അറിയാതെ ഈ സ്പഷ്ടജ്ഞാനം മാത്രമുണ്ടായിട്ട് എന്തു പ്രയോജനം? ഒന്നുമില്ല. ഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശ്യംശാദി സ്ഥിതി ദൃഗ്ഗണിതംകൊണ്ടു പ്രത്യക്ഷാനുരൂപമായി അറിയപ്പെട്ടുവെന്നിരുന്നാലും ആ ഗ്രഹം ഇന്നഭാവത്തിൽ ഇത്രാം അംശകത്തിലെന്നും മറ്റും അറിയാത്താൽ ഫലമില്ല. സ്ഥൂലമായിട്ട് ഇന്നഭാവത്തിലെന്നുമാത്രം അറിഞ്ഞാൽ ചോരാ. ഭാവങ്ങളേയും ഭാവസന്ധികളേയും വരുത്തി ഇന്ന ഗ്രഹം ഇന്നഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവെന്നും ആ ഭാവത്തിൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്ന് ഇത്രഫലചക്ഷുശ്ശമുണ്ടെന്നും സൂക്ഷ്മമായി അറിയണം. മേടം രാശി ലഗ്നമാണെങ്കിൽ ഏടവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം രണ്ടാംഭാവത്തിലാണെന്നു മാത്രം നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. അതു ലഗ്നത്തിലാണെന്നും രണ്ടാംഭാവത്തിലാണെന്നും മൂന്നാംഭാവത്തിലാണെന്നും വന്നേക്കാം. മേഷാന്ത്യം ലഗ്നവും ഗ്രഹം ഏടവത്തിന്റെ ആദിയിലുമായാൽ ലഗ്നഭാവത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും. മേഷാദ്യം ലഗ്നവും ഗ്രഹം ഏടവത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലുമായാൽ മൂന്നാംഭാവത്തിലായും വന്നേക്കാം. അത്രയുമല്ല അതതു ഭാവത്തിനോടു സമമായി വന്നാൽ മാത്രമേ ഭാവഫലം പരിപൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുകയുള്ളൂ. സ

സ്ഥിതിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം യാതൊരു ഫലത്തേയും ചെയ്യുന്നതല്ല. 'സന്ധിസ്ഥമാന ഫലപ്രദഃ' ഇത്യാദിവചനങ്ങളുമുണ്ട്. ഇതുകളെ വിസ്തരിച്ചു ആയുർദായഘട്ടത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഈ പ്രയത്നം എല്ലാം ഫലങ്ങളെ അറിവാനായി കൊണ്ടാണല്ലോ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ദുഷ്ടിദ്ധ പ്രകാരം ഗ്രഹങ്ങളെ ഗണിച്ചു സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തി ഭാവം ഭാവസന്ധികളെ വരുത്തി ഭാവഫലഘ്നാശ്വാശങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി നിരൂപിച്ച ഫലങ്ങളെ പഠത്താലതു ശരിയായിരിക്കും. അനുഭവവിഷയമാകുന്ന ഫലങ്ങളെ പറയുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമാകുന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം ബഹുമാനിക്കപ്പെടത്തക്കതായിരിക്കുന്നത്. (ഈ അംശം പ്രമാണഭാഗത്തിലേക്കു സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല. ഫലഭാഗത്തേക്കു മാത്രമേ സംബന്ധിക്കയുള്ളൂ.) കൃഷ്ണചര്യനും ഇതിനെത്തന്നെ 'ജ്യോതിഷഫലമാദേശഃ' എന്ന വചനംകൊണ്ടു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഭാവഫലങ്ങളെ ഇവിടെ പറയാൻ ഭാവിക്കുന്നു. സൂര്യോദിഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നാദിഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നുവെന്ന് അറിയുക. ഗ്രഹഗണിതത്തിലെ പിഴവുകൊണ്ടും ഭാവലോചനയിലെ തെറ്റുകൊണ്ടും ഭാവഫലഘ്നാശ്വാശങ്ങളെ വിചാരിക്കാതെ കൊണ്ടും ഈ ഫലങ്ങളെ പറയുന്നതിൽ വ്യത്യാസം വന്നുപോകുന്നതാകകൊണ്ട് അതുകളിൽ നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു വേണം ഭാവഫലം പറയുവാനെന്നും അങ്ങിനെയായാൽ ഇത് അനുഭവവിഷയമാകാതെയിരിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

തന്നസ്ഥോ രവിസ്തംഗയഷ്ടിം വിധത്തേ
 മനഃ സന്തപേദാദായാദവഗ്ഗാൽ
 വചഃ പീഡ്യതേ വാതചിത്തേന നിത്യം
 സ വൈ പശ്യതൽ ഹ്രാസവൃദ്ധി പ്രയാതി. 5

അ—തന്നസ്ഥനായിരിക്കുന്ന രവി തുംഗയഷ്ടി
 യെ വിധാനംചെയ്യുന്നു. ദാദായാദവഗ്ഗം മേതുവാ
 യിട്ടും മനസ്സിനെ സന്തപിക്കും. വാതചിത്തത്താൽ
 വചസ്സു പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ നിത്യവും പ
 ശ്യന്നായിട്ടു ഹ്രാസവൃദ്ധികളെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ ഉയർച്ച
 യുള്ള യഷ്ടിയെ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ വളരെ ഏകര
 മുള്ള ഒരു ഭണ്ഡത്തെപ്പോലെയാക്കി ചെയ്യും. ശൌ
 ര്യഗുണംകൊണ്ടു പ്രഖ്യാതിയുള്ളവനായിവരും. യ
 ദോ ഗവ്ധംകൊണ്ടു സ്തംഭമുള്ളവനായി (അഹംഭാവി
 യായി) തീരും. അഥവാ കണ്ണിന്നു് അസ്ഥിസ്ഥം
 സംഭവിച്ചു് അതുനിമിത്തംതാനേ നടക്കാൻവയ്യാ
 തെ വലിയ വടി എടുത്തു നടക്കേണ്ടിവരും. അല്ലെ
 കിൽ മനസ്സിൽ ആർദ്രതയില്ലാതെ വലിയ കഠിന
 സ്വഭാവനായിതീരും. വരാഹമിഹിരാചാര്യൻ ബൃ
 ഹജ്ജാതത്തിങ്കൽ “ശുര സ്തൂണ്യോ വികലനയനോ
 നിർഘോഷോ രതനസ്ഥഃ” എന്നിങ്ങിനെ പറ
 ഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാലു ധർമ്മങ്ങളേയും ഈ വാക്യംകൊ
 ണ്ടു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾ
 ക. ഇവിടെ തുംഗയഷ്ടിയാക്കി വിധാനംചെയ്യുന്നു
 വെന്നും അനപയാത്മത്തെ ഗ്രഹിക്കണം. ഭായ്മാദം
 ദായാദന്മാരുംനിമിത്തം മനോഭുവവും സംഭവിക്കും.
 പാപനായ സൂര്യനു കളത്രസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് പുണ്യദൃഷ്ടി
 യും ബന്ധുസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മകാൽ ദൃഷ്ടിയുമുണ്ടാക

യാൽ ആ രണ്ടു ഭാവങ്ങൾനിമിത്തം മനോഭുവാനാഭവം യുക്തംതന്നെ എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾക. ദായാഭവംകൊണ്ടു് ഇവന്റെ മുതലവകാശികളായ എല്ലാവരെയും അമ്മാമൻ മരുമകൻമുതലായ ബന്ധുക്കളേയും ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. വാതചിത്തങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ശരീരത്തിന്നു ഭുവവും ഉണ്ടാകും. സൂര്യൻ ചിത്തകാരകനാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കേവലം ചിത്തത്തിന്റെ കാരകനല്ല സൂര്യൻ. കിന്തു വാതസഹിതചിത്തത്തിന്റെ കാരകനാകുന്നു. 'ചിത്തം വാതയുതം കരോതിദിനകൃത്' എന്നു വചനവുമുണ്ടു്. വാതചിത്തം എന്നോടത്തു വാതസഹിതമായിരിക്കുന്ന ചിത്തം എന്നു പരിഭാഷയെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. ശാകപാത്ഥിവാദിതപാത്ഥസഹിതശബ്ദലോപമാണെന്നു ധരിക്കുക. അതുകൊണ്ടു വാതത്തിന്നു് അപ്രാധാന്യവും ചിത്തത്തിന്നു പ്രാധാന്യവും ഉണ്ടെന്നുവന്നു. നിത്യവും ദേശസഞ്ചാരംചെയ്തു ചിലപ്പോൾ അഭിവൃദ്ധിയും ചിലപ്പോൾ ക്ഷയവും ഉള്ളവനായിത്തീരുന്നെന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾക. സൂര്യൻ ശോഭരൂപേണ എന്നും ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിന്മേൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു ദിനരാത്രികൾക്കു് ഏറ്റക്കുറച്ചിലുണ്ടാക്കുന്നതു പ്രത്യക്ഷസിദ്ധമാണല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള സൂര്യൻ ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ദേശസഞ്ചാരത്തിന്നും ഏറ്റക്കുറച്ചിലിന്നും ഇടയാകുന്നമെന്നുള്ളതു യുക്തിസിദ്ധമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ പ്രകൃതഗുണത്തിലെ റവങ്ങളെല്ലാം യുക്തിക്കു ചേരുന്നവകളാണെന്നു കാണാം. അതുനിമിത്തംതന്നെയാണു യുക്തിരമ്യമെന്നു മുമ്പെ പ്രതിജ്ഞയിൽ പറഞ്ഞതു്. നാലാംഭാവത്തിലേക്കു ലഗ്നസ്ഥനായ സൂര്യനു മകാൽ ദൃഷ്ടിയുള്ളതു

പോലെ എട്ടാംഭാവത്തിലേക്കുണ്ടാകയാൽ തത്ഭാവ സംബന്ധിയായ ഉപദ്രവത്തേക്കുടി ഈ റഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പറയേണ്ടതല്ലയോ എന്നു വിചാരിക്കുന്നവെങ്കിൽ സത്യംതന്നെ. അഷ്ടമം രോഗസ്ഥാനമാകുന്നു. 'വചഃ പീഡ്യതേ വാതപിത്തേന' എന്ന അംശംകൊണ്ടു് ആ ഉപദ്രവത്തേത്തന്നെയാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇതി സർവ്വാനവദ്യമാകലനീയം. ഉപരിയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിലും ഇതുപോലെ യുക്തിയെ ആലോചിച്ചു കണ്ടുകൊൾക.

ധനേ യസ്യ ഭാനഃ സ ഭാഗ്യാധികഃ സ്യാ-

ചതുഷ്ഠാത്സുഖം സപ്യയേ സ്വപം ച യാതി

കുടുംബേ കലിജ്ജായയാ ജായതേപി

ക്രിയാ നിഷ്ഠലം യാതി ലാഭസ്യ ഹേതോഃ. 6.

അ ധ്യാവനൊരുത്തന്നു ഭാന ധനത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അവൻ ഭാഗ്യാധികനായി ഭവിക്കും. അവന്നു ചതുഷ്ഠാത്സുഖവും ഭവിക്കും. സ്വപം സപ്യയത്തിങ്കൽ യാനംചെയ്യുകയുംചെയ്യുന്നു. ജായഹേതുവായിട്ടു കുടുംബത്തിങ്കൽ കലിയും ജനിക്കുന്നു. ലാഭംഹേതുവായിട്ടു ക്രിയാ നിഷ്ഠലയായിട്ടു യാനം ചെയ്യുന്നു.

സം—ആദിത്യൻ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ നല്ല ഭാഗ്യവാനായിത്തീരും. പശു കാള മുതലായ നാല്ക്കാലികൾനിമിത്തമുള്ള സൗഖ്യവും സംഭവിക്കും. ധനകാര്യങ്ങൾക്കായി ധനവ്യയം ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കും. ഭായ്നിമിത്തം കുടുംബത്തിങ്കൽ കലി ഹമുണ്ടാകും. ലാഭംകിട്ടാൻവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ചെലവുകളെല്ലാം ഫലിക്കാതെ പോകയും ചെയ്യും.

തൃതീയേ യദാഹമ്ണിജ്ജന്മകാലേ

പ്രതാപാധികം വിക്രമം ചാപി

തദാ സോദരൈസ്തപ്യതേ തീർത്ഥചാരീ
സദാരിക്ഷയഃ സംഗരേ ശം നരേശാൽ. 7

അ—യാതൊരിക്കൽ അഹമ്മണി ജന്മകാലത്തിൽ തൃതീയത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു അപ്പോൾ പ്രതാപാധികമായിരിക്കുന്ന വിക്രമത്തേയും ആതനനംചെയ്യുന്നു. സോദരന്മാരാൽ തപിക്കപ്പെടുന്നു. തീർത്ഥചാരിയായി ഭവിക്കുന്നു. സംഗരത്തിൽ എല്ലാപ്പോഴും അരിക്ഷയംഭവിക്കുന്നു. നരേശകൽനിന്നു ശം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ജനനകാലത്തിൽ ആദിത്യൻ മൂന്നാമേടത്തു നിന്നാൽ പ്രതാപം അധികമായിവരികയും പരാക്രമശാലിയായിവരികയും ചെയ്യുന്നു. സോദരന്മാരായ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ ഇവനെ ടുഃഖിപ്പിക്കുന്നു. തീർത്ഥസഞ്ചാരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു യാത്രചെയ്യും. യദ്ധത്തിൽ എപ്പോഴും ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കും. രാജാക്കന്മാർ പക്കൽനിന്നു ബഹുമാനദിലാഭംനിമിത്തം സുഖവുമുണ്ടാകും.

തൂരീയേ ദിനേശേതിശോഭാധികാരാ-

ജ്ജനഃ സംവ്രജേദപിഗ്രഹം ബന്ധുതോപി

പ്രവാസീ വിപക്ഷാഹവേ മാനഭംഗം

കദാചിന്ന ശാന്തം ഭവേത്തസ്യ ചേതഃ. 8

അ—ദിനേശൻ തൂരീയത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുംസമയത്തിൽ ജനം അതിശോഭാധികാരംഹേതുവായിട്ടു ബന്ധുക്കളിൽനിന്നും വിഗ്രഹത്തെ സംവ്രജിക്കും. പ്രവാസിയായി ഭവിക്കും. വിപക്ഷാഹവത്തിൽ മാനഭംഗത്തെ വ്രജിക്കും.

അവന്റെ ചേതസ്സ് ഒരിക്കലും ശാന്തമായി ഭവിക്കില്ല.

സാ—ആദിത്യൻ നാലാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ
 ഭവ്യം, മാനം, കീർത്തി മുതലായവ അധികമുണ്ടാവു
 കനിമിത്തം മത്സരികളായിത്തീർന്ന് ബന്ധുക്കളിൽനി
 ന്നുംകൂടികലഹമുണ്ടായിത്തീരും. അന്യദേശസഞ്ചാ
 രിയായിത്തീരും. ശത്രുക്കളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിങ്കൽ മാ
 നക്ഷയം സംഭവിക്കും. അവന്റെ മനസ്സിന് കൈകാ
 ലത്തും ശമനമുണ്ടാകയില്ല. എല്ലാഷ്ടൈഃഘ്രം അടക്കമി
 ല്ലാതെ ഓരോ കാഴ്ചകളിൽ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊണ്ടിരി
 ക്കുമെന്നു സാരം.

സുതസ്ഥാനഗേ പൂർവ്വാപത്യതാപീ
 കശാഗ്രീയ ബുദ്ധി രവൗ മന്ത്രവിദ്യഃ
 രതോ വഞ്ചനേ സഞ്ചയേപി പ്രമാദീ
 മൃതിഃ ക്രോധരോഗാദിജാ ഭാവനീയാ. 9

അ—രവി സുതസ്ഥാനഗനായിരിക്കുംസമയ
 ത്തിങ്കൽ പൂർവ്വാപത്യതാപിയായും കശാഗ്രീയബു
 ധിയായും മന്ത്രവിദ്യനായും വഞ്ചനത്തിങ്കൽ രതനാ
 യും സഞ്ചയത്തിങ്കലും പ്രമാദിയായും ഭവിക്കും. ക്രോ
 ധരോഗാദിജയായിരിക്കുന്ന മൃതിഭാവനീയയാകുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ അഞ്ചാമേടത്തുനിന്നാൽ ക
 ന്നാമത്തെ പുത്രൻ മരിച്ചിട്ടുള്ള ദഃഖം അനുഭവിക്കും.
 ഭോഗംപോലെയുള്ള ബുദ്ധിയുള്ളവനായിരിക്കും. സു
 ക്ഷുബ്ധിയായിരിക്കുമെന്നു സാരം. മന്ത്രശാസ്ത്രത്തെ
 അഭ്യസിച്ച മന്ത്രവാദിയായോ അല്ലെങ്കിൽ നീതിശാ
 സ്ത്രത്തെ അഭ്യസിച്ച മന്ത്രിയായോ ഭവിക്കും. അന്യ
 ന്നാരെ ചതിപ്പാൻ താല്പര്യമുള്ളവനായിരിക്കും. പ
 ണം സമ്പാദിക്കുന്നതിലും ജാഗ്രതയുണ്ടാവുകയില്ല. പ
 ലേ വീഴ്ചകളും സംഭവിക്കും. ഉദരരോഗംകൊണ്ടോ ത
 ത്തുല്യമായ ഗുണാദിരോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടോ മരണം
 സംഭവിക്കും.

രിപുധ പംസകുളാസ്തരോ യസ്യ ഷഷ്ടേ
തനോതി വ്യയം രാജതോ മിത്രതോവാ
കലേ മാതുരാപച്ചതുഷ്ഠാഭയോ വാ
പ്രയാണേ നിഷാദൈർവ്വിഷാദം ലഭേത. 10

അ—യാവനൊരുത്തന്നു ഭാസ്താൻ ഷഷ്ഠത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അവൻ രിപുധപംസകുളത്തായി ഭവിക്കും. രാജാവു ഹേതുവായിട്ടോ മിത്രങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടോ വ്യയത്തെ തനനം ചെയ്യുന്നു. മാതാവിന്റെ കലത്തിങ്കൽ ചതുഷ്ഠാഭങ്ങളിൽനിന്നു ആപത്തും ഭവിക്കുന്നു. പ്രയാണത്തിങ്കൽ നിഷാദന്മാർ ഹേതുവായിട്ടു വിഷാദത്തെ ലഭിക്കും.

സാ—ആദിത്യൻ ആരാമേടത്തു നിന്നാൽ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായിരിക്കും. രാജാവു ശിക്ഷിക്കുകനിമിത്തം ധനവ്യയം സംഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധുകാൽ തിന്നായി ധനവ്യയത്തെ ചെയ്യും. അമ്മയുടെ ഗൃഹത്തിങ്കൽവെച്ചു (അമ്മാത്തുവെച്ചു) നാല്ക്കാലികൾനിമിത്തമുള്ള ആപത്തുണ്ടാകും. ഗജശാഭിവാ മന്ദങ്ങളിൽനിന്നു വീഴുകകൊണ്ടോ നാല്ക്കാലികൾ കുത്തുകനിമിത്തമോ ആപത്തുണ്ടാകുമെന്നറിയുക. യാത്രയിൽ വഴിമദ്ധ്യത്തിങ്കൽവെച്ചു ഭൂഷ്ടവരായ നിഷാദജാതിക്കാർ മുതലായവർ നിമിത്തം ദുഃഖത്തെ അനുഭവിക്കും. വഴിയിൽ കള്ളന്മാരിൽനിന്നുള്ള ഭയം സംഭവിക്കും.

ഭൂനാഥോ യദാ ഭൂതയാതോ നരസ്യ
പ്രിയാതാപനം പിണ്ഡചീഡം ച ചിന്താ
ഭവേത്തുജ്വലബ്ധിഃ ക്രയേ വിക്രയേപി
പ്രതിസ്തംഭയാ നൈതി നിദ്രാം കഥാചിത്. 11

അ—യാതൊരിക്കൽ ഭൂനാഥൻ നരന്നു ഭൂതയാതനായി ഭവിക്കുന്നു അപ്പോൾ പ്രിയാതാപനവും

പിണ്ഡപീഡയും ചിന്തയും ക്രയത്തിങ്കലും വിക്രയത്തിങ്കലും തുല്യലബ്ധിയും ഭവിക്കും. പ്രതിസ്സുഖം ഹേതുവായിട്ട് കരിക്കലും നിദ്രയെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല.

സാ—ജനകാലത്തിങ്കൽ ആദിത്യൻ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ഭായ്യാദഃഖം സംഭവിക്കും. ഭായ്യാദഃഖം രോഗാദ്യപദവങ്ങളുണ്ടാകും. തന്നിങ്ക ശരീരരോഗാദ്യപദവമുണ്ടാകും. അതാതു പദാവസ്ഥകളെ മോഹിച്ചിട്ട് അതു ലഭിക്കാത്തയാൽ മനസ്സിന്നു വ്യാകലതയുണ്ടാകും. കൊള്ളക്കൊടുക്കുന്നതിൽ (കച്ചേരിയിൽ) അത്യല്പമായ ലാഭംമാത്രമേ സിദ്ധിക്കയുള്ളൂ. അന്യന്മാരുടെ ഗുണങ്ങളെ കാണുകനിമിത്തമുള്ള മത്സരംകൊണ്ടു കരിക്കലും ഉറക്കം വരികയുമില്ല.

ക്രിയാലംപടസ്തപഷ്ടമേകഷ്ടഭാഗീ

വിദേശീയദാരാൻ ഭജേപാപ്യവസ്തു

വസ്തു ക്ഷീണതാ ദന്ധതോ വാ വിളംബാ-

പിപദ്ഗുഹ്യജാ ഭാനനോഗ്രാ ഭവേച്ച. 12

അ—അഷ്ടമത്തിങ്കൽ ഭാനം ഹേതുവായിട്ടാകട്ടെ ക്രിയാലംപടനായി കഷ്ടഭാഗിയായിട്ടു വിദേശീയദാരങ്ങളെയോ അവസ്തുവിനേയോ ഭജിക്കും. ദന്ധങ്ങളിൽനിന്നോ വിളംബം ഹേതുവായിട്ടോ വസ്തു ക്ഷീണതയും ഗുഹ്യജയായി ഉഗ്രയായിരിക്കുന്ന വിപത്തും ഭവിക്കും.

സാ—ആദിത്യൻ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അതാതു പ്രവൃത്തികളിൽ ഉള്ള നഷ്ടത്തിലാത്തതാൽപര്യംനിമിത്തം കഷ്ടതയും ഉണ്ടാകും. അന്യദേശങ്ങളിലുള്ള വേശ്യാന്മാർക്കു സങ്കീർണ്ണമായ ഹേതുവായിട്ടും അഭക്ഷ്യങ്ങളുടെ അഭാവത്താലും ഉണ്ടാകും. കഷ്ടതയും ഹേതുവായിട്ടും കഷ്ടതയും ഉണ്ടാകും.

നിമിത്തവും ദ്രവ്യനാശം സംഭവിക്കും. അതാഹസ്തമയത്തു ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യാൻ കാലഹരണം വരിക. നിമിത്തവും ദ്രവ്യനാശമുണ്ടാകും. ഗൃഹ്യപ്രദേശത്തിങ്കൽ കഠിനരോഗവും സംഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ സ്രീഗമനത്തിന്റെ ആധിക്യംനിമിത്തം ധാതുക്ഷയം കൊണ്ടുള്ള പലേ രോഗങ്ങളും സംഭവിക്കും.

ദിവാനായകേ ട്ടാതാ കോണയാതേ

ന ചാപ്തോതി ചിന്താവിരാമോസ്യ ചേതഃ

തപശ്ചയായിച്ഛയാനി പ്രയാതി

ക്രിയാതംഗതാം തപ്യതേ സോദരേണ. 13

അ—ദിവാനായകൻ കോണയാതനായിരിക്കും. സമയത്തിങ്കൽ ട്ടാതാ ഭവിക്കുന്നു. ചിന്താവിരാമം ഇവന്റെ ചേതസ്സിനെ പ്രാപിക്കുന്നതുമില്ല. അനിച്ഛയായിരിക്കുന്ന തപശ്ചയംഹേതുവായിട്ടും ക്രിയാതംഗതയെ പ്രാപിക്കുന്നു. സോദരനാൽ തപിക്കപ്പെടുന്നു..

സാ—ആദിത്യൻ വെതാമേടത്തുനിന്നാൽ ട്ടാനായിത്തീരും. മനസ്സിൽ കരിക്കലും വിചാരമില്ലാതെ വരുന്നതല്ല. എല്ലാത്തോഴും മനോവിചാരംകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും. തപസ്സിനെ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നു മോഹമില്ലെങ്കിലും തപസ്വിയാണെന്നു അന്യന്മാരെ ഭ്രമിപ്പിക്കാൻതക്ക കൃത്രിമവേഷംകെട്ടി ഒരു മരതിരി പൂജ്യതയെ ലഭിക്കും. സഹോദരൻ ഇവനെ പലവിധവും ട്ടാവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

പ്രയാതോംശുമാൻ യസ്യ മേഷൂരണോസ്യ

ശ്രമഃ സിദ്ധിദോ രാജതുല്യോ നരസ്യ

ജനന്യാസ്തഥാ യാതനാമാതനോതി

ക്ലമഃ സംഭവേദപ്ലവൈർവിപ്രയോഗഃ. 14

അ—യാവനൊരുത്തന്നു അംശുമാൻ മേഷൂരണം

ത്തികൽ പ്രയാതനാകുന്നു. ഈ നരന്റെ ശ്രമം രാജ
തുല്യമായി സിദ്ധിമോയി ഭവിക്കും. അപ്രകാരം ജന
നിക്ക യാതനയേയും ആതനനം ചെയ്യുന്നു. ക്ലമവും
സംഭവിക്കും. വല്ലഭനാരോടു വിപ്രയോഗവും സംഭ
വിക്കും.

സാ—ആദിത്യൻ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ
ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങളെല്ലാം ഫലിക്കും. രാജാക്കന്മാരെ
പ്പോലെ ഇവന്റെ ശ്രമത്തിങ്കൽ അന്യന്മാർ സഹാ
യിക്കുകയും അതുനിമിത്തം സർവ്വാർത്ഥസിദ്ധിയുള്ളവ
നായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അമ്മയ്ക്കു രോഗങ്ങളുണ്ടാകും.
ഇഷ്ടജനങ്ങളോട് കരുമിച്ചിരിപ്പാൻ സംഗതിയാക
യുമില്ല. അതുകൊണ്ടിനിമിത്തം മനോവ്യസനവും ഭേദ
ത്തിന്നു വാട്ടവും പ്രായേണ ഏല്പാത്തോഴും ഉണ്ടായി
രിക്കും.

രവൗസംഭവേത്സപം ച ലാഭോപയാതേ

നൃപഭാരതോ രാജമുദ്രാധികാരാൽ

പ്രതാപാനലേ ശത്രുവഃ സംപതന്തി

ശ്രീയോനേകധാ ദഃഖമംഗോഭവാനാം. 15

അ—രവി ലാഭോപയാതനായിരിക്കും സമയ
ത്തിങ്കൽ നൃപഭാരതേണയും രാജമുദ്രാധികാരം ഹേതു
വായിട്ടും സ്വപ്നം സംഭവിക്കും. പ്രതാപാനലങ്കൽ ശത്രു
ക്കൾ സംപതിക്കുന്നു. അനേകപ്രകാരം ശ്രീകളും അം
ഗോത്ഭവന്മാർക്കു ദഃഖവും ഭവിക്കും.

സാ—ആദിത്യൻ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ
നിന്നാൽ രാജാക്കന്മാർ വഴിയായും രാജാക്കന്മാരുടെ
അധികാരമുദ്ര ലഭിച്ചു് ആ വഴിയായും ദ്രവ്യലാഭമു
ണ്ടാകും. തിര്യയിൽ ചാറുകൾ വീഴുന്നതുപോലെ ഇ
വന്റെ പ്രതാപത്തിങ്കൽ ശത്രുക്കൾ വീണുനശിച്ചു

പോകും. വളരെവിധത്തിലുള്ള ഐശ്വര്യങ്ങൾ അ
നഭവിപ്പാൻ സംഗതിവരും. പുത്രന്മാർക്കു രോഗാദൃതി
ഷ്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ദുഃഖവും ഉണ്ടാകും.

രവിദൂതാദേശേ നേത്രദോഷം കരോതി
വിപക്ഷാഹവേ ജായതേസൗ ജയശ്രീഃ
സ്ഥിതിര്യുഗ്ലാലീയതേ ദോഷഃ
പിതൃവൃദ്ധോ ഹാനിരദ്ധപ്രദേശേ. 16

അ—ദൂതാദേശത്തിലുള്ള രവി നേത്രദോഷത്തെ
ചെയ്യുന്നു. വിപക്ഷാഹവത്തിൽ ഈ ജയശ്രീ ജനി
ക്കുന്നു. സ്ഥിതിയുടെ ലിപ്ത ഹേതുവായിട്ടു ദോഷഃഖം
ലയിക്കുന്നു. പിതൃവൃദ്ധന്മാർക്കും അദ്ധപ്രദേശത്തി
ൽ ഹാനിയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിൽനി
ന്നാൽ കണ്ണിൽ രോഗം നിമിത്തമുള്ള സുഖക്കേടുണ്ടാ
കും. ശത്രുക്കളായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ജയലക്ഷ്യിയെ
പ്രാപിക്കും. തനിക്കു നല്ല സ്ഥിതി കിട്ടേണമെന്നു
ള്ള മോഹംനിമിത്തം ശരീരദുഃഖത്തെ വിചാരിക്കുന്ന
തല്ല. ശരീരക്ഷേപം അനഭവിച്ചാലും മയ്യാദ കിട്ടണ
മെന്നുവെച്ചു അദ്ധപാനിക്കുന്നവനായിത്തീരും. അ
ല്ലെന്റെ ഭ്രാന്തക്കന്മാർക്ക് (അപ്ഹന്മാർക്കും വലിയച്ഛ
ന്മാർക്കും) ആപത്തുകൾ സംഭവിക്കും. വഴിമധ്യത്തി
ൽവെച്ചു സ്വശരീരനാശവും വന്നുകൂടും. അദ്ധപ
്രദേശേ എന്നുള്ളതിനെ പിതൃവൃദ്ധഃ എന്നുള്ളത
ത്തും അനപയിച്ചു വഴിമധ്യത്തിൽവെച്ചു കള്ളന്മാർ
നിമിത്തമോ മറ്റോ പിതൃവൃന്മാർക്ക് ആപത്തു സം
ഭവിക്കുമെന്ന് അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും
ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ ഹാനിഃ എന്നു
ള്ളതർത്ഥം പിതൃവൃന്മാരും എന്നു ചേർത്തു പിതൃവൃ
ന്മാർക്കു വഴിമധ്യത്തിൽവെച്ചു ആപത്തും അതു

നിമിത്തം മരണവും സംഭവിക്കുമെന്നും മറ്റൊരു ച
ക്ഷമുണ്ട്.

ഇതി രവേസ്തനപാദി ഭാവഹമലം.

അ—ഇപ്രകാരം രവിയുടെ തനപാദിഭാവഹമലം
അഭിഹിതമായി.

സാ—ഇങ്ങിനെ സൂര്യൻ ലഗ്നമുതൽ പന്ത്രണ്ടാ
മേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലത്തെ ഫല
ങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടു.

ഇതി ചമൽകാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശാണോല്ലേഖനാഖ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
രവിതനപാദി ഭാവഹമലം.

വിധുഗ്ളോകളീരാജഗഃ സൻ വപുസ്ഥോ

ധനാദ്ധ്യക്ഷമാനന്ദലാവണ്യപൂണ്ണം

വിധത്തേധമം ക്ഷീണദേഹം ദരിദ്രം

ജഡം ശ്രോത്രഹീനം നരം ശേഷലഗ്നേ. 17

അ—വിധു ഗോകളീരാജഗനായി നന്നായിട്ടു
വപുസ്ഥനായാൽ നരനെ ധനാദ്ധ്യക്ഷനായും ആന
ന്ദലാവണ്യപൂണ്ണനായും, ശേഷലഗ്നത്തിൽ സ്ഥി
തനായാൽ അധമനായും ക്ഷീണദേഹനായും ദരിദ്ര
നായും ജഡനായും ശ്രോത്രഹീനനായും വിനാധം
ചെയ്യുന്നു.

സാ—മേടം, ഇടവം, കർക്കിടകം ഇതുകളിൽ ഒരു
രാശി ലഗ്നമാവുകയും ആ ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിലു
കയും ചെയ്താൽ (ഇവിടെ ചന്ദ്രനും ഇതിലേതെങ്കിലും
ഒരു രാശിയിൽതന്നെയായിരിക്കണം. എടവാന്ത്യം
ലഗ്നവും ചന്ദ്രൻ മിഥുനാഭ്യുത്തിൽ ലഗ്നഭാവസ്ഥനും
എന്നിങ്ങിനെ ഇതുകളിൽനിന്നു വേറെ ഒരു രാശി

യിൽ ലഗ്നഭാവത്തിലായാൽ പോരാ. ലഗ്നം ഈ രാശികളല്ലാതെയും ചന്ദ്രൻ ഈ രാശികളിൽ ലഗ്നഭാവത്തിലായും വന്നാലും മതിയായില്ല. മീനാന്ത്യം ലഗ്നമാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ മേഷാദ്യത്തിൽ ലഗ്നഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ വന്നാലും മതിയായില്ല, എന്നുള്ള വിശേഷത്തെ തോന്നിക്കുവാനാകുന്നു ഇവിടെ ഗോകളീരാജഗഃ എന്ന ചന്ദ്രവിശേഷണമായും ശേഷ ലഗ്നേ എന്നേടത്തു ശേഷപദം ചന്ദ്രവിശേഷണമല്ലാതെ ലഗ്നവിശേഷണമായും കൊടുത്തതെന്ന് അറിയുക.) വലിയ ധനികനും എല്ലാസ്തോഴം സന്തോഷശാലിയും ലാവണ്യമുള്ളവനും ആയിത്തീരും. ലാവണ്യമെന്നാൽ വിശേഷപ്പെട്ട രത്നാദികളിലെപ്പോലെ ശരീരത്തിന്മേൽ മിന്നുന്നതുപോലെയുണ്ടാവുന്ന ശോഭയാകുന്നു. ഇതിനെത്തന്നെയാണ് ശോഭാദൈവഗന്ധിഗ്യം എന്നും പറയുന്നത്. ഈ മൂന്നു രാശികൾ കഴിച്ച ശേഷം സ്വത്തിൽ ഏതെങ്കിലും രാശിലഗ്നമായും അവിടെ ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽ ചന്ദ്രനും വന്നാൽ അധമനായും ശരീരം മെലിഞ്ഞവനായും ദേഹദുഃഖം അറിവില്ലാത്തവനായും ബധിരനായും വരുന്നതാകുന്നു. ബധിരനെന്നാൽ ചെങ്കിട്ട കേൾക്കാൻ വഹിയാത്തവനാകുന്നു. അധമനെന്നാൽ ഗുണരഹിതൻ. അധമാദിദോഷങ്ങളുള്ളവനെന്ന് ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. എടവത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ഉച്ചസ്ഥാനം കർക്കടകത്തിൽ ക്ഷേത്രസ്ഥാനം മേടത്തിൽ ബന്ധുഗ്രഹോച്ചസ്ഥാനം ഉച്ചരോപിയമാകയാൽ ശുഭഫലപ്രദനായതാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ഗോകളീരാജഗഃ എന്ന ക്രമത്തെ സ്വീകരിച്ചത് ഇടവത്തിൽ ശുഭാധിക്യമുണ്ടെന്നും കർക്കടകത്തിൽ അതിലും നൂറുനശുഭഫലപ്ര

ഒന്നും മേടത്തിൽ അതിലും നൂറുനൂറ്റാണ്ടിലത്തെ
കൊടുക്കുന്നവനാകുന്നുവെന്നും വിശേഷത്തെ ഗ്രഹി
ച്ചുകൊൾക. ചന്ദ്രന്റെ സ്വരൂപകഥനത്തിൽ വ
രാഹമിഹിരാചാര്യൻ പ്രാജ്ഞനാണെന്നു പറഞ്ഞിരി
ക്കെ ആ ചന്ദ്രന്റെ ലഗ്നസ്ഥിതിയിൽ ജഡനാകു
വാൻ സംഗതിയില്ലെല്ലോ എന്നു ശങ്കിക്കുന്നുവെ
ങ്കിൽ ജലമയനായ ചന്ദ്രനു മാന്ദ്യം ഉചിതമാകയാൽ
ബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിലും ആ ബുദ്ധിക്ക് ആശുഗ്രാഹിതപ
മുണ്ടാവുന്നതല്ലായ്കയാൽ ജഡനെന്നു പറഞ്ഞതാകുന്നു
വെന്നു വിചാരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ജഡനെന്നുള്ള
തിന്നു വാക്യാമർത്ഥ്യമില്ലാത്തവനെന്നു അർത്ഥം ഗ്രഹി
ച്ചുകൊൾക. അത ഏവ ജഡം മൂകമിതി വിവരണ
കരമ്.

ഹിമാംശൈ വസുസ്ഥാനഭേ ധാന്യലാഭഃ
ശരീരേതിസൗഖ്യം വിലാസേംഗനാനാം
കുടുംബേ രതിജ്ഞായതേ തസ്യ ഉച്ഛ്വാ
വശം ദർശനേ യാതി ദേവാംഗനാപി. 18

അ—ഹിമാംശു വസുസ്ഥാനഗനായിരിക്കുംസമ
യത്തിൽ ധാന്യലാഭവും ശരീരത്തിൽ അതി
സൗഖ്യവും അംഗനമാരുടെ വിലാസവും കുടുംബ
ത്തിൽ ഉച്ഛ്വയായിരിക്കുന്ന രതിയും ജനിക്കുന്നു. അ
വന്റെ ദർശനത്തിൽ ദേവാംഗനയും വശത്തെ
യാനംചെയ്യുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ രണ്ടാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ നെ
ല്ലമുതലായ ധാന്യങ്ങൾ ധാരാളം സിദ്ധിക്കും. ശരീ
രസൗഖ്യം നല്ലവണ്ണമുണ്ടാകും. സ്ത്രീകളുടെ വിലാ
സവും സംഭവിക്കും. അവന്റെ ഭാര്യമാർ നല്ല വി
ലാസമുള്ളവരായിരിക്കും. വിലാസശബ്ദംകൊണ്ട് ജ
നനവശാലുള്ള സ്വരൂപശോഭയും ആഭരണാദികളെ

കൊണ്ടും സംസ്കാരവശേനയുമുള്ള ശോഭയും ക്രീഡാ
സാമർത്ഥ്യവും ഗ്രഹിക്കപ്പെടാം. അവൻ കുടുംബം
ത്തിലുള്ള പ്രീതി ലഭ്യവായിരിക്കും. അവനെ കാ
ണുന്നസമയം ദേവസ്രീകൾകൂടി വശപ്പെടും. മനഃശു
സ്രീകൾ സ്വാധീനമാകുവാൻ പ്രയാസമില്ലെന്ന് അ
ർത്ഥപത്തികൊണ്ടു കിട്ടുന്നു. അത്രയും സൗന്ദര്യശാ
ലിയായിരിക്കുമെന്നു ഗ്രഹിക്കുക.

വിധൗ വിക്രമേണൈതി വിത്തം തപസ്വീ

ഭവേദാമിനീരഞ്ജിതോപ്യഗ്രുകീർത്തിഃ

കിയച്ചിന്തയേത്സാഹജം തസ്യ ശമ്

പ്രതാപോജ്ജപലോ ധർമ്മിണോ വൈജയന്ത്യം.

അ—വിധു വിക്രമത്തിങ്കൽ (അദ്ധ്യാഘതമേതൽ
പദം) സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ വിക്രമം
കൊണ്ടു വിത്തത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഭാമിനീരഞ്ജിതനാ
ണെങ്കിലും തപസ്വിയായും ധർമ്മിയുടെ വൈജയന്തി
ഹേതുവായിട്ട് അഗ്രുകീർത്തിയായും പ്രതാപോജ്ജപ
ലനായും ഭവിക്കും. അവന്റെ സാഹജമായിരിക്കു
ന്ന ശമ്ത്തെ കിയത്തെന്നു ചിന്തിക്കാമോ?

സാ—ചന്ദ്രൻ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ പ
രാക്രമംകൊണ്ടു ദ്രവ്യത്തെ സമ്പാദിക്കും. സ്രീകൾ
വന്നു മനസ്സിളക്കുവാൻ തക്കവിധം പ്രലോഭിപ്പിച്ചാ
ലും തപസ്സിലുള്ള ആസക്തിയെ വിടുന്നതല്ല. ധർമ്മി
കന്മാരുടെ വേഷത്തെ നടിക്കുകനിമിത്തം വളരെ
കീർത്തിയുള്ളവനായിത്തീരും. നടിക്കുന്നതുപോലെ
ധർമ്മബുദ്ധിയുള്ളവനും ധർമ്മകാര്യങ്ങളെ നടത്തുന്നവ
നുമായി ഇരിക്കു ഇല്ല. പ്രതാപംകൊണ്ടു പ്രകാശിച്ചു
വനായിരിക്കും. അവൻ സഹോദരന്മാർനിമിത്തമു
ള്ള സുഖം എത്രയുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻകൂടി

പ്രയാസമായിരിക്കും. അത്രയ്ക്കും സഹോദരസൗഖ്യമുള്ളവനായിത്തീരും. ധർമ്മിണോ വൈജയന്ത്യോ ധർമ്മവതഃ പതാകയാ ധർമ്മപജിതേപനേത്യർത്ഥഃ ഇതി വ്യാഖ്യേയം.

യദോ ബന്ധുഗോ ബാധവൈരത്രിജനം
 റൂപദോര സർവ്വാധികാരി സദൈവ
 വയസ്യാദിമേ താദൃശം നൈവ സൗഖ്യം
 സുതസ്രീഗണത്തോഷമായാതി സമ്യക്. 20

അ — അത്രിജനാവയാതൊരിക്കൽ ബന്ധുഗനം കുന്നു, അപ്പോൾ ബാധവന്മാരേക്കൊണ്ടുള്ള സൗഖ്യം ഭവിക്കുന്നു. എല്ലാത്തോഴും റൂപദോരസർവ്വാധികാരിയായിത്തന്നെ ഭവിക്കുന്നു. ആദിമമായിരിക്കുന്ന വയസ്സിൽ താദൃശമായിരിക്കുന്ന സൗഖ്യം ഇല്ലതന്നെ. സുതസ്രീഗണം ഹേതുവായിട്ടു വഴിപോലെ തോഷത്തെ ആയാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ — ചന്ദ്രൻ നാലാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ ബന്ധുജനങ്ങൾനിമിത്തമുള്ള സുഖം അനുഭവിക്കും. എല്ലാത്തോഴും രാജധാനിയിൽ വലിയ അധികാരങ്ങൾ സിദ്ധിക്കും. ബാല്യകാലത്തിൽ അത്രയ്ക്കും സൗഖ്യം ഉണ്ടാവുക ഇല്ല. ബാല്യകാലം കഴിഞ്ഞ യൗവനകാലം വന്നാൽ ഭാര്യാപുത്രാദികൾനിമിത്തം വഴിപോലെ സന്തോഷത്തെ അനുഭവിക്കും.

യദോ പഞ്ചമേ യസ്യ നക്ഷത്രനാഥോ
 ദോതീഹ സന്താന സന്തോഷമേവ
 മതിം നിർമ്മലാം രത്നലാഭം ച ഭൂമിം

കുസീദേന നാനാപുയോ വ്യാവസായാൽ. 21

അ — യാതൊരിക്കൽ യാവനൊരുത്തന്നു നക്ഷത്രനാഥൻ പഞ്ചമത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അ

പോലും അവൻ ഇവിടെ സന്താനസന്തോഷത്തെയും നിർമ്മലയായിരിക്കുന്ന മതിയേയും രത്നലാഭത്തെയും ഭ്രമിയേയും ദാനം ചെയ്യുന്നതന്നെ. കസീഭംകൊണ്ടുള്ള വ്യവസായം ഹേതുവായിട്ടു നാനാപ്രീതികൾ ഭവിക്കുന്നു.

സാചന്ദ്രൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സന്തതിനിമിത്തം ഉള്ള സന്തോഷത്തെ അനുഭവിക്കും. ബുദ്ധിയിൽ രാഗദോഷം മുതലായ മലങ്ങളുണ്ടാവുന്നതല്ല. രത്നങ്ങൾ ലഭിപ്പാൻ ഇടവരും. അതതുജാതി പദാർത്ഥങ്ങളിലെ ശ്രേഷ്ഠവസ്തുക്കളെ ലഭിപ്പാനിടവരുമെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. ഭ്രമിയേയും ലഭിക്കും. സ്വന്തമായി ഭ്രമികളെ വാങ്ങുവാൻ സാധിക്കും. ഉത്സാഹംനിമിത്തം സ്വന്തം ദ്രവ്യത്തെ പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുക എന്ന കച്ചവടം നടത്തി അനേകപ്രകാരത്തിലുള്ള വസ്തുക്കളെ സമ്പാദിക്കും.

രിപൗ രാജതേ വിഗ്രഹേണാപി രാജാ
ജിതാസ്തേ ഹി ഭൂയോ വിധൗ സംഭവന്തി
തദാഗ്രേരയോ നിഷ്പ്രഭാ ഭൂയസാപി

പ്രതാപോജ്ജ്വലോ മാതൃശീലോ ന തപൽ. 22

അവിധു രിപുവിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ രാജാവായിട്ടു രാജിക്കുന്നു. വിഗ്രഹംകൊണ്ടു ജിതന്മാരാണെങ്കിലും ആ അരികൾ പിന്നെയും സംഭവിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. തദഗ്രത്തിങ്കൽ അരികളും പ്രായേണ നിഷ്പ്രഭന്മാരായി ഭവിക്കും. പ്രതാപോജ്ജ്വലനായും അതുപോലെ മാതൃശീലനല്ലാതെയും ഭവിക്കും.

സാചന്ദ്രൻ ആറാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ രാജാവിനെപ്പോലെ ശോഭയുള്ളവനായിരിക്കും. ശത്രു

ക്കളെ യുദ്ധംകൊണ്ടു ജയിച്ചാലും ആ ശത്രുക്കൾ ചീ
ന്നേയും ശത്രുത്വം വിടാതെതന്നെ നില്ക്കട്ടെ. അ
വന്റെ മുമ്പിൽ വന്നാൽ ശത്രുക്കൾപ്പോലും കീഴട
ങ്ങി പ്രഭയില്ലാത്തവരായിത്തീരും. അതിനാൽ തക്ക പ്ര
താപമുള്ളവനായി വരുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. അ
മ്മയുടെ സ്വഭാവം ഇവനിൽ കാണുകയുമില്ല.

ദേവദാസം സപ്തമേ ശീതരശ്മിഃ

ധനിതപം ഭവേദധപവാണിജ്യതോപി

രത സ്രീജനേ മുഷ്ടഭൂഷ്ണചേതാഃ

കൃശഃ കൃഷ്ണപക്ഷേ വിപക്ഷാഭിഭൂതഃ. 23

അ—സപ്തമത്തിങ്കലുള്ള ശീതരശ്മി ദാസത്തെ
ദേവതയായി ഭവിക്കും. അധപവാണിജ്യം ഹേതുവായി
ഏകിലും ധനിതപം ഭവിക്കും. കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലെ
കിൽ സ്രീജനത്തിങ്കൽ രതനായും മുഷ്ടഭൂഷ്ണായും ലു
ഷ്ണചേതസ്സായും കൃശനായും വിപക്ഷാഭിഭൂതനായും
ഭവിക്കും.

സം—ചന്ദ്രൻ ഏഴാമേടത്തു നിന്നാൽ ഭായ്യാസു
ഖം ഉണ്ടാകും. വഴിയൊരുകൊണ്ടോ കച്ചവടംകൊ
ണ്ടോ ധനികനായിത്തീരും. അല്ലെങ്കിൽ അന്യരാജ്യ
ങ്ങളുമായി കച്ചോടംചെയ്തു ധനികനായിത്തീരും. ഈ
പറഞ്ഞ ഫലമെല്ലാം ശുഭപക്ഷചന്ദ്രനാണെങ്കിലുള്ള
താകുന്നു. കർത്തവ്യത്തിൽ ജനനമായിരിക്കയും ച
ന്ദ്രൻ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്രീ
കളിൽ അത്യാസക്തിയുണ്ടാകും. മുഷ്ടമായി ഭവിക്കു
ന്നവനായിരിക്കും. മനസ്സിൽ ലോഭം (ധനം ചി
ലവചെയ്യുന്നതിന്നുള്ള മടിയും പരദ്രവ്യത്തിലുള്ള ആ
ഗ്രഹവും) ഉള്ളവനായിരിക്കും. ശരീരം മെലിഞ്ഞി
രിക്കും. ശത്രുക്കളാൽ പരിഭവിക്കപ്പെടും.

സഭാ വിദ്യുതേ ഭൈഷജീ തസ്യ ഗേഹേ
പചേൽ ക്ഷിപിൽ കപാലമുദ്ഗോദകാനി
മഹാവ്യായയോ ഭീതയോ വാരി ഭൂതാഃ
ശശീ ക്ലേശകൃത്സംകടാന്യഃശ്ചമസ്ഥഃ.

24

അ— അഘമസ്ഥനായിരിക്കുന്ന ശശീ ക്ലേശകൃ
ത്താകുന്നു. അവന്റെ ഗേഹത്തിങ്കൽ ഭൈഷജിയോ
യിരിക്കുന്ന സഭാ ഭവിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ കപാലമുദ്
ഗോദകങ്ങളെ പചിക്കും. വാരിഭൂതങ്ങളായിരിക്കു
ന്ന മഹാവ്യായികളും ഭീതികളും സങ്കടങ്ങളും ഭ
വിക്കും.

സം—ചന്ദ്രൻ എട്ടാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ഭു
ഖങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കും. അവന്റെ ഗൃഹത്തിങ്കൽ വൈ
ദ്യന്മാരുടെ സഭയുണ്ടാകും. എന്നാൽ എല്ലാത്തോഴും
രോഗം പിടിപെട്ട വൈദ്യന്മാരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടി
വരും. ചിലപ്പോളെല്ലാം കഷായങ്ങളും പരിപ്പിൻ
വെള്ളവും മറ്റും ഉണ്ടാക്കേണ്ടിവരും. നീരുക്കൊണ്ടു
ള്ള മഹാവ്യായികളും ജലഭയവും പലവിധത്തിലുള്ള
സങ്കടങ്ങളും ഉണ്ടാകും. വാരിഭൂതാ മഹാവ്യായയഃ
എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മഹോദരം മുതലായ വ്യാ
ധികളെ ഗ്രഹിക്കാം. പ്രമേഹാദികളേയും ഗ്രഹിക്കാ
മെന്നു പക്ഷാന്തരവുമുണ്ടു്. ഈ ചന്ദ്രൻ ബലാധിക
നാണെങ്കിൽ അവൻ വൈദ്യനായിത്തീരുമെന്നും മ
റ്റു രോഗികൾക്കുവേണ്ടി ഇവന്റെ ഗൃഹത്തിൽവെ
ച്ചു കഷായാദികളുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നും ഫലം ക
ല്പിക്കാം.

തപോഭാവഗസ്താരകേശോ ജനസ്യ
പ്രജാശ്ച ദ്വിജാ വന്ദിനസ്തം സ്മവന്തി
ഭവത്യേവ ഭാഗ്യാധികോ യൌവനാദേഃ
ശരീരേ സുഖം ചന്ദ്രവത്സാരഹസം ച.

25

അ—ജനത്തിന്നു താരകേശൻ തപോഭാവഗുണം
 ഞെങ്കിൽ ദ്വിജന്മാരും പ്രജകളും വന്ദിക്കുകയായിട്ട് അവനെ
 സ്തുതിക്കുന്നു. യൌവനാദി ഹേതുവായിട്ടു ഭാഗ്യം
 ധിക്കനായി ഭവിക്കുന്നുതന്നെ. ശരീരത്തിങ്കൽ
 ചന്ദ്രനെപ്പോലെ സുഖവും സാഹസവും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ സ്വതന്ത്രഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ
 ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയവൈശ്യശൂദ്രന്മാരും മറ്റു ജനങ്ങളും
 സ്തുതിപാഠകന്മാരേപ്പോലെ അവനെ സ്തുതിക്കും.
 ഗുണങ്ങൾ എത്രയുണ്ടോ അതിലധികം ഗുണമുള്ളവ
 നാണെന്നു പറയും. യൌവനം, ധനം, പ്രഭുത്വം മുത
 ലായതുകൊണ്ട് അതിഭാഗ്യവാനായിത്തീരും. ശ
 രീരം ചന്ദ്രനെപ്പോലെ അന്യന്മാർക്കാക്കാകാരിയായും
 സുഖമുള്ളതായും വരും. അല്ലെങ്കിൽ ചന്ദ്രനെ
 പോലെ ക്ഷയവൃദ്ധികളോടുകൂടിയുള്ള സുഖം വരും.
 ചിലപ്പോൾ അതിസുഖവാനായിരിക്കും. ചില
 പ്പോൾ സുഖം ക്ഷയിക്കും. സാഹസക്കാരനായി
 രിക്കും.

സുഖം ബാസവേഭ്യഃ വശേ ധർമ്മം
 സമുദ്രാംഗജേ ശം നരേശാദിതോപി
 നവീനാംഗനാവൈഭവേ സുപ്രിയതപഃ
 പുരോജാതകേ സൌഖ്യമല്ലംകരോതി. 26

അ—സമുദ്രാംഗജൻ ഖഗനായിരിക്കും സമയ
 ത്തിങ്കൽ ധർമ്മമായി ഭവിക്കും. ബാസവന്മാ
 രിൽനിന്നുള്ള സുഖവും നരേശാദിയിങ്കൽനിന്നുള്ള
 ശവും ഭവിക്കുന്നു. നവീനാംഗനാവൈഭവത്തിങ്കൽ
 സുപ്രിയതപത്തേയും പുരോജാതകനിൽ അല്പമായിരി
 ക്കുന്ന സൌഖ്യത്തേയും ചെയ്യുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ
ബന്ധുക്കളിൽനിന്നും രാജാക്കന്മാർ പ്രഭുക്കന്മാർ മുത
ലായവരിൽനിന്നും സുഖം സംഭവിക്കും. പുതിയ
തായ ഭാർയ്യാർക്കു പ്രഭുതപമുണ്ടാവുക നിമിത്തം ഇഷ്ടമു
ള്ളവനായി വരും. ഒന്നാമത്തെ പുത്രനിൽ അല്പമാ
യ സൗഖ്യമുണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിൽ ഭൃത്യസുഖം കുറ
ഞ്ഞിരിക്കും.

വ്രജേദ്ഭൂമിപാദീന്ദനം ലാഭഗേന
പ്രതിഷ്ഠാധികാരാംബരാണി ക്രമേണ
ശ്രീയോഥ സ്രീയോന്തഃപുരേ വിശ്രമസ്ഥമാഃ
ക്രിയാവൈകൃതീ കന്യകാ വസ്തുലാഭഃ. 27

അ—ലാഭഗനായിരിക്കുന്ന ഇന്ദു മേതുവായിട്ടു്
ഭൂപനിൽനിന്നു ക്രമംകൊണ്ടു പ്രതിഷ്ഠാധികാരാംബര
ങ്ങളെ വ്രജിക്കും. അന്തഃപുരത്തിങ്കൽ ശ്രീകളും അന
ന്തരം സ്രീകളും വിശ്രമസ്ഥകളായും ക്രിയാവൈകൃതി
യായിരിക്കുന്ന കന്യകയും വസ്തുലാഭവും ഭവിക്കും.

സാ—ചന്ദ്രൻ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നി
ന്നാൽ ക്രമത്താലെ രാജാവു പക്കൽനിന്നു സ്ഥിരത
യുള്ള ഒരു അധികാരവും വസ്ത്രാദിസംഭാവനയും അ
തുകൊണ്ടു പ്രതിഷ്ഠയും കിട്ടും. അവന്റെ ഗൃഹമദ്ധ്യ
ത്തിങ്കൽ സ്രീകളും ശ്രീകളും സുഖമായി പാർക്കും. അ
നേകപ്രകാരത്തിലുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ ലഭിക്കും. പ്രവൃ
ത്തികളിൽ വികാരഭേദമുള്ള കന്യകയും ഉണ്ടാകും.

ശശീ പോദേശേ ശതൃനേത്രാദിചിന്താ
വിചിന്ത്യാസദാ സദ്വ്യയോ മംഗലേനി
പിതൃവ്യാദിമാത്രാദി നാന്നർച്ചിഷാദോ
ന ചാപ്തോതി കാമം പ്രിയല്ലപ്രിയതപം. 28

അ—ശശീ പോദേശത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനാകുന്നുവെ
ങ്കിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ശതൃനേത്രാദിചിന്താ വിചിന്ത്യ

യാകുന്നു. മംഗലംകൊണ്ടു സദ്യയവും ചിത്രവ്യാദി
മാത്രാദി ഹേതുവായിട്ട് അന്തർാഗത്തിങ്കൽ വിഷാദ
വും ഭവിക്കും. കാമത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. പ്രിയ
പ്രിയതപത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ
ശതകുളിൽനിന്നുള്ള ഭയത്തേയും നേത്രരോഗത്തേയും
എല്ലാത്തോഴും കാത്തുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കണം. വി
വാഹം മുതലായ മംഗലകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സദ്യ
യംചെയ്ത് ദ്രവ്യം ചിലവായിപ്പോകും. ഇളയച്ഛൻ,
വലിയച്ഛൻ, അവരുടെ ഭാര്യമാർ, പുത്രന്മാർ, അമ്മ,
അമ്മാമൻ മുതലായവർ ഹേതുവായിട്ടു മനസ്സിൽ ഭഃ
വമുണ്ടാകും. ഇഷ്ടവസ്തുവിനെ പ്രാപിക്കയില്ല. ഭാര്യ
മാർക്കു തന്നിൽ അല്പമായ സന്തോഷമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ.
അവർക്ക് അത്യന്തം ഇഷ്ടനായിത്തീരുകയില്ല.

ഇതി ചന്ദ്രസ്യ ഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹി
തമായി.

സാ—ഇങ്ങിനെ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നമുതൽ പന്ത്രണ്ടാ
മേടം വരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുള്ള ഫലങ്ങ
ളെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽകാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശാണോല്ലേഖനാവ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
ചന്ദ്രഭാവഫലം.

വിലഗേ കജേ ദണ്ഡലോഹാഗ്നിഭീതിഃ

തപേന്മാനസം കേസരീ കിം ദ്വിതീയഃ

കളത്രാദിഘാതഃ ശിരോനേത്രപീഡാ

വിപരകേ ഫലനോം സദൈവോപസർഗ്ഗഃ. 29

അ— ക്ഷൗരം വിവൃതത്തിൽ സ്ഥിതിനായിരി
ക്കുംസമയത്തിൽ ണ്ടലോഹാഗ്നിഭീതി മാനസ
ത്തെ തപിക്കും. കളത്രാഭിഷാതവും ശിരോനേത്രപി
ഡയും ഫലങ്ങളുടെ വിപാകത്തിൽ എല്ലാജ്ഞാത
നെ ഉപസർഗ്ഗവും ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരമെങ്കിലും
ദീപ്തിയനായിരിക്കുന്ന കേസരിയോ എന്നു തോന്നും.

സാ—ക്ഷൗരം രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവെ
ങ്കിൽ രാജശിക്ഷയിൽനിന്നും അന്യൻ അടിക്കുന്ന
തിൽനിന്നും ശത്രുങ്ങളിൽനിന്നും അഗ്നിയിൽനി
ന്നും ഉള്ള ഭയംനിമിത്തം മനോഭുവമുണ്ടാകും. ഭായ്യോ
പത്രാദികൾക്കു നാശവും ശിരോരോഗവും നേത്രരോ
ഗവും ഉണ്ടാകും. ഏതു കാര്യത്തിന്നാരംഭിച്ചാലും ഫ
ലാനഭവത്തിന്നു മുമ്പായി കാരോ വിപ്ലവങ്ങൾ സംഭ
വിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള ദോഷങ്ങൾ നേരിട്ടാലും ര
ണ്ടാമത്തെ സിംഹമാണോ എന്നു തോന്നത്തക്കവിധം
പ്രതാപം നടിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ കേസരി
കിം ദീപ്തിയഃ എന്നതിനെ ണ്ടലോഹാഗ്നിഭീതിഃ
എന്നതിന്റെ ഉപമാനമായും സ്വീകരിക്കാമെന്നു്
ഒരു പക്ഷമുണ്ടു്. അപ്പോൾ ണ്ടലോഹാഗ്നികളിൽ
നിന്നുള്ള ഭയം രണ്ടാമതൊരു സിംഹംപോലെ മനോ
ഭുവത്തെ ഉണ്ടാക്കും. ഇവിടെ ദീപ്തിയഃ എന്നതു വൃ
തംമാണെന്നു് ഒരു ആക്ഷേപവുമുണ്ടു്. മനസ്സാപക
ത്തുതപരൂപസാധാരണധർമ്മംകൊണ്ടു ഭീതിയിൽ
സിംഹസാദൃശ്യവണ്ണം ചെയ്തയാണല്ലോ ഇവിടെ ച
മല്ക്കാരകം. അവിടെ ദീപ്തിയഃ എന്ന വിശേഷണം
വ്യർത്ഥമാണു്. രണ്ടാമത്തെ സിംഹമെന്നതുകൊണ്ടു്
ഒരു ആവശ്യവുമില്ല എന്നാകുന്നു ആക്ഷേപക്കാര
ുടെ ആശയം. കരിക്കൽ ഒരു സിംഹത്തിൽനിന്നു

ഈ ഉപദ്രവത്തെ അനുഭവിച്ചവന്നു രണ്ടാമതു വരുന്ന സിംഹം അധികമായ മനസ്സാപത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സംഗതിയുണ്ടല്ലോ. പുഷ്പാനുഭൂതോപദ്രവസ്വാരകത നിമിത്തം അതിന്നു വഴിയുണ്ടു്. ആകയാൽ താപാധികൃപ്രതിപാദനോപയോഗിതപം നിമിത്തം ദ്വിതീയപദത്തിന്നു വൈയത്ഥ്യമില്ലെന്നു് അന്യന്മാർ വാദിക്കുന്നു. ഒന്നാമതു കാണിച്ച അനപയത്തിങ്കൽ ഈ ശങ്കകൾക്കുതന്നെ അവകാശമില്ല. എങ്കിലും തഥാപി എന്ന് അദ്ധ്യാഹരിക്കേണ്ടുന്ന ക്ലേശം അവിടെ അധികംതന്നെ. ഈ രണ്ടു പക്ഷങ്ങളിൽ ഏതാണ് അധികം ഭംഗിയുള്ളതെന്നു സഹദയന്മാർ സ്വീകരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ “സതപം യസ്യ പ്രസാദാൽ ഭവതി തന്നമതാ മപ്രകമ്പ്യം വിപദ്യീ സ്തജ്ജദ്വൈപരിപ്രപഞ്ച തുടനപതരപ്രകൃമോ വിക്രമഞ്ച” ഇത്യാദി പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് എത്രയോ വലിയ ആപത്തുകൾ വന്നാലും ഇളക്കം വരാത്തവിധമുള്ള ധൈര്യത്തേയും ശത്രുക്കളെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുതക്ക പരാക്രമത്തേയും ഉണ്ടാക്കിത്തരുവാൻ ശക്തനായ കുജൻ ലഗ്നഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ രണ്ടാമതൊരു സിംഹമോ എന്നു തോന്നുമ്പോൾ ധീരനായും പരാക്രമിയായും ഇരിക്കുവാൻ ധാരാളം യുക്തിയുണ്ടെന്നു കരുതി അദ്ധ്യാഹാരവും ദൂരകർണ്ണവുമെന്ന ക്ലേശഭയത്തെ സഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാറാദ്യം വ്യാഖ്യാനിച്ച അനപയത്തെ സ്വീകരിച്ചതാകുന്നു.

ഭവേത്തസ്യ കിം വിദ്യമാനേ കുടുംബേ
ധനേംഗാരകോ യസ്യ ലബ്ധേ ധനേ കിം
യഥാ ത്രായതേ മർദ്ദഃ കണ്ഠഹാരം
പുനഃ സഞ്ചുഖം കോ വ്രജേദപാദഭഗ്നഃ.

അ — യാവനൊരുത്തൻ അംഗാരകൻ ധനത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനാകുന്നു അവൻ കുടുംബം വിദ്യമാനമായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ എന്ത്? ധനം ലബ്ധമായിരിക്കും സമയത്തിങ്കലും എന്ത്? മകന്റെ കണ്ഠഹാരത്തെ യാതൊരുപ്രകാരം ത്രാണംചെയ്യുന്നു. വാദേണനായിരിക്കുന്ന ഏവനൊരുത്തൻ പിന്നെ സമുഖത്തെ പ്രജിക്കും.

സാ — കുജൻ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അവൻ കുടുംബം ഉണ്ടായിട്ടും ഫലം എന്ത്? ഒരു ഫലവുമുണ്ടാവില്ല. കുടുംബസൗഖ്യമെന്നത് കരിക്കലും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ധനം ലഭിക്കപ്പെട്ടാലും എന്ത്? ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. ധനം ഉണ്ടാവും. എന്നാലും അതിനെ വേണ്ടവിധം അനുഭവിക്കുകയില്ലെന്നു താൽപര്യം. വാനരന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു മുത്തുമാല ഇട്ടാൽ അതിനെ അവൻ എങ്ങിനെ രക്ഷിക്കും; അതുപോലെ അവൻ കുടുംബത്തേയും ധനത്തേയും രക്ഷിക്കുന്നതല്ലാതെ വേണ്ടവിധം കുടുംബരക്ഷചെയ്യുകയും കുടുംബസുഖമനുഭവിക്കുകയും ദ്രവ്യത്തെ രക്ഷിച്ചു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും താനനുഭവിക്കുകയും ഒന്നും ചെയ്യുന്നതല്ല. അവനോടു വാഗ്വാദത്തിനുപോയാൽ ഏവനും വാദത്തിങ്കൽ തോറ്റുപോകും. പിന്നെ അവന്റെ നേരിട്ടു വരുന്നതല്ല. ഭയപ്പെട്ടു ഭൂരെ കഴിച്ചു പോകും.

കതോ ബാഹുവീയം കതോ ബാഹുലക്ഷ്മി-

സൂതീയേ ന ചേന്ദ്രംഗലോ മാനവാനാം

സഹോത്ഥവ്യഥാ വണ്ണുതേ കേന തേഷാം

തപശ്ചയുധാ ചോപഹാസഃ കഥം സ്യുൽ. 31

അ — മാനവന്മാർക്കു തൃതീയത്തിങ്കൽ മംഗലൻ

ഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ബാഹുവീയ്യം എന്തു ഹേതുവാ യിട്ട്? ബാഹുലക്യം എന്തു ഹേതുവായിട്ട്? അവരുടെ സഹോത്ഥവ്യഥാ ആരാൽ വണ്ണിക്കപ്പെടുന്നു? തപശ്ചക്താഃ" ഉപഹാസം എങ്ങിനെ ഭവിക്കും?

സാ—ചൊച്ച മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എവിടെനിന്നു കയ്യുണ്ടാകും? ബാഹുസമ്പത്തും എവിടെനിന്നുണ്ടാകും? സഹോദരന്മാരുനിമിത്തമുള്ള ദഃഖത്തെ ആരു വണ്ണിക്കുന്നു. തപസ്സിനെ അനുഷ്ഠിക്കുകനിമിത്തം പരിഹാസവും എങ്ങിനെയുണ്ടാകും? എന്നാൽ ഇതെല്ലാം മൂന്നാമേടത്തു ചൊച്ച നില്ക്കുന്നതിനാലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളാകുന്നുവെന്നു താല്പര്യം. കയ്യുക്കു ധാരാളമുണ്ടാകും. തന്റെ കയ്യുക്കു കൊണ്ടുതന്നെ ദ്രവ്യത്തെ സമ്പാദിക്കും. സഹോദരന്മാർനിമിത്തം ദഃഖമനുഭവിക്കും. തപസ്യപിയാലിരിക്കുമെങ്കിലും അന്യന്മാർ ഇവനെ വ്യാജത്താലുള്ള തപസ്സാണെന്നു പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കും.

യദാ ഭൂസുതഃ സംഭവേത്തുയുഭാവേ
തദാ കിം ഗ്രാമാഃ സ്വാനുകൂലാ ജനാനാം
സുഹൃദ്വേദ്യസൗഖ്യം ന കിഞ്ചിദ്വിചിന്ത്യം
കൃപാ വസ്രഭൂമീല്യഭേത ക്ഷമാപാൽ. 32

അ—ഭൂസുതൻ യാതൊരിക്കൽ തുയ്യഭാവത്തിങ്കൽ സംഭവിക്കും അപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കു ഗ്രാമങ്ങൾ സ്വാനുകൂലന്മാരാകുമോ? സുഹൃദ്വേദ്യസൗഖ്യം കുറഞ്ഞൊന്നും വിചിന്ത്യമല്ല. ക്ഷമാപകൽനിന്നു കൃപാവസ്രഭൂമികളെ ലഭിക്കും.

സാ—കുജൻ നാവാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ മറ്റൊരു ഗ്രാമങ്ങൾ അനുകൂലന്മാരായാലും ശുഭാലം

അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ബന്ധുസമൂഹംകൊണ്ടുള്ള (അമ്മ അമ്മാമൻ മരുമകൻ മുതലായവർ) സഹായവും കൂട്ടം ഉണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിക്കത്തന്നെ വേണ്ട. എന്നാലും രാജാവിന്റെ ദയനിമിത്തം വസ്ത്രലാഭവും ഭൂമിലാഭവും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

കുജേ പഞ്ചമേ ജാതാഗ്നിബലീയാൻ
ന ജാതം ന ജാതം നിഹന്ത്യേക ഏവ
തദാനീമനല്ലാ മതിഃ കിൽബിഷേപി
സ്വയം ദൃഢവത്തപ്യതേന്തഃ സദൈവ. 333

അ—കുജൻ പഞ്ചമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ജാതാഗ്നി ബലീയാനായിട്ടും അപ്പോൾ കിൽബിഷത്തിങ്കൽ അനല്ലയായിരിക്കുന്ന മതിയും ഭവിക്കുന്നു. എല്ലാശ്ലോഴും അന്തർാഗത്തിങ്കൽ ദൃഢമെന്നപോലെ താനേ തപിക്കുന്നതന്നെ. ഈ കുജൻ ഏകൻതന്നെ ജാതനെ ജാതനെ നിഹനിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല.

സാ—കുജൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ജാതാഗ്നിക്കു വളരെ ശക്തിയുണ്ടാകും. അത്യഗ്നികൾ ഏതുള്ള ഉപദ്രവവും വന്നേക്കാം. പാപകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തവൻ വളരെ താൽപര്യവുണ്ടാകും. തിരക്കുന്ന പാലിനെപ്പോലെ അവന്റെ മനസ്സ് എല്ലാശ്ലോഴും ചുട്ടുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. എന്നാൽ കാരോരോ മനോരാജ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു മനസ്സ് ദുഃഖപ്പെടാത്തസമയം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു താൽപര്യം. എത്ര സന്തതിയുണ്ടായാലും ആ സന്താനങ്ങളെ എല്ലാം നശിപ്പിക്കാൻ ഈ അഞ്ചാമേടത്തു നില്ക്കുന്ന കുജൻ കരാൾതന്നെ മതിയാവുന്നതാകുന്നു.

ന തിഷ്ണതി ഷഷ്ഠരയോംഗാരകേ വൈ
 തദംഗേരിതാഃ സംഗരേ ശക്തിമന്തഃ
 മനീഷാ സുഖീ മാതുലോ വാ ന തപേ ,
 ലിലീയേത വിത്തം ലഭേതാപിഭൂരി. 34

അ—അംഗാരകൻ ഷഷ്ഠത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ശക്തിമാനായിരിക്കുന്ന അരികളും തദംഗേരിതനായിട്ടു സംഗരത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ല. മനീഷാ ഭവിക്കും. മാതുലൻ സുഖിയായി ഭവിക്കില്ല. അതുപോലെ വിത്തം വിധിക്കും. എങ്കിലും ഭൂരിയായിരിക്കുന്ന വിത്തത്തെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

സാ—കുജൻ ആരാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ അവന്റെ ശത്രുക്കൾ എത്ര പ്രബലനായിരുന്നാലും അവന്റെ മന്ത്രിമാർ ബന്ധുക്കൾ മുതലായ അംഗങ്ങളോടുകൂടുന്നതോടുകൂടി കാടിപ്പോകുന്നതല്ലാതെ യുദ്ധത്തിങ്കൽ നേരിട്ടുനില്ക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ബുദ്ധിശക്തിയും നല്ലവണ്ണമുണ്ടാകും. അവന്റെ അമ്മാമൻ സുഖമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ദ്രവ്യം പുഷ്പാജ്ജിതമായുള്ളതു നശിക്കും എന്നാലും രണ്ടാമതു സ്വാജ്ജിതമായി വളരെ ദ്രവ്യമുണ്ടാകയും ചെയ്യും. മാതുലോ വാ ന എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു മാതുലേയോ ന എന്ന ഒരു പാഠമുണ്ടു്. ആ പാഠത്തിൽ അവന്റെ അമ്മാമന്റെ മകൻ സുഖമുണ്ടാകുന്നതല്ല എന്നർത്ഥം. മാതുലേയോപി എന്ന മറ്റൊരു പാഠവുമുണ്ടു്. ആ പക്ഷത്തിൽ അമ്മാമൻ മകൻ സുഖവാനായിരിക്കുമെന്ന അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. എന്നാൽ ആരാംഭവും പാപനാശിഷ്ടഭാവമാകയാലും ‘അക്തംഗേ, സൗജ്യാംസം താതശ്ചാഭ്യഭിതസച്ചവസ്തനാം കാര

കതാർക്കാദീനാം വിജേന്തയോ ചോഷണേ തഥാ ഹഞ്
 നേ' എന്നു വചനമുണ്ടാകയാലും സുതമിത്രരേസ
 ഹജാദികാരകതപം ക്ഷണമുണ്ടാകകൊണ്ടും മാതൃലതൽ
 പുത്രാദികൾക്കു സുഖമുണ്ടാകമെന്നതന്നെ യുക്തമായി
 രിക്കും. എങ്കിലും 'താമ്രഹേമാദിവസ്തനാം സേപാ
 ക്താനാം ലാഭഭാ അപി തക്ഷപ്രദതപാത്തു രോഗാദിപ്ര
 സ്തേനിഷ്ടാ രിചേഷു വരഃ' എന്നു വചനമുണ്ടാക
 യാൽ രോഗാരിഷ്ടത്തിനും അവകാശമില്ലായ്ക്കു ഇല്ല.
 ആകയാൽ രണ്ടു പാഠവും സംഗതമെന്നും മാതൃലതൽ
 പുത്രാദിബന്ധുക്കൾക്കു രോഗവിഷയം ഭുവവും കഠ്യ
 വിഷയം സുഖവുമെന്നു കല്പിക്കാമെന്നും യുക്തിസിദ്ധ
 മായിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു.

അനന്ദപാർവ്വതേന പാണിഗ്രഹണ
 പ്രയാണേന വാണിജ്യതോ നോ നിവൃത്തിഃ
 മുഹൂർത്തേ സ്പർശിനാം മേദിനീജഃ
 പ്രഹാരാദ്ഭയൈഃ സപ്തമേ ഭംപതിഷ്ഠഃ. 35

അ—സപ്തമത്തിങ്കലുള്ള മേദിനീജൻ സ്പർശികളു
 ടെ പ്രഹാരാദ്ഭയങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചിന്നെയും ചിന്നെ
 യും ഭംഗഭനം ഭവതിഷ്ഠനാകുന്നു. അനന്ദപാർവ്വത
 മായിരിക്കുന്ന പാണിഗ്രഹംകൊണ്ടും വാണിജ്യം ഹേ
 തുവായിട്ടുള്ള പ്രയാണംകൊണ്ടും നിവൃത്തിഭവിക്ക
 നില്ല.

സാ—കുജൻ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ വി
 വാഹശ്രമം പാരമായിട്ടും കച്ചവടം പാരമായിട്ടും ഭു
 രഭേശയാത്രചെയ്യാനല്ലാതെ മടങ്ങിവരുവാനുള്ള അ
 വസരം മുതൽക്കുമായിരിക്കും. വിവാഹം സംധിക്കാൻ
 വേണ്ടിയും കച്ചവടത്തിന്നുവേണ്ടിയും പ്രായേണ ഏ

ല്ലായ്ക്കോഴും യാത്രയിലിരിക്കും. മത്സരക്കാരായ ശത്രുക്കളോട് പൊരുതീട്ട് അവരുടെ പ്രഹാരങ്ങളോടെ ഓടിപ്പിന്നെയും പിന്നെയും തോൽവ് അനുഭവിക്കും. സ്രീയുഗം ഏഴിൽ കഷണത്തിൽ ഭാഗ്യനാശവും പക്ഷാപനാശത്തിൽ ഭാഗ്യനാശവും സംഭവിക്കും.

ശുഭസ്തസ്യ കിം വേദാഭിര്യഃ കർമ്മഭിര്യഃ

വിധാനേപി ചേദാഭിര്യഃ ഭൂമിസുതഃ

സഖാ കിന്ന ശത്രുയതേ സൽകൃതോപി

പ്രയത്നേ കൃതേ ഭൂയതേ ചോപസംഗ്രഹഃ. 36

അ — ഭൂമിസുത അഷ്ടമത്തിലാണെങ്കിൽ അവൻ അന്യന്മാരായി ശുഭന്മാരായിരിക്കുന്ന വേദാഭിര്യം വിധാനത്തിലാണെങ്കിലും ഏന്തിനെ ചെയ്യും. സൽകൃതനാണെങ്കിലും സഖാവു ശത്രുവായി ഭവിക്കുന്നില്ലെ? പ്രയത്നം കൃതമായിരിക്കും സമയത്തിങ്കലും ഉപസംഗ്രഹം ഭവിപ്പു എന്നുള്ളതുണ്ടാകുന്നു.

സാ — ക്ഷണം അഷ്ടമഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ വ്യാഴം മുതലായ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ഭാഗ്യഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കൂടി ഒരു ശുഭഭാവവും അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിവരുന്നതല്ല. ബന്ധുക്കളെ എത്രമാത്രം സൽക്കരിച്ചുവെച്ചാലും ഏതെങ്കിലും സംഗതിവശാൽ അവർ ശത്രുക്കളായിത്തീരാതെയിരിക്കുകയില്ല. ഏതൊരു കാര്യത്തിന്നുവേണ്ടി പ്രയത്നം ചെയ്താലും അക്കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം വിപ്ലവങ്ങൾ നേരിടാതെയിരിക്കുകയില്ല. ആ വിപ്ലവങ്ങളെ തീർത്തു വിചാരിച്ചുകാര്യം സാധിക്കുന്നതു ദുർലഭമാകുന്നു.

മഹോഗ്രാ മതിഭാഗ്യവിത്തം മഹോഗ്രം

തപോഭാവഗോ മംഗലസ്തം കരോതി

ഭവേന്നാദിമഃ സ്യാലകഃ സോദരോ വാ
കതോ വിക്രമസ്തൂല്പാഭോ വിപാകേ. 37

അ—തപോഭാവഗനായിരിക്കുന്ന മംഗലൻ അവനെ ഭാഗ്യവിത്തനാക്കിയും മഹോഗ്രനാക്കിയും ചെയ്യുന്നു. മഹോഗ്രയായിരിക്കുന്ന മതി ഭവിക്കുന്നു. ആദിമനായിരിക്കുന്ന സ്യാലകനും സോദരനും ഭവിക്കില്ല. വിക്രമം എവിടെ. വിപാകത്തിൽ തൂല്പാഭം ഭവിക്കും.

സാ—കുജൻ കവതാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധിയുള്ളവനായിരിക്കും. ഭാഗ്യം ഹേതുവായിട്ടു ധനികനായിരിക്കുമെന്നും ഗ്രഹിക്കാം. വലിയ തേജസ്വിയായിത്തീരും. കഠിനപ്രവൃത്തിക്കാരനായിരിക്കുമെന്നും ഗ്രഹിക്കാം. ബുദ്ധി അതികഠിനസ്വഭാവയായിരിക്കും. ഭാര്യയുടെ കന്നാമത്തെ സഹോദരൻ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. തനിക്കു സോദരൻ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. പരക്രമവും ഉണ്ടാവില്ല. പ്രവൃത്തികളെടുത്താൽ എത്രയോ തൂല്പമായ ലാഭം മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂള്ളൂ. പ്രവൃത്തിക്കുനരൂപമായ ഫലം ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

കലേ തസ്യ കിം മംഗലം മംഗലോ നോ
ജനൈർഭൂയതേ മദ്ധ്യഭാവേ യദി സ്യാൽ
സ്വതഃ സിദ്ധ ഏവാവതംസായതേസൗ
വരാകോപി കണ്ഠീരവഃ കിം ദ്വിതീയഃ. 38

അ—മദ്ധ്യഭാവത്തിൽ മംഗലൻ ഭവിക്കില്ല എങ്കിൽ അവന്റെ കലത്തിൽ മംഗളം ഭവിക്കുമോ? ജനങ്ങളാൽ ഭവിപ്പൂ എന്നുള്ളതുണ്ടാകുന്നു. ഇവൻ താനേ സിദ്ധനായിട്ടുതന്നെ അവതംസംപോലെ ആച

രിക്കുന്നു. വരാകനാണെങ്കിലും ദ്വിതീയനായിരിക്കുന്ന കണ്ഠീരവനോ എന്നു തോന്നും.

സാ—ചൊവ്വ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ വംശത്തിൽതന്നെ മംഗളം ഉണ്ടാകുമോ? ഇല്ല. എന്നാൽ ചൊവ്വ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ വംശമുഴുവൻ മംഗളം സംഭവിക്കുമെന്നർത്ഥം. അവനു വളരെ ആളുകൾ ഭൃത്യന്മാരായി ഉണ്ടാകും. സ്വന്തം ഉത്സാഹംകൊണ്ടുതന്നെ കായ്കൂട്ടം സാധിപ്പിച്ചു ധനവാനായിത്തീരും. ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു ശിരോലങ്കാരമെന്നപോലെ മാനുസായിരിക്കും. ക്ഷുദ്രമായ വംശത്തിങ്കൽ ജനിച്ചവനും തുല്യനാണെങ്കിലും രണ്ടാമതൊരു സിംഹംപോലെ പരാക്രമശാലിയായിത്തീരും.

കുജഃ പീഡയേല്യാഭഗോപത്യശത്രുൻ
ഭവേത്സമ്മുഖോ ദുർമ്മുഖോപി പ്രതാപാൽ
ധനം വൽതേ ഗോധനൈവാഹനൈവാ
സകൃച്ഛൂന്യതാത്ഥേ ച ചൈശ്ശൂന്യഭാവാൽ.

അ—ലാഭഗനായിരിക്കുന്ന കുജൻ അപത്യശത്രുക്കളെ പീഡിപ്പിക്കും. ദുർമ്മുഖനാണെങ്കിലും പ്രതാപം ഹേതുവായിട്ടു സമ്മുഖനായി ഭവിക്കും. ഗോധനങ്ങളെക്കൊണ്ടോ വാഹനങ്ങളെക്കൊണ്ടോ ധനം വൽതിക്കുന്നു. ചൈശ്ശൂന്യഭാവം ഹേതുവായിട്ട് ഒരിക്കൽ അർത്ഥത്തിങ്കൽ ശൂന്യതയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—കുജൻ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ പുത്രന്മാരേയും ശത്രുക്കളേയും ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നവനായിരിക്കും. ശത്രുക്കളെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നവനെന്നതുകൊണ്ടു പരാക്രമശാലിയായിരിക്കുമെന്നും പുത്രന്മാരെ ദുഃഖിപ്പിക്കുമെന്നതുകൊണ്ടു അവർക്കു വേണ്ടുന്ന

തിനെ കൊട്ടക്കാതെ ലുബ്ധനായിരിക്കുമെന്നും അറിയുക. ജനങ്ങളെ വെറുപ്പിക്കുന്നവനാണെങ്കിലും പ്രതപശാലിയാകനിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കു കാണത്തക്ക യോഗ്യനായിരിക്കും. പശുക്കൾ അശപങ്ങൾ മുതലായവ കച്ചവടംചെയ്തു ധനം സമ്പാദിക്കും. എങ്കിലും അന്യന്മാരുടെ ഏഷണി കേൾക്കയാലോ ഇവൻ അന്യനെപ്പറ്റി ഏഷണി പറയുകയാലോ ഒരിക്കൽ ദ്രവ്യനാശം വരും.

ശതാക്ഷേപി തത്സക്ഷതോ ലോഹഘാതൈഃ

കുജോ പോദശേതീന്ദ്രസ്യ നാശം കരോതി

മുഷാ കിംവദന്തീഭയം ദസ്യതോ വാ

കലിഃ പാരധീഹേതുദഃഖം വിചിന്ത്യം. 40

അ—പോദശേതീകൾ കുജൻ അത്ഥത്തിന്റെ നാശത്തെ ചെയ്യുന്നു. ശതാക്ഷനും ലോഹഘാതങ്ങളെക്കൊണ്ടു തത്സക്ഷതനായി ഭവിക്കുന്നു. അവനു മുഷാകിംവദന്തീഭയവും, ദസ്യവികൽനീനു ഭയവും കലിയും ഭവിക്കും. പാരധീഹേതുദഃഖം വിചിന്ത്യമാകുന്നു.

സാ—പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിൽ കുജൻ നിലുക്കുന്നു വെങ്കിൽ ദ്രവ്യനാശം സംഭവിക്കും. ദേവേന്ദ്രൻതന്നെ യായാലും അവനോടു വിരോധം കാണിച്ചാൽ അവന്റെ ശത്രുപ്രചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു വ്രണപ്പെട്ടുപോകും. എന്നാൽ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുന്നവനാകുമെന്നും അത്ഥം. അന്യന്മാർ അസത്യമായി അപകീർത്തി പറയുന്നതിൽനിന്നും കള്ളന്മാരിൽനിന്നും ഭയവും കലഹവും ഉണ്ടാകുന്നു. മരണംകൊണ്ടുള്ള ദഃഖത്തെയും വിചാരിക്കണം. പരലോകസംബന്ധി ബുദ്ധി കാരണ ദഃഖമവി വിചിന്ത്യമിത്യർത്ഥഃ.

ഇതി കുജസ്യ ഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം കുജന്റെ ഭാവഫലം അഭിചിതമായി.

സാ—ഇങ്ങിനെ കുജൻ ലഗ്നമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേ ടംവരേയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുള്ള ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽക്കാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശാസ്ത്രോല്ലേഖനാഖ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
കുജഭാവഫലം.

ബുധോ മുന്തിഗോ മാജ്ജയേദന്യുരിഷ്ടം
വരിഷ്ഠാ ധിയോ വൈഖരീവൃത്തിഭാജഃ
ജനാ ദിവ്യചാമീകരീഭൂതദേഹാ—

ശ്ചികിത്സാവിദോ ദൃശ്ചികിത്സാ ഭവന്തി. 41

അ—മുന്തിഗനായിരിക്കുന്ന ബുധൻ അന്യരിഷ്ടത്തെ മാജ്ജനംചെയ്യും. വരിഷ്ഠകളായിരിക്കുന്ന ധീകൾ ഭവിക്കും. ആ ജനങ്ങൾ വൈഖരീവൃത്തിഭാജകളായി ദിവ്യചാമീകരീഭൂതദേഹന്മാരായി ചികിത്സാവിത്തുകളായി ദൃശ്ചികിത്സന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ബുധൻ ലഗ്നഭാവത്തിൽനിന്നാൽ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിന്നതുനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന അരിഷ്ടങ്ങളെ കൂടി ഈ ബുധൻ കളയും. ബുദ്ധിശ്രേഷ്ഠയായി വരും. ദുർമാഗ്ഗങ്ങളിൽ ബുദ്ധി പ്രവേശിക്കുകയില്ല. വിശേഷമായ സ്വസ്ഥ്യാപോലെ പ്രകാശമുള്ള ശരീരശോഭയുണ്ടാകും. സ്പഷ്ടമായി സംസാരിച്ചു ജനപ്രീതി സമ്പാദിച്ചു അതുനിമിത്തം ഉപജീവനത്തിന്നു വഴിയുണ്ടാകും. ചികിത്സാ അഭ്യസിച്ചു അതിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരായിരിക്കും. അവർ രോഗാദികളുണ്ടായാൽ ചികിത്സിപ്പാൻ പ്രയാസമായിത്തീരും.

ധനേ ബുദ്ധിമാൻ ബോധനേ ബാഹുതേജഃ

സഭാസംഗതോ ഭാസതേ വ്യാസ ഏവ

പുഥുദാരതാ കല്പവൃക്ഷസ്യ തപേൽ

ബുധൈ സ്തുയതേ ഭോഗതഃ ഷഡാചഭോധം. 42

അ—ബോധനൻ ധനത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായി

രിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ഇവൻ ഭോഗംകൊണ്ടു ഷഡാച
നായി ബാഹുതേജസ്സായി ബുദ്ധിമാനായിട്ടു ബുധ
ന്മാരാൽ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു. സഭാസംഗതനായിട്ടു വ്യാ
സനായിത്തന്നെ ഭാസിക്കുന്നു. അതുപോലെ കല്പവൃ
ക്ഷത്തിന്റെ പുഥുദാരതയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ബുധൻ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ
ബുദ്ധിമാനായിവരും. ബാഹുപ്രതാപം വളരെയുണ്ടാ
കും. ബാഹുതേജസ്സ് എന്നുള്ളതിന്നു ബാഹുക്കളിൽ
തേജസ്സോടുകൂടിയവൻ. തേജസ്സ്=പ്രതാപം എന്നു
പരിഭാഷയാകുന്നു. ബാഹുക്കളുടെ തേജസ്സോടുകൂടിയ
വൻ എന്നുമാവാം. രണ്ടുവിധമായാലും വ്യധികര
ണബഹുവ്രീഹിസമാസത്തെ സ്വീകരിക്കാതെ നിവൃ
ത്തിയില്ല. അതു ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാണെന്നു ഭൂമിക്കേ
ണ്ട. അതിന്നു ശബ്ദാനുശാസനത്തിൽ വാചനികമായ
സൂത്രവിധിയില്ലെങ്കിലും ജ്ഞാപകംകൊണ്ടു സിദ്ധി
യുണ്ടു്. സപ്തമീവിശേഷണേ ബാഹുവ്രീഹൗ എന്ന
പാണിനീയസൂത്രത്തിലെ സപ്തമീപദം ഇതിലേക്കു
ജ്ഞാപകമാകുന്നു. സമാനാധികരണങ്ങൾക്കുമാത്രമേ
ബാഹു വ്രീഹിയുള്ളവെങ്കിൽ ബാഹു വ്രീഹിസമാസ
ത്തിൽ പദകങ്ങളായ പദങ്ങളെല്ലാം പ്രഥമാന്തങ്ങള
ല്ലാതെ വരുവാൻ തരമില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ബാഹു
വ്രീഹിസമാസത്തിൽ സപ്തമ്യന്തപദമുണ്ടായാലതി
നെ മുഖേ പ്രയോഗിക്കണമെന്നുള്ള പുഷ്പനിപാതവി

ധി നിഷ്പ്രയോജനവുമായിത്തീരും. “വ്യർത്ഥം സൽകീ
 ബിൽ ജ്ഞാപയതി” എന്ന ന്യായപ്രകാരം വ്യർത്ഥ
 മായ ശബ്ദം ക്കു അർത്ഥത്തെ ജ്ഞാപിക്കുമല്ലോ. എ
 ന്തിനെ ജ്ഞാപിച്ചാൽ ആ പദത്തിന്നു സാർത്ഥക്യം വ.
 രുമോ അതിനെയാണ് ജ്ഞാപിക്കുക. അപ്പോൾ വ്യ
 ധികരണങ്ങൾക്കും ചിലപ്പോൾ ബഹുവ്രീഹിസമാ
 സമാവാമെന്നു ജ്ഞാപിപ്പിച്ചാൽ സപ്തമുന്തപദത്തി
 ന്റെ പൂർവ്വിപാതവിധി സാർത്ഥകമാവുന്നതാണ്.
 ആകയാൽ ആ അർത്ഥത്തെ ജ്ഞാപിപ്പിക്കുന്നു. ഈ
 ജ്ഞാപകംകൊണ്ടു ചിലേടത്തു വ്യധികരണബഹുവ്രീ
 ഹിയും പ്രയോഗിക്കാമെന്നു വരുന്നു. അത ഏവ “ത
 സ്യ ധർമ്മതേരാസി” ഭൂതി രഘവംശേ കാളിദാസഃ
 തത്ര ധർമ്മതിരിത്യസ്യ ധർമ്മ രതിയ്യസ്യസഃ ധർമ്മ
 തിഃ ഇതി ഹി വിഗ്രഹഃ. ഇതുപോലെ ബാഹുതേജഃ
 എന്നുള്ളതും വ്യധികരണബഹുവ്രീഹിയെ ആശ്ര
 യിച്ചുകൊള്ളുക. അവൻ ഒരു വിദപത്വഭണ്ഡിൽ ചെ
 ന്നചെന്റാൽ വേദവ്യാസനായിത്തന്നെ പ്രകാശിക്കും.
 എന്നാൽ വേദവ്യാസനെപ്പോലെ സഭാസമ്മതനായി
 തീരുമെന്നർത്ഥം. കല്പകവൃക്ഷത്തിന്റെ അത്യുദാ
 ത്തംപോലെയുള്ള അത്യുദാത്തമുള്ളവനായിത്തീരും.
 വിദപാന്മാർ ഇവനെ സ്തുതിക്കും. സുഖാനുഭവംകൊ
 ണ്ടു വണ്ടിനെപ്പോലെയൊക്കും. എന്നാൽ വണ്ടി എങ്ങി
 നെ എല്ലാപുഷ്പങ്ങളിൽനിന്നും സാരാംശത്തെ ഗ്രഹി
 ക്കുന്നുവോ അതുപോലെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളുടേയും
 സാരാംശത്തെ എടുത്ത് അനുഭവിച്ചു സുഖിക്കുമെന്നു
 താല്പര്യം. വണ്ടുകൾ സാരാംശത്തെ ഗ്രഹിക്കുമെന്നു
 ജ്ഞാത “മധുലിഹ ഇവ തത്തസാരതാഗ്രാഹിണോ
 യേ” ഇത്യദികൾ വണ്ടുകളെ സാരഗ്രാഹികളുടെ ഉ

പമാനതേഹ പരത്തിരിക്കുകൊണ്ടു തീർച്ചപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.

വണിങ് മിത്രതാപണ്യ കൃത്യത്തിശീലോ
 വശിതപം ധിയാ ഓർശനാമുചൈരി
 വിനീതോതിഭോഗം ഭജേത്സന്യസേദപാ
 തൃതീയേനജൈഞ്ചോധയേന്തേ ലതാവാനം. 43

അ—ബോധനൻ തൃതീയത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ വണിങ് മിത്രതാപണ്യകൃത്യത്തിശീലനായിവിനീതനായിഅനജനാരെക്കൊണ്ടു ലതാവാനായിട്ടു ധീകൊണ്ടു ഓർശനാമുചൈരിതപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. അതിഭോഗത്തെ ഭജിക്കും. പിന്നെ അനന്തത്തിങ്കൽ സന്യസിക്കും.

സം—ബുധൻ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ കച്ചവടക്കാരനായിത്തീർന്നു സ്നേഹാനിമിത്തം അവരുടെ വൃത്തിയായ കച്ചവടത്തെ ശീലിക്കുന്നവനായിത്തീരും. ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമായ മഹാനാരകളാടി സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. വളരെ വിനയമുള്ളവനായിരിക്കും. മരത്തിനെ വളികൾ എങ്ങിനെ ആശ്രയിച്ചു ബലപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നു അപ്രകാരം അനജനാർ ഇവിടെ ആശ്രയിച്ചു പ്രബലനാരായിത്തീരും. യൌവനകാലത്തിങ്കൽ വിഷയങ്ങളിൽ അത്യാസക്തിയോടുകൂടി എല്ലാജ്യോഴ് വിഷയസുഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കും. എങ്കിലും അവസാനം സർവ്വസംഗങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിച്ചു സന്യാസാശ്രമത്തെ സ്വീകരിക്കും. ഇവിടെ അതിഭോഗത്തെ ഭജിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ സന്യസിക്കും. എന്നൊരർത്ഥത്തെ ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ വാശബ്ദം വികല്പാർത്ഥകമാകുന്നു. മുന്തിലത്തെ

പക്ഷത്തിൽ വാശബ്ദം പശ്ചാദർത്ഥമാകുന്നു. ചേരിയപക്ഷത്തിങ്കൽ വിഷയങ്ങളിൽ അത്യാസക്തനായോ സന്യാസാശ്രമക്കാരനായോ ഭവിക്കുമെന്നർത്ഥം. അപ്പോൾ അന്തേ എന്ന പദം അന്തേ അനുജൈഃ ലതാവാനം എന്നിങ്ങിനെ ചേർക്കണം. അവസാനകാലങ്ങളിൽ അനുജന്മാർ, വള്ളികൾ മരത്തിനെ അവലംബിക്കുന്നതുപോലെ, ഇവനെ ആശ്രയിക്കുമെന്നു താല്പര്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

ചതുർത്ഥ ചരേ ചുരൂജശ്ചാരുമിത്രോ
വിശേഷാധികൃദ്ഭൂമിനാഥാംഗണസ്യ
ഭവേല്ലേഖകോ ലിഖ്യതേ വാ തദക്തം
തദാജ്ഞാപരൈഃ പൈതൃകം നോ ധനം ച. 44

അ — ചുരൂജൻ ചതുർത്ഥത്തിങ്കൽ ചരിക്കുമെങ്കിൽ ചാരുമിത്രനായും ഭൂമിനാഥാംഗണത്തിന്റെ വിശേഷാധികൃത്തായും ലേഖകനായും ഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ തദാജ്ഞാപരന്മാരായ് തദക്തം ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പൈതൃകമായിരിക്കുന്ന ധനം ഭവിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

സാ — ബുധൻ നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ യോഗ്യന്മാരായിരിക്കുന്ന ബന്ധുക്കളുണ്ടാകും. രാജഗൃഹത്തിങ്കൽ ഏതെങ്കിലും വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു അധികാരം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. നല്ല എഴുത്തുകാരനായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ കല്പനകേട്ടു നടക്കുന്നവരായി അനേകം ക്ലാർക്കന്മാർ അവൻ പറയുന്നപ്രകാരം എഴുത്തുവേല നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അച്ഛന്റെ പക്കൽനിന്നു് ഒരു ധനവും കിട്ടുവാനുണ്ടാവുന്നതല്ല.

വയസ്യാദിമേ പുത്രഗർഭം ന തിഷ്ഠേത്
ഭവേത്തസ്യ മേധാത്മസംപാദയിത്രീ
ബുധൈർദ്വന്ദ്വേ പഞ്ചമേ രൗഹിണേയേ
കിയദപിദ്വന്ദ്വേ കൈതവം സാഭിപാരം. 45

അ—രൗഹിണേയൻ പഞ്ചമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ആദിമരായിരിക്കുന്ന വയസ്സിങ്കൽ പുത്രഗർഭം സ്ഥിതിചെയ്യില്ല. അവന്റെ മേധാ അത്മസംപാദയിത്രീയായി ഭവിക്കും. സാഭിപാരമായിരിക്കുന്ന കൈതവം കിയത്തായി ഭവിക്കുന്നുവെന്നു ബുധന്മാരാൽ ഭണനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ബുധൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആദ്യകാലത്തിങ്കൽതന്നെ പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. എന്നാലും ആ പുത്രൻ ജീവനോടുകൂടിയിരിക്കുകയില്ല. ഗർഭം അലസിയോ ഉടനെ മരിച്ചോ പോകുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. അവൻ ധാരണാശക്തിയുള്ള ബുദ്ധിയുടെ ബലംകൊണ്ടു ധനത്തെ സമ്പാദിക്കും. കഠിനങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തെയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. മാരണം ഉച്ചാടനം മുതലായ ആഭിപാരകർമ്മങ്ങളും വ്യാജങ്ങളും കണക്കില്ലാത്തവിധം വളരെ അവൻ പഠിച്ചിരിക്കും. അതുകൂടെ പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ അറിയുന്ന വിചാരികൾ തങ്ങളുടെ ഹോരാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വിരോധോ ജനാനാം നിരോധോ രിപുണാം
പ്രബോധോ യതീനാം ച രോധോനിലാനാം
ബുധേ സദപ്യയേനാപഹാരോ നിധീനാം
ബലാഭേന്ദൃത്സംഭവേജ്വരഭാവേ. 46

അ — ബുധൻ ശത്രുഭാവത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ജനങ്ങളുടെ വിരോധവും രിപുക്കളുടെ നിരോധവും യതികളുടെ പ്രബോധവും അനിവാര്യതയുടെ രോധവും സദൃശ്യംകൊണ്ടു നിധികളുടെ അപഹാരവും സംഭവിക്കും. ബലംരേതുവായിട്ട് അവിമൃത്തായും സംഭവിക്കും.

സാ — ആരാംഭാവത്തിങ്കൽ ബുധൻ നിന്നാൽ ജനങ്ങളുമായി തമ്മിൽ കലഹമുണ്ടാകും. ശത്രുക്കളെ യുദ്ധത്തിങ്കൽ ജയിച്ചു ബന്ധനസ്ഥനാക്കിത്തീർക്കും. സന്യാസിമാരുടെ അറിവുണ്ടാവും. എന്നാൽ സന്യാസാശ്രമം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവർ അറിയേണ്ടതായ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചു പരമാർത്ഥജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിക്കുമെന്നു താൽപര്യം. പൂർവ്വന്മാർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന നിക്ഷേപദ്രവ്യത്തെ എടുത്തു സദാചാരങ്ങളിൽ ചിലവുചെയ്തു നശിപ്പിക്കും. എന്നാലും തന്റെ ശക്തികൊണ്ടു വേറെ ദ്രവ്യത്തെ സമ്പാദിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നവനായും വരും.

സുതഃ ശീതഗോഃ സപ്തമസ്ഥോ യവത്യാ

വിധത്തേ മുദം തുച്ഛവീര്യം ച ഭോഗേ

അനസ്തംഗതോ ഹേമവദ്ദേഹശോഭാം

ന ശക്നോതി തത്സാപദോ വാ ന കർത്തും. 47

അ — അനസ്തംഗതനായിരിക്കുന്ന ശീതശ്ശവിന്റെ സുതൻ സപ്തമസ്ഥനായാൽ യവതിക്കു മുത്തിനേയും ഭോഗത്തിങ്കൽ തുച്ഛവീര്യത്തേയും ഹേമംപോലെ ദേഹശോഭയേയും വിധാനം ചെയ്യുന്നു. തത്സാപത്തുകൾ അനുകരിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു ആരും ശക്തിക്കുന്നതുമില്ല.

സാ—ബുധൻ മൗഢ്യം പ്രാപിക്കാതെ ഏഴാഴ്ചാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ സ്രീകർക്കു സന്തോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനായിരിക്കും. ഏകിലും സ്രീസംഭോഗസമയത്തിങ്കൽ ശുക്ലം അല്പമായിത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളു. ധാതുബലമുള്ളവനായിരിക്കയില്ല. ശരീരത്തിന്നു സ്വസ്ഥതയിന്റെ ശോഭയുണ്ടാവും. ദേഹത്തിന്റെ ശോഭാവിശേഷംകൊണ്ടു സ്രീകളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവനായിരിക്കുമെന്നു സാരം. അവന്റെ സമ്പത്തുകളോടു കിടപിടിക്കാൻ ആർക്കുതന്നെ കഴിവുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ വളരെ സമ്പത്തുകളുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നർത്ഥം. ഇതെല്ലാം മൗഢ്യമില്ലാതെ ബുധൻ ഏഴാമേടത്തു നിന്നാലുള്ള ഫലമാകുന്നു. മൗഢ്യംപ്രാപിച്ച ഏഴാമേടത്തുനിന്നാൽ ഇതുകർക്കു വിപരീതഫലത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളതാകുന്നു. അനസ്തംഗതഃ=അസ്തംഗതോ ന ഭവതീത്യനസ്തംഗതഃ നാസ്തസമാസഃ. അസ്തം മൗഢ്യം ഗതഃ അസ്തം ഗതഃ അസ്തമിതി മാന്തമവ്യയം.

ശതം ജീവിനോ രസ്യഗേ രാജപുത്രോ
ഭവന്തിഹ ദേശാന്തരേ വിശ്രുതാസ്തേ
നിധാനം നൃപാദപിത്രയാദാ ലഭന്തേ
യുവതൃത്സവം ക്രീഡനം പ്രീതിമന്തഃ. 48

അ—രാജപുത്രൻ രസ്യഗനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ ഇവിടെ ശതം മുഴുവൻ ജീവിക്കുകയും അവർ ദേശാന്തരത്തിങ്കൽ വിശ്രുതന്മാരായും ഭവിക്കുന്നു. നൃപകുൽനിന്നോ വിക്രയം കേളവായിട്ടോ നിധാനത്തെയും യുവതൃത്സവത്തെയും ക്രീഡനത്തെയും അന്തർഗത്തിങ്കൽ പ്രീതിയേയും ലഭിക്കുന്നു.

സാ—ബുധൻ അഷ്ടമഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ വൃശ്ചികവയസ്സു മുഴുവൻ ജീവിച്ചിരിക്കും. അന്യദേശങ്ങളിൽകൂടി പ്രസിദ്ധിച്ചുള്ളവരായും സംഭവിക്കും. രാജകുലത്തിൽനിന്നും വളരെ ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിൽ കച്ചവടംചെയ്ത വളരെ ദ്രവ്യത്തെ, സമ്പാദിക്കും. അതുകൊണ്ടു നിക്ഷേപത്തെയും സൂക്ഷിക്കും. സ്രീസുഖവും ക്രീഡയും മനസ്സുനോഷവും ധാരാളം ഉണ്ടാകും. ഇവിടെ "ഐ" എന്നതിനുമായ ശതം എന്ന ശബ്ദംമാത്രമാണ് ഉള്ളതെങ്കിലും ഔചിത്യംകൊണ്ടു് അതിന്നു വയസ്സുകളുടെ ശതമെന്ന അർത്ഥം കല്പിക്കപ്പെടുവെന്നറിയുക. ജീവിനഃ എന്ന പദത്തോട് അന്യമായിപ്പോന്നുള്ള ഔചിത്യം കാലവാചിയായ ശബ്ദത്തിനാണുള്ളതെന്നു സിദ്ധമാണല്ലോ.

ബുധേ ധർമ്മഗേ-ധർമ്മശീലേതിധീമാൻ
ഭവേദ്ദീക്ഷിതഃ സ്വർഗ്ഗനീസ്സാതകോ വാ
കലോദ്യോതകൃത്താൻവദ്ഭൂമിപാലാൽ
പ്രതാപാധികോ ബാധകോ ദമ്ബുഖാനാം. 49

അ—ബുധൻ ധർമ്മഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ധർമ്മശീലനായും അതിധീമാനായും ദീക്ഷിതനായും അല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗനീസ്സാതകനായും ഭാനുവിനെപ്പോലെ കലോദ്യോതകൃത്തായും ഭൂമിപാലനെക്കാൾ പ്രതാപാധികനായും ദമ്ബുഖന്മാരുടെ ബാധകനായും ഭവിക്കും.

സാ— ബുധൻ കമ്പതാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ധർമ്മസ്വഭാവനായിരിക്കും. അത്യന്തം ബുദ്ധിമാനായി വരും. സോമയാഗാദികളിൽ ദീക്ഷിതനായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്താൽ സംഗതിവരും. ആദിത്യൻ എങ്ങിനെ ലോകത്തെ പ്ര

കാശിപ്പിക്കുന്നു അതുപോലെ തന്റെ വംശത്തേക്കു പ്രകാശത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനായിരിക്കും. ഒരു രാജാവിനേക്കാൾ അധികം പ്രതാപമുള്ളവനായിരിക്കും. ദുർബ്ബന്മാരെ ബാധിക്കുന്നവനായിരിക്കും. ദുർബ്ബന്മാരെന്നാൽ തന്റെ നേരെ അസൂയനിമിത്തം സുഖക്കേടുള്ള വിരോധികളെന്നും ദുഷ്ടജനങ്ങളെന്നും കഥയില്ലാതെ വളരെ പറയുന്ന വഹക്കാരെന്നും അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

മിതം സംവദേനോമിതം സംലഭേത
പ്രസാദേതരാചാദിസൗരാജ്യവൃത്തിഃ
ബുധേ കർമ്മഗേ പുജനീയോ വിശേഷാൽ
പിതൃഃ സംപദോ നീതിഭണ്ഡാധികാരാൽ. 50

അ—ബുധൻ കർമ്മനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ പ്രസാദേതരാചാദിസൗരാജ്യവൃത്തിയായിട്ടു മിതത്തെ സംവദിക്കും. മിതമല്ലാത്തതിനെ, സംലഭിക്കും. പിതാവിന്റെ സമ്പത്തിന്റെ വിശേഷം ഹേതുവായിട്ടും നീതിഭണ്ഡാധികാരം ഹേതുവായിട്ടും പുജനീയനായി ഭവിക്കും.

സാ—ബുധൻ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ, അച്ഛന്റെ സമ്പത്തിനെ ലഭിച്ചു വിശേഷംകൊണ്ടും നിയമപ്രകാരമുള്ള ഭണ്ഡാധികാരം ലഭിക്കുകകൊണ്ടും ജനങ്ങളാൽ പുജിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനായിത്തീരും. നിഗ്രഹാനുഗ്രഹങ്ങളെ ചെയ്യാൻ ശക്തിയുള്ള നല്ലൊരു രാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിങ്കൽ വ്യവഹാരകർമ്മത്തെ നടത്തുന്നവനായിട്ടു സാരമായും ഗൗരവമുള്ളതായും അല്പം മാത്രം പറയും. എന്നാലും കണക്കില്ലാത്തവിധം ദ്രവ്യത്തെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്ര

സാദോനഗ്രഹഃ ഇതരോ നിഗ്രഹഃ. താവാപാദയി
 തും ശീലം യസ്യ താദൃശേ സൗരാജ്യേ വൃത്തിവ്യവ
 ഹാരോയസ്യേതി വിഗ്രഹഃ. സംലഭേത എന്നതി
 ന്റെ കർമ്മമായി നോമിതം എന്നുള്ളതിന്റെ വിശേ
 ഷ്ടമായി ഒരു പദത്തെ കൊടുക്കാത്തനിമിത്തം ദിവ്യ
 വസ്തുങ്ങൾ, പശുക്കൾ, അശ്വങ്ങൾ, രത്നങ്ങൾ മുത
 ലായ നാനാപ്രകാരപദാർത്ഥങ്ങളെന്ന് ഗ്രഹിച്ചുകൊ
 ള്ളണം.

വിനാ ലാഭഭാവേ സ്ഥിതം ഭേദജാതം

ന ലാഭോ ന ലാവണ്യമാനുഷ്യമസ്തി

കുതഃ കന്യകോദപാഹദാനം ച ഭേദം

കഥം ഭൂസുരാസ്തൃക്കുതൃസ്തൃഭവന്തി. 51

അ — ലാഭഭാവത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുന്ന ഭേ
 ദജാതനെക്കൂടാതെ ലാഭഭവിക്കുന്നില്ല. ലാവണ്യ
 വും ആനുഷ്യവും ഭവിക്കുന്നില്ല: ഭേദമായിരിക്കുന്ന
 കന്യകോദപാഹദാനം എവിടെ? ഭൂസുരന്മാർ എങ്ങി
 നെ തൃക്കുതൃസ്തൃന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു?

സാ — ബുധൻ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നി
 ല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൂവുലാഭം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ലാവ
 ണ്യം ഉണ്ടാവില്ല. കടംകൂടാതെയിരിപ്പാൻ സംഗതി
 യാകയുമില്ല. കന്യകമാരുടെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്ക
 ബോധം കൊടുക്കേണ്ടതായ ധനം എവിടെനിന്നു കി
 ള്ളും? കിട്ടുകയില്ല. ബ്രാഹ്മണരുടെ തൃസ്തൃ മാമനതുവരെ
 എങ്ങിനെ ദാനംചെയ്യും. ചെയ്യില്ല. എന്നാൽ ബു
 ധൻ പതിനൊന്നാമേടത്തു നിന്നാൽ ഇതെല്ലാം നി
 ശ്ചയമായും സിദ്ധിക്കുമെന്നു താല്പര്യം വന്നുകൂടുന്നു.
 എന്തെല്ലാമെന്നാൽ ഭൂവുലാഭമുണ്ടാകും. ശരീരത്തി
 ന്നു നല്ല കാന്തിയുണ്ടായിരിക്കും. കാരണവന്മാർ സ

സ്വാദിച്ചു കടത്തെ വീട്ടും. സ്രീധനം ലോഭംകൂടാതെ
കൊടുത്തു കന്യകാവിവാഹം നടത്തിക്കും. ബ്രാഹ്മ
ണന്മാർക്ക് അവരുടെ ആശ ശരിക്കുത്തക്കവിധം ദാ
നംചെയ്യും.

ന ചേട്ടപാദേശേ യസ്യ ശീതാംശു ജനം

കഥം തദ്ഗൃഹം ഭൂമിദേവോ ഭജന്തി

രണേ വൈരിണോ ഭീതിമായാന്തി കന്യം

ലിരണ്യാദികോശം കഥം കോ ന കുര്യാത്? 52

അ—യാവനൊരുത്തനും ശീതാംശുജനാവു പോ
ദശത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൂമിദേ
വന്മാർ എങ്ങിനെ തദ്ഗൃഹത്തെ ഭജിക്കുന്നു? വൈ
രികൾ രണത്തിങ്കൽ ആരിങ്കൽനിന്നു ഭീതിയെ ആ
യനം ചെയ്യുന്നു? ഹിരണ്യാദികോശത്തെ ആർ എ
ങ്ങിനെ ചെയ്യും?

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തി
ങ്കൽ ബുധൻ നിലുന്നിട്ടില്ലെന്നു വരികിൽ അവന്റെ
ഗൃഹത്തിലേക്കു ബ്രാഹ്മണന്മാർ എങ്ങിനെ വരും? വ
രുന്നതല്ല. ഘൃദ്ധത്തിങ്കൽ ശത്രുക്കൾ ആരെ ഭയപ്പെടും?
ആരേയും ഭയപ്പെടുന്നതല്ല. സ്വപ്നംമുതലായവകളു
ടെ ഭണ്ഡാരത്തെ ആർ എങ്ങിനെ സമ്പാദിക്കും? ആ
രും എങ്ങിനെയും സമ്പാദിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ബു
ധൻ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നിലുന്നാണെങ്കിൽ ഇ
തെല്ലാം സാധിക്കുമെന്നു്. ഏതെല്ലാമെന്നാൽ
ബ്രാഹ്മണന്മാർ എല്ലാത്തോഴും അവന്റെ ഗൃഹത്തിലു
ണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഘൃദ്ധത്തിങ്കൽ ശത്രുക്കൾ അ
വനെ ഭയപ്പെടും. അവൻ ഏതുകാര്യത്തിന്നു പുറ
പ്പെട്ടാലും ആ കാര്യം നിമിത്തം സ്വപ്നം വെള്ളി മുത
ലായ പദാർത്ഥങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുകയും അതുകൾക്കൊ

ണ്ടു ഭണ്ഡാരത്തെ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള താല്പര്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

ഇതി ബുദ്ധസ്യ ഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം ബുദ്ധന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ—ഇങ്ങിനെ ബുദ്ധൻ ലഗ്നം മുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടം വരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽകാരചിന്താമണി വ്യാഖ്യാനേ
ശാസ്ത്രോല്പേദനാവ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
ബുദ്ധഭാവഫലം.

ഗുരുതപം ഗുണേല്യഗ്നശ്ശേദേവപൂജേ
സുവേഷഃ സുഖീ ദിവ്യദേഹോല്പവീയഃ
ഗതിഭാവിനീ പാരലോകീ വിചിന്ത്യം
വസുനി വ്യയം ഭോഗഭൂതം വ്രജന്തി. 53

അ—ദേവപൂജൻ ലഗ്നനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ സുവേഷനായും സുഖിയായും ദിവ്യദേഹനായും അല്പവീര്യനായും ഭവിക്കും. ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഗുരുതപം ഭവിക്കും. ഭാവിനിയിായി പാരലോകിയായിരിക്കുന്ന ഗതി വിചിന്ത്യയാകുന്നു. വസുക്കൾ ഭോഗഭൂതമാവുകൊണ്ടു വ്യയത്തെ വ്രജിക്കുന്നു.

സാ—ജനനസമയം വ്യാഴം ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ 'തന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു' അന്യന്മാരാൽ മാനിക്കപ്പെടത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ളവനായിരിക്കും. സ്വർഗ്ഗവാസികളായിരിക്കുന്ന ദേവന്മാരുടെ ശരീരംപോലെ സൗന്ദര്യമുള്ള ശരീരമായിരിക്കും. നല്ല വസുക്കൾ ആഭരണങ്ങൾ മുതലായവക

ഉള്ളൊണ്ടു വേഷവും നന്നായിരിക്കും. സുഖം അനുഭവിക്കുന്നവനായിരിക്കും. എങ്കിലും ശക്തി കുറവായിരിക്കും. പരലോകത്തിൽ ഭവിപ്പാനിരിക്കുന്ന ഗതി അവനാൽ വിചാരിക്കപ്പെടത്തക്കതായിരിക്കും. പരലോകം എന്ന കൺണ്ടോ എന്ന വിവരത്തെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തക്കവിധം പാണ്ഡിത്യമുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. ധനവാനായിരിക്കും. ആ ധനത്തെ ലുബ്ധന്മാരെപ്പോലെ അനുഭവിക്കാതെ കാത്തുകിടക്കുന്നവനായിരിക്കുകയില്ല. ഉള്ള ധനം അനുഭവിച്ചുതന്നെ ചിലവാക്കും.

കവിതേപ മതിട്ടുണ്ഡനേതുതപശക്തി-

മുഖേ ദോഷധൂഷശീശ്രഭോഗാന്ത ഏവ

കുടുംബേ ഗുരോ കഷ്ടതോ ദ്രവ്യലബ്ധിഃ

സദാ നോ ധനേ വിശ്രമോ യതാതോപി. 54

അ—ഗുരു കുടുംബത്തിൽ സ്ഥിതിനായിരിക്കും സമയത്തിൽ മുഖത്തിൽ ദോഷധൂഷാരയും ശീശ്രഭോഗാന്തനായിത്തന്നെയും ഭവിക്കും. കവിതപത്തിൽ മതിയും ണ്ടുണ്ഡനേതുതപശക്തിയും കഷ്ടമുണ്ടു ദ്രവ്യലബ്ധിയും ഭവിക്കും. എല്ലാജ്ഞാഴും യതാതൊണ്ടും ധനത്തിൽ വിശ്രമം ഭവിക്കുന്നതല്ല.

സാ—വ്യംഗം ഉദയലഗ്നത്തിൽനിന്നു രണ്ടോമൂന്നോ വത്തികലാണെങ്കിൽ കാവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധി ഉണ്ടാകും. ണ്ടുണ്ഡനേതാവകവാൻ തക്ക ശക്തിയുള്ളവനായിരിക്കും. അപരധികളെ വിചാരണചെയ്തു യഥോചിതം ഭണ്ഡിപ്പിക്കാൻ തക്കതായ രാജാധികാരമുദ്ര ലഭിക്കുകയാൽ അധികശക്തിയുള്ളവനായിരിക്കും. എല്ലാസമയവും വാക്കുകളെ പറയു

നവനായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും മുഖരോ
ഗങ്ങളുള്ളവനായിരിക്കും. ശുക്ലം അല്ലമാകയാലും ധാ
തുബലമില്ലാത്തതായാലും വേഗത്തിൽ സുരതാവസാ
നം സംഭവിക്കും. എത്രതന്നെ അദ്ധ്വാനിച്ചാലും വ
ളരെ കാഴ്ചപ്പെട്ടല്ലാതെ ദ്രവ്യം ലഭിക്കുന്നതല്ല. അവ
ന്നു യതാം എത്ര ചെയ്താലും ധനവിഷയത്തിൽ വി
ശ്രമിപ്പാനൊരിക്കലും ഇടയാകുന്നതല്ല.

ഭവേദ്യസ്യ ദൃശ്യീൽകഗോദേവമന്ത്രി

ലഘുനാം ലഘീയാൻ സുഖഃ സോദരാനാം

കൃതഃപ്ലോ ഭവേന്മിത്രസാത്ഥേന മൈത്രീ

ലലാടോദയേപൃഥ്വിലാഭോ ന തദാത്. 55

അ—യാവൊന്നൊരുത്തന്നു ദേവമന്ത്രി ദൃശ്യീൽകഗ
നായി ഭവിക്കും അവൻ ലഘുക്കളിൽവെച്ചു ലഘീ
യാനായും സോദരന്മാർക്കു സുഖനായും കൃതഃപ്ലനായും
ഭവിക്കും. മിത്രസാത്ഥത്തിൽ മൈത്രീ ഭവിക്കില്ല.
അതുപോലെ ലലാടോദയത്തിങ്കലും അർത്ഥലാഭം ഭ
വിക്കില്ല.

സാ—വ്യംഗം ജനനസമയത്തിൽ ആരുടെ മൂ
ന്നാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ മനുഷ്യൻ ക്ഷ
ദ്രന്മാരായ മനുഷ്യന്മാരേക്കാൾ അധികം ക്ഷദ്രനായി
ത്തീരും. എങ്കിലും തന്റെ ജ്യേഷ്ഠാനുജനന്മാർക്കു കഴിയു
ന്ന സുഖത്തെ ചെയ്യുന്നവനായും ഭവിക്കും. ആരെ
ങ്കിലും ഇവനു് ഉപകാരംചെയ്താൽ പിന്നെ ആ ഉപ
കാരത്തെ കാക്കുകയോ അതിന്നു പ്രത്യുപകാരം ചെ
യ്ക്കാൻ മോഹിക്കുകയോ ചെയ്തയോ ഇല്ല. ബന്ധുക്കളു
ടെ നേരെ സ്നേഹമുണ്ടാവില്ല. ദ്രവ്യലാഭത്തിനുള്ള ഏ
തെങ്കിലും വഴി തന്റെ മുമ്പിൽ വന്നെത്തിയാൽകൂ
ടി ദ്രവ്യം ലഭിക്കുന്നതല്ല. ലലാടോദയേ എന്നു പറ

ഞാതിന്നു ലലാടത്തിങ്കലുള്ള ഉദയം. ലലാടം=നെ
ററിത്തടം. ഉദയം=ആവിർഭാവം. എന്നു പരിഭാഷ
യാകുന്നു. നെററിക്കുനേരേ പ്രത്യക്ഷമായി വന്നാൽ
കൂടി ആ ദ്രവ്യം ഇവന്നു ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നു താല്പര്യം.

ഗുഹപാരതഃ ശ്രൂയതേ വാജിഹേഷാ

ദപിജോച്ചാരിതോ വേദഘോഷോപി തദപത്

പ്രതിസ്സഭിനഃ കർച്ചതേ പാരിചയ്തം

ചതുർത്ഥേ ഗുരൗ തപ്തമന്തർമ്മനശ്ച.

56

അ—ഗുരു ചതുർത്ഥത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിനായിരിക്കും,
സമയത്തിങ്കൽ ഗുഹപാരത്തിങ്കൽ വാജിഹേഷാ ശ്ര
വിക്കപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ ദപിജോച്ചാരിതമായി
രിക്കുന്ന വേദഘോഷവും ശ്രവിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രതിസ്സ
ഭികൾ പാരിചയ്തത്തെ ചെയ്യുന്നു. മനസ്സ് അന്ത
ർഭാഗത്തിങ്കൽ തപ്തമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

സാ—വ്യാഴം നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ
അവന്റെ ഗുഹപാരത്തിങ്കൽ കുതിരകളുടെ ശബ്ദം
കേൾക്കപ്പെടും. എന്നാൽ തേക്കു കുതിര മുതലായ വി
ഭവങ്ങൾ അവന്നു ധാരാളമുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം.
ബ്രാഹ്മണന്മാരാൽ ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന വേദത്തിന്റെ
ഘോഷവും ഗുഹത്തിങ്കൽ കേൾക്കാം. എന്നാൽ ബ്രാ
ഹ്മണന്മാരെ ഭക്തിയോടുകൂടി പൂജിക്കുന്നവനും ധർ
കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവനുമായിരിക്കുമെന്നു താല്പ
ര്യം. ശതുകൾകൂടി അവന്റെ പാരിചയ്തത്തെ ചെ
യ്യും. എന്നാൽ ശതുകളെ ജയിക്കുകയും പിന്നെ അവ
നെത്തന്നെ ശതുകൾ ശരണംപ്രാപിക്കുകയും എന്നാൽ
യേയോടെ അവരെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു താ
ല്പര്യം. പരിചരസ്യ ഭാവഃ പാരിചയ്തം. മനസ്സിന്നു
ഉള്ളിൽ ദുഃഖമുണ്ടാകും. എന്നാൽ പരഞ്ഞപ്രകാരമു

ജ്ഞാപ്രപഞ്ചങ്ങളും ഗുണങ്ങളുമുള്ളതിന്നു് എപ്പോഴും
 നാശം വന്നു പോവുക എന്നുള്ള പരിഭ്രമം മന
 സ്സിലുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം.

വിലാസേ മതിഞ്ചുചിന്തേ ദേവപൂജേ

ഭവേജ്ജ്ഞാ കല്പകോ ലേഖകോവാ

സുതേ വിദ്യമാനേ വയോന്തേ വിഭൂതിഃ

ഫലോപദ്രവഃ പാകകാലേ ഫലസ്യ. 57

അ—ദേവപൂജൻ ബുദ്ധിഗനനായിരിക്കും സമയ
 ത്തിങ്കൽ വിലാസത്തിങ്കൽ മതി ഭവിക്കും. ജ്ഞാനാ
 യോ കല്പകനായോ ലേഖകനായോ ഭവിക്കും. സുതൻ
 വിദ്യമാനനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ വയോന്തത്തി
 ന്കൽ വിഭൂതി ഭവിക്കും. ഫലത്തിന്റെ പാകകാല
 ത്തിങ്കൽ ഫലോപദ്രവം ഭവിക്കും.

സാ—വ്യാഴം അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ
 നല്ല അവാസ്ഥയിൽ സുഖങ്ങളെ അനുഭവിപ്പാൻ ഇ
 ഛ്ഛയുള്ളവനായിരിക്കും. നല്ല വാക്തമസ്കമുള്ളവനാ
 യിരിക്കും. ജല്പധാതുവിങ്കൽനിന്നു വിശേഷവിഹി
 തമായിരിക്കുന്ന ഷാകൻപ്രത്യയംവെച്ചാൽ ജല്പാകഃ
 എന്നാകുമെങ്കിലും സമുധാതു സാധാരണമായ ബാപൽ
 പ്രത്യയംകൊണ്ടു ജല്പകശബ്ദവും സിദ്ധമാണെന്നു് അ
 റിഞ്ഞുകൊൾക. തർക്കശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായോ അ
 ല്ലെങ്കിൽ നല്ല എഴുത്തുകാരനായോ ഭവിക്കും. പുത്ര
 ന്മാരുണ്ടായതിന്നുശേഷം വൃദ്ധവയസ്സിൽ ഐശ്വര്യ
 വുമുണ്ടാകും. എന്നാൽ പുത്രന്മാരുണ്ടാകുമെന്നും ആ
 ദ്യകാലത്തിങ്കൽ ധനികനായിരിക്ക ഇല്ലെന്നും ഒടു
 വിൽ ധനികനായിത്തീരമെന്നും താല്പര്യം. ഇവിടെ
 നിദാനേസുതേ വിദ്യമാനേ വിഭൂതി എന്നൊരു പാ
 റാന്നുരവും കാണുന്നുണ്ടു്. ആ പാഠത്തിങ്കൽ സുതൻ

നിദാനമായി വിദ്യമാനനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ വിഭൃതി ഭവിക്കുമെന്ന് അറുപയാത്മത്തെ അറിയുക. പുത്രന്മാരുണ്ടായതിന്നുശേഷം അവർ നിമിത്തമായി ഐശ്വര്യമുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം. നിദാനശബ്ദം കാരണാത്മകമാകുന്നു. കാര്യ ചിട്ടക്കാരാകുന്ന സമയം കായസ്കം ഉപദ്രവം സംഭവിക്കും. എന്നാൽ പ്രവൃത്തികൾ ആരംഭിച്ചാൽ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാനടുക്കുന്ന സമയം ഏതെങ്കിലും വിപ്ലവങ്ങൾ വന്നു നേരിടും എന്നു താല്പര്യം.

തജാത്തോ ജനന്യാ തജഃ സംഭവേയ
രിപൈ വാക്പതൌ ശത്രു ഹന്ത്യതപമേതി
ബലാഭുതഃ കോരണേ തസ്യ ജേതാ

മഹിഷാദിശർമ്മാ ന തന്മാതുലാനാം. 58

അ—വാക്പതി രിപുവിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ശത്രു ഹന്ത്യതപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. തജാത്തനായി ഭവിക്കുന്നു. ജനനിക്കു തക്കകൾ സംഭവിക്കും. രണത്തിങ്കൽ ഏവനൊരാളെ ബലം ഹേതുവായി ഉദ്ധതനായിട്ട് അവന്റെ ജേതാവായി ഭവിക്കും. മഹിഷാദിശർമ്മാവായി ഭവിക്കും. മാതുലന്മാർക്ക് അതു ഭവിക്കില്ല.

സാ—വ്യാഴം ആരാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ വ്യാധികളെക്കൊണ്ടു ള്ളവിതനായിരിക്കും. അമ്മയ്ക്കും വ്യാധികൾ വന്നുപിടിപ്പെടും. ശത്രുക്കളെ കൊല്ലുന്നവനായി വരും. അതിന്നു തക്ക ശക്തിയുള്ളവനായി വരും. ശക്തികൊണ്ടു ഗർഭത്തോടു കൂടിയ ഭവത്തിങ്കൽ അവനെ ജയിപ്പാൻ ആരുണ്ടാകും? ഒരു മനുഷ്യനും അവനെ ജയിപ്പാൻ കഴിയില്ല. ഭായ്യ മുതലായവരെക്കൊണ്ടു സുഖമുള്ളവനായിരി

കും. മഹിഷാദിഭിരേതുഭൂതൈഃ ശമ്സുഖം യസ്യ
സഃ മഹിഷാദിശമേതി വ്യധികരണോ ബഹുവ്രീ
ഹിഃ. അമ്മാനാകുഭാജ്യാസുഖം മുതലായതുണ്ടാവു
ന്നതല്ല. അത്ര തജ്ജ്ഞേന മഹിഷാദിശമപദഗതമ
ഹിഷാദി സുഖമാത്രം പരാമുശ്യതേ. ന തു തദപി
ശിഷ്ടഃ.

മതിസ്തസ്യബഹുപി വിഭൂതിശ്ച ബഹുപി
രതിയൈവ ഭവേദ്ഭാമിനി നാമബഹുപി
ഗുരുഗുപ്തം കൃത്യസ്യ ജാമിത്രഭാവേ
സപിണ്ഡാധികോഖണ്ഡകന്ദുപ്പ് ഏവ. 59

അ—യാവനൊരുത്തന്നു ഗുരു ജാമിത്രഭാവത്തി
ങ്കൽ സ്ഥിതിനാകുന്നു അവന്നു ബഹുപിയായിരിക്കുന്ന
മതിയും ബഹുപിയായിരിക്കുന്ന വിഭൂതിയും ഭവിക്കും.
ഭാമിനിമാരുടെ രതിയാകട്ടെ അബഹുപിയാകുന്നു. അ
വൻ ഗുരുകൃത്തായി സപിണ്ഡാധികനായി അവണ്ഡ
കന്ദുപ്പനായിത്തന്നെ ഭവിക്കും.

സാ—വ്യംഗം ഏതൊരാളുടെ ജനനസമയത്തി
ങ്കൽ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നു അവന്നു ബുദ്ധി
വളരെയുണ്ടാകും. “ഐശ്വര്യവും വളരെയുണ്ടാകും.
സ്രീകർക്ക” അവന്റെ നേരെയുള്ള പ്രീതിയാകട്ടെ
മുതക്കമായിരിക്കും. സപിണ്ഡന്മാർ (ഏകവംശസം
ഭൂതന്മാർ) അധികമുണ്ടാവുകനിമിത്തം പ്രബലനായി
രിക്കും. കാമദേവനെന്നപോലെ അവണ്ഡസൗന്ദ
ര്യപരിപൂർണ്ണനായിരിക്കും. അതുകൾനിമിത്തം ഗുരു
മുള്ളവനായിരിക്കും. ഇവിടെ ഗുരുകൃൽ എന്ന പദം
അവന്റെ വിശേഷണമാകയാൽ ഗുരു കരോതീതി
ഗുരുകൃൽ എന്ന വിഗ്രഹത്തിങ്കൽ അന്യന്മാർക്കു ഗവ്
ത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനെന്നും അർത്ഥം സംഭവിക്കും. ആ

പദം ഗുരുഃ എന്നതിന്റെ വിശേഷണമാക്കി ചെല്ലി
 ച്ചാൽ "ഏഴാമേടത്തു നില്ക്കുന്ന വ്യാഴം നല്ലതൊ ഉ
 ണ്ടാക്കുന്നവനാണെന്നു" അർത്ഥംവരും. ആകി" എന്നു
 ഈ ആകാംക്ഷയിൽ ഭൂചിത്രംകൊണ്ടു ജാതസ്യ
 എന്നു ഗ്രഹിക്കുകയുമാവാം. അപ്പോൾ ഈ ഗ്രഹം ജാ
 തനാണെന്നു സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ രണ്ടു
 ര്ത്ഥവും ഇവിടെ സ്വീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതുതന്നെയാ
 കുന്നു.

ചിരം നോ വസേൽ ചൈതുകേ ചൈവ ഭേഹേ
 ചിരസ്ഥായി നോ തത്ഗ്രഹം തസ്യ ഭേഹഃ
 ചിരം നോ ഭവേത്തസ്യ നീരോഗമംഗം
 ഗുരുർമൃത്യുഗോ യസ്യ വൈകുണ്ഠഗന്താ. 60

അ—ഗുരു യാവനൊരുത്തന്നു മൃത്യുഗനംകുന്നു അ
 വൻ ചൈതുകമായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിങ്കൽ ചിരകാ
 ലം വസിക്കില്ല. തത്ഗ്രഹവും അവന്റെ ഭേഹവും
 ചിരസ്ഥായിയല്ല. അവന്റെ അംഗം ചിരകാലം
 നീരോഗമായി ഭവിക്കില്ല. വൈകുണ്ഠഗന്താവായി
 ഭവിക്കും.

സാ—വ്യാഴം ഏതൊരാൾക്കു" അ ഷ്ടമത്തിങ്കൽ
 നില്ക്കുന്നുവോ അവൻ വളരെക്കാലം അച്ഛന്റെ ഗ്ര
 ഹത്തിങ്കൽ പാർക്കുന്നതല്ല. സ്വന്തഗ്രഹം നമ്പാദി
 ച്ച്" അതിൽ താമസിക്കും. അവന്റെ ഗ്രഹവും വ
 ളരെക്കാലം നിലനില്ക്കുന്നതല്ല. അവന്റെ ശരീരം
 വളരെക്കാലം രോഗമില്ലാതെയിരിക്കുന്നതല്ല. വൈ
 കുണ്ഠത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവൻ
 പ്രായേണ രോഗക്കാരനായും അച്ഛന്റെ ഗ്രഹത്തിങ്കൽ
 അധികകാലം താമസിപ്പാൻ സാധിക്കാതെ വേറെ
 ഒരു ഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി അതിങ്കലോ അന്യഗ്രഹത്തിങ്ക

ലോ പാർക്കുന്നവനായും ആ ഗൃഹവും അധികകാലം
നില്ക്കാനേയും തീരും. ദീർഘായുസ്സായി വരാതെ
മരിക്കുമെങ്കിലും മരണാനന്തരം വിഷ്ണുലോകത്തെ പ്രാ
പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ചതുർഭൂമികം തദ്ഗൃഹം തസ്യഭൂമി-

പതേച്ഛല്ലഭോ വല്ലഭാ ഭൂമിഭേദാഃ

ഗുരൗ ധർമ്മഗേ ബാധവഃ സൂര്യനിതാ

സദാലസ്യതാ ധർമ്മവൈഗുണ്യകാരി. 61

അ—ഗുരു ധർമ്മനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ
ഭൂമിപരിയുടെ വല്ലഭനായും ധർമ്മവൈഗുണ്യകാരി
യായും ഭവിക്കും. തദ്ഗൃഹം ചതുർഭൂമികമായും അ
വന്നു ഭൂമിഭേദന്മാർ വല്ലഭന്മാരായും ബാധവന്മാർ
വിനീതന്മാരായും സദാലസ്യതയും ഭവിക്കും.

സാ—വ്യാഴം ഒമ്പതാം ഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന
സമയം ജനിച്ച മനുഷ്യന്റെ ഗൃഹം നാലു നിലയിലു
ള്ളതായിരിക്കും. അവൻ രാജാക്കന്മാർക്ക് ഇഷ്ടനാ
യിത്തീരും. അവന്നു ബ്രാഹ്മണന്മാർ ഇഷ്ടന്മാരായി
രിക്കും. ബ്രാഹ്മണഭക്തിയുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു താ
ല്പര്യം. അവന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കുടി വിനയമുള്ളവ
രായിരിക്കും. എന്നാൽ അവൻ അത്യന്തം വിനയ
ശാലിയായി വരുമെന്നുള്ളതു പറയേണ്ടതുണ്ടോ എ
ന്ന് അർത്ഥപത്തികൊണ്ടു കിട്ടുന്നു. എല്ലാഷ്ടോഴം
ആലസ്യം ഉള്ളവനായിരിക്കും. ആലസ്യമെന്നാൽ
പ്രവൃത്തികളെ വേഗത്തിൽ തീർക്കാതെ അധികകാലം
ഇട്ടു നീട്ടുകയാകുന്നു. സദാലസ്യതാ എന്നതിന്നു സ
ദാലസ്യനാവു എന്നുള്ളത്. സദാലസ്യൻ=എല്ലാഷ്ടോ
ഴം ആലസ്യത്തോടുകൂടിയവൻ എന്നു പരിഭാഷയാ
കുന്നു. സദാ ആലസ്യം യസ്യസഃ സദാലസ്യ തസ്യ

ഭാവഃ സദാലസ്യതം ഇതി ബഹുവ്രീഹേസ്തല്യം. അവൻ ധർമ്മങ്ങൾക്കു ഗുണക്കേടിനെ ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കും. എന്നാൽ ധർമ്മകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാതെ അധർമ്മകാര്യങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. ഇവിടെ ധർമ്മവൈഗുണ്യഹാരി എന്നു കരുതാൻ പാറാത്തതാണ്. ആ പാറാത്തതിൽ ധർമ്മകാര്യങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ നടത്തി അധർമ്മകാര്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുമെന്നു മുൻ കാണിച്ച പാറാത്തതിനെ അർത്ഥത്തിന്നു വിചാരിതമായ അർത്ഥം സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇതിൽവെച്ചു രണ്ടാമത്തെ പാഠമാണ് "സ്വപീകാര്യമായിട്ടുള്ളതു". ധർമ്മസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന ക്വതാം ഭാവത്തിൽ ശുഭഗ്രഹോത്തമനായ വ്യാഴം നില്ക്കുമ്പോൾ അവൻ ധർമ്മിക്കനായി തീരാനല്ലാതെ അധർമ്മിക്കനായി വരുവാൻ ഒരുവിധവും സംഗതിയില്ല. അത്രയുമല്ല, വരഹമിഹിരാചാര്യൻ സ്വഹോരയായ ബൃഹജ്ജാതകത്തിൽ ക്വതാമേടത്തു വ്യാഴം നിന്നാൽ തപസ്വീ എന്നിങ്ങിനെ ഫലനിരൂപണം ചെയ്തതിന്നും ആനുഗുണ്യം രണ്ടാംപാഠത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു ഉണ്ടാവുക.

ഗുരൗ കർമ്മഗേ മന്ദിരം ചിത്രശാലം

പിതൃഃ പൂർവ്വജോഭ്യോപി തേജോധികതപം

ന തുഷ്ടോ ഭവേജ്ജ്ഞാൻ പുത്രകാനനം

പഥേൽ പ്രത്യഹം പ്രസ്ഥ സാമുദമന്നം. 62

അ— ഗുരു കർമ്മനായിരിക്കുംസമയത്തിൽ ചിത്രശാലമായിരിക്കുന്ന മന്ദിരവും പിതാവിനേക്കാളും പൂർവ്വജന്മാരേക്കാളും തേജോധികതപവും ഭവിക്കും. പുത്രകാനനം ശമംകൊണ്ടു തൃപ്തനായി ഭവിക്കില്ല. അഹസ്സതോരം പ്രസ്ഥസാമുദമായിരിക്കുന്ന അന്നത്തെ പചിക്കും.

സാ— വ്യാഴം പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവന്റെ ഗുഹത്തിങ്കൽ നാനാപ്രകാരത്തിങ്കലുള്ള ശാലകളുണ്ടായിരിക്കും. അപ്പുനേക്കാളും ജ്യേഷ്ഠന്മാരേക്കാളും അധികം തേജസ്വിയായി ഭവിക്കും. പുത്രന്മാരുടെ സുഖംകൊണ്ടു സന്തോഷമുണ്ടാവുകയില്ല. എന്നാൽ പുത്രന്മാർ സുഖത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനെ സ്ഥിരമാക്കുവാനായി പുത്രദോഷമുള്ളവനായിത്തീരും. ദിവസംതോറും കരിടങ്ങഴി ഉപ്പോടുകൂടിയ അന്നത്തെ വെക്കും. എന്നാൽ കരിടങ്ങഴി ഉപ്പ് എത്ര ചോറിലേക്കു ചേർക്കുവാനുണ്ടാകുമോ അത്ര ചോറ് ഒരു ദിവസം അവൻ കൊടുക്കുമെന്നു താല്പര്യം. ഇവിടെ ഗുരുകർമ്മഗേ എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ധ്വജമണ്ഡപം എന്നു ഒരു പാഠവും കാണുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ അവന്റെ മണ്ഡപത്തിങ്കൽ ധ്വജങ്ങൾ ഭവിക്കുമെന്നു അനുപയാത്മം. അവന്റെ ആ സ്ഥാനമണ്ഡപത്തിങ്കൽ കൊടിമരങ്ങൾ നാട്ടിയിരിക്കുമെന്നു സാരം. വിശേഷപ്പെട്ട ആസ്ഥാനമണ്ഡപമുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം. ഈ പാഠത്തിങ്കൽ വ്യാഴം പത്തിൽ നിന്നാൽ എന്നതു പ്രകരണബലംകൊണ്ടു കിട്ടുന്നവൊന്നു പറയണം. അതുകൊണ്ടു മുമ്പെ കാണിച്ച പാഠത്തെനയൊക്കുന്നു നല്ലതു്. മന്ദിരം ചിത്രശാലം എന്ന വാക്യത്തിങ്കൽ ഈ അർത്ഥവും ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതുമാകുന്നു.

അകപും ചലാഭേ ഗുരൗ കിന്നലഭ്യ

വദന്ത്യഷ്ടധീമന്തമന്യേ മുനീന്ദ്രാഃ

പിതൃഭാരതൃസ്തപാംഗജാസ്തസ്യ പഞ്ച

പരാത്ഥ സ്തദേവേന ചേദൈവ ഭവായ. 63

അ—ഗുരു ലാഭത്തിങ്കൽ സ്ഥിരനായിരിക്കും സ

മയത്തിൽ പിതാവിന്റെ ഭാരമുത്തായി ഭവിക്കും. അവൻ അകപ്യവും ലഭ്യമല്ലയോ? അന്യന്മാരായിരിക്കുന്ന എട്ടു മുനീന്ദ്രന്മാർ ധീമാനെന്നു വാദിക്കുന്നു. അവൻ അഞ്ചു സ്വരംഗജന്മാർ ഭവിക്കും. തദർത്ഥം ഭവത്തിനായിക്കൊണ്ടല്ല എങ്കിൽ പരമാർത്ഥമായി ഭവിക്കും.

സാ—വ്യംഗം പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചു മനുഷ്യനു സ്വപ്നം വെള്ളി മുതലായവ ലഭിക്കപ്പെടുവാൻ ശക്യമല്ലയോ? എന്നാൽ സ്വപ്നം വെള്ളിമുതലായ ഉൽകൃഷ്ടവസ്തുക്കൾ അവൻ ധാരാളമായി ലഭിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. പാണിനി മുതലായ വ്യാകരണാദി ശാസ്ത്രപ്രണേതാക്കന്മാരായ മഹർഷിമാർ കൂടി അവനെ ബുദ്ധിമാനെന്നു പറയുന്നു. അത്രയും ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യമുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. അച്ഛനെ വേണ്ടതുപോലെ ഭരിക്കും. അവൻ അഞ്ചു പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. അവന്റെ ദ്രവ്യം അന്യന്മാരുടെ അനുഭവത്തിനായിരിക്കും. ധർമ്മകാര്യത്തിൽ ചിലവുചെയ്തു ദ്രവ്യത്തെ സംരക്ഷപ്പെടുത്താതെയിരിക്കുന്നുവെങ്കിലാണ് ഇത്. എന്നാൽ അവൻ ധനത്തെ ധർമ്മകാര്യങ്ങളിൽ ചിലവുചെയ്തയോ അന്യനുവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുമെന്നു താല്പര്യം. കുപ്യമെന്നാൽ സ്വപ്നം വെള്ളി ഇതുകളൊഴിച്ചു ശേഷമുള്ള ദ്രവ്യമാകുന്നു. അകപ്യമെന്നാൽ കുപ്യമല്ലാത്തത്. അപ്പോൾ സ്വപ്നവും വെള്ളിയും എന്നു വന്നുകൂടുന്നു. “സ്വാൽ കോശശ്ച ഹിരണ്യം ച ഹേമരൂപേ കൃതാകൃതേ താഭ്യാം യദന്യത്തൽ കുപ്യം” എന്നു അമരവചനമുണ്ട്. “രജസ്യയ സ്യു മൃഷോദ്യുതചുകുപ്യ കൃഷ്ട പച്യം വ്യു

ധാരാഃ'' എന്ന സൂത്രംകൊണ്ടു കപ്യശബ്ദം ചാണിനി യാൽ നിപതിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഗുപ ശോചനെ എന്ന ധാതുവിങ്കൽനിന്നു കൃപ'' പ്രത്യയവും ഗകാരത്തിന്നു കകാരാദേശവും നിപതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യശഃ കീദൃശം സദൃശ്യേ സാഭിമാനേ
മതിഃ കീദൃശീ വഞ്ചനാ ചേൽപരേഷാം
വിധിഃ കീദൃശോത്ഥസ്ത നാരോഹി യേന
ത്രയസ്തേ ഭവേയുവ്യയേ യസ്യ ജീവഃ. 64

അ--സാഭിമാനമായിരിക്കുന്ന സദൃശ്യത്തിങ്കൽ യശസ്സു കീദൃശമാകുന്നു? പരന്മാരുടെ വഞ്ചനാ ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മതി കീദൃശിയാകുന്നു? യാതൊന്നുകൊണ്ടു'' അർത്ഥത്തിന്റെ നാശംഭവിക്കുന്നു ആ വിധി കീദൃശമാകുന്നു? യാവനൊരുത്തന്നു വ്യയത്തിങ്കൽ ജീവൻ, അവന്നു'' ആ മൂന്നുകൾ ഭവിക്കും.

സാ--അഭിമാനത്തോടുകൂടി നല്ല കാര്യത്തിൽ ചിലവു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു'' എന്തു കീർത്തിയാകുന്നു? അന്യന്മാരെ ചതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പിന്നെ ബുദ്ധി എന്താണു''? മുഖ്യപ്രയോജനമായ പരലോകത്തേയ്ക്കു ഗുണപ്രദമാകാത്ത കർമ്മാദാഷ്ടാനം എന്താകുന്നു? വ്യാഴം ജനനസമയത്തിങ്കൽ പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും സംഭവിക്കും. എന്നാൽ 1. അഭിമാനംനിമിത്തം സൽകർമ്മങ്ങൾക്കു ചിലവു ചെയ്തു യശസ്സു സമ്പാദിക്കുക (ഗുണബുദ്ധികൊണ്ടല്ല) 2. അന്യന്മാരെ ചതിക്കുവാൻ വേണ്ടതിനെ ബുദ്ധി കൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുക. 3. പരലോകത്തിലേക്കു ക്ഷേമമല്ലാത്ത കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക. ഇവ മൂന്നും പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു വ്യാഴത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നുവെന്നു താല്പര്യം.

ഇതി ഗുരോഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം ഗുരുവിന്റെ ഭാവഫലം അഭി
ഹിതമായി.

സാ—വ്യഗ്രം ജനനസമയത്തിങ്കൽ ലഗ്നമുതൽ
പര്യന്താമേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാവുള്ള
ഫലങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽക്കാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശാസ്ത്രോല്പേഖനാഖ്യേന നീലകണ്ഠീയേ
ഗുരുഭാവഫലം.

സമീചീനമംഗം സമീചീനസംഗം
സമീചീനബഹുപംഗനാഭോനയുക്തം
സമീചീനകർമ്മ സമീചീനശർമ്മാ
സമീചീനശുക്രോയദാലിന്ദവർത്തി.

65

അ—സമീചീനശുക്രൻ യാതൊരിക്കൽ ലഗ്നവ
ർത്തിയാകുന്നു അപ്പോൾ സമീചീനസംഗനായും സ
മീചീനബഹുപംഗനാഭോനയുക്തനായും സമീചീന
കർമ്മവായും സമീചീനശർമ്മാവായും ഭവിക്കും. അ
ംഗം സമീചീനമായി ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശുക്രൻ ലഗ്നഭാവ
ത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ശരീരം നല്ല സൗന്ദര്യമുള്ളതായി
രിക്കും. സൗന്ദര്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളുള്ള അനേക
ഭായ്മാരോടുകൂടി രമിക്കുന്നവനായിരിക്കും. നല്ല കർമ്മ
ങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുകയും നല്ല സുഖങ്ങളെ അനുഭവി
ക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ സമീചീനശുക്രഃ എന്നിങ്ങി
നെ ശുക്രൻ സമീചീനവിശേഷണം കൊടുത്തുകൊ
ണ്ടു് ഈ ഫലങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ശുക്രൻ
സ്ഥാനബലം മുതലായ ഗുണങ്ങളെക്കീലാണെന്നും

മൗഢ്യം നീചസ്ഥിതി മുതലായ ദോഷങ്ങളെ
ങ്കിൽ ചില ദോഷഫലങ്ങൾകൂടി അനുഭവിക്കുന്നതാ
ണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

മുഖം ചാരുഭാഷം മനീഷാപി ചാർച്ചീ
സുഖം ചാരു ചാരൂണി വാസാംസി തസ്യ
കുടുംബസ്ഥിതഃ പുച്ഛദേവസ്യ പുച്ഛഃ
കുടുംബേന കിം ചാരു ചാർച്ചംഗനാശഃ. 66

അ—യാവനൊരുത്തൻ പുച്ഛദേവന്റെ പുച്ഛൻ
കുടുംബസ്ഥിതനാകുന്നു അവൻ കുടുംബംകൊണ്ട്
എന്തു ചാരുവാകുന്നു? മുഖം ചാരുഭാഷമായും മനീഷ
യും ചാർച്ചിയായും സുഖം ചാരുവായും വാസസ്ഥലം
ചാരുക്കളായും ഭവിക്കും. അവൻ ചാർച്ചംഗനാശനാ
യും ഭവിക്കും.

സാ—ശുക്രൻ യാവനൊരുത്തന്റെ ജനനസമ
യം രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നിലകുന്നു അവന്റെ മുഖ
ത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾ സൗന്ദര്യമുള്ള
വകളായിരിക്കും. അവന്റെ ബുദ്ധിയും യഥാർത്ഥത്തെ
ഗ്രഹിക്കുകനിമിത്തം സൗന്ദര്യമുള്ളതായിരിക്കും. ന
ല്ല സുഖത്തെ അനുഭവിക്കും. എത്രയും ഭംഗിയുള്ള വ
സ്ത്രങ്ങളെ ധരിക്കും. സൗന്ദര്യശാലിനികളായ സ്ത്രീ
കളെ മാത്രമേ അവനാഗ്രഹിക്കുകയുള്ളൂ. അവൻ കു
ടുംബംകൊണ്ട് സിദ്ധിക്കേണ്ടതായ നന്മകൾ ഒന്നും ഉ
ണ്ടാവുകയില്ല.

രതി സ്രീജനേ തസ്യ നോ ബന്ധുനാശോ
ഗുര്യസ്യ ദുഷ്ടിയിൽക്കൂടാ ദാനവാനാം
ന പുണ്ണാ ഭവേൽ പുത്രസൗഖ്യേപി സേനാ-
പതിഃ കാതരോ ദാനസംഗ്രാമകാലേ. 67

അ—ദാനവന്മാരുടെ ഗുരു യാവനൊരുത്തൻ്റെ ഭൃത്യരിൽകൾനാകുന്നു അവൻ സ്രീജനത്തിങ്കൽ രതി ഭവിക്കില്ല. ബന്ധുനാശം ഭവിക്കും. അവൻ പുത്രസൗഖ്യത്തിങ്കൽ പൂണ്ണനായി ഭവിക്കില്ല. സേനാപതിയാണെങ്കിലും ദാനവസംഗ്രാമകാലത്തിങ്കൽ കാതരനായി ഭവിക്കും.

സാ—ശൂകൻ ഏവനൊരുത്തൻ്റെ ജനനസമയത്തിങ്കൽ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നു അവൻ സ്രീജനത്തിങ്കൽ പ്രീതിപ്പെടുകയുണ്ടാകുന്നതല്ല. ബന്ധുക്കൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യും. പുത്രന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള സൗഖ്യവും സമ്പൂണ്ണമായി ഉണ്ടാവുകയില്ല. സേനാപതിയായിത്തന്നാൽകൂടി യുദ്ധകാലത്തിങ്കൽ ഭയപ്പെട്ടു പിന്നോക്കം പോകുന്നതാകുന്നു. അതുപോലെ ദാനസമയത്തിങ്കൽ ലോഭംനിമിത്തം വേണ്ടതുപോലെയുള്ള ദാനങ്ങൾ ചെയ്യാതെ പിന്മാടുന്നവനായിരിക്കും.

മഹിതേപധികോ യസ്യ തുല്യേ സുരേജ്യോ
ജനൈഃ കിം നിജൈശ്ചാപരൈ തഷ്ടതുഷ്ടൈഃ
കിയൽ ചോഷയേജ്ജന്മരഃ സ്വപം ജനന്യം
അധീനാച്ഛിതോപായനൈരേവ പൂണ്ണഃ. 68

അ— യാവനൊരുത്തൻ്റെ അസുരേജ്യൻ തുല്യത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിനാകുന്നു അവൻ അധീനാച്ഛിതോപായനങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ പൂണ്ണനായി മഹിതപത്തിങ്കൽ അധികനായി ഭവിക്കുന്നു. അവൻ നിജന്മാരായും അപരന്മാരായും തഷ്ടതുഷ്ടന്മാരായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് എന്തു്? അവൻ ജന്മത്തിങ്കൽനിന്നു തുടങ്ങി ജനനിയുടെ സ്വത്തെ കിയത്താകുംവണ്ണം പോഷിപ്പിക്കും.

• സാ—യാതൊരാളുടെ ജനനകാലത്തിങ്കൽ ശുക്രൻ നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന അവൻ അത്യന്തം ഉത്സവശാലിയായിരിക്കും. മറ്റു ഉത്സവഃ. സോസ്യാസ്തീതി മാഹീ. തസ്യ ഭാവോ മാഹിത്വം. തസ്മിന്നധികഃ. അത്യന്തം മഹാത്മ്യമുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നും കരുതപ്പെടുന്നു. മാഹിത്വേ ച മഹാത്മ്യേ. അവനാ തന്റെ ആളുകളോ അന്യന്മാരോ കോപിച്ചാലും സന്തോഷിച്ചാലും ഒന്നുമില്ല. അവൻ ജനനാമ, തൽ അമ്മയുടെ ധനത്തിനെ എത്രയോ വളരെ പച്ചിപ്പെടുത്തും. തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്ന കാരോ കഷ്ടദ്രവ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ സമ്പന്നനായ സ്ഥയെ പ്രാപിക്കും.

സുപുത്രോപി കിം യസ്യ ശുഭോന ചതു
പ്രയാസേന കിം യോ ന സമ്പാദിതാർഹഃ
ഉദയ്കം വിനാ മന്ത്രമുഷാശനാഭ്യം—

മധീതേന കിം ഭോക്ത കവിതേ ച ന ശക്തിഃ. 69

അ—യാവൊരാളെന്ന ശുക്രൻ ചതുത്തിങ്കൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നില്ല അവനെ സുപുത്രനിലും എന്തു? യാതൊന്നു സമ്പാദിതാർഹമല്ല ആ പ്രയാസംകൊണ്ടും എന്തു? ഉദയകത്തെയൊക്കെ മന്ത്രമുഷാശനങ്ങളെക്കൊണ്ടു എന്തു? കവിതപത്തിങ്കൽ ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ അധീതകൊണ്ടു എന്തു?

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശുക്രൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നല്ല ചതുനണ്ടാവക എന്ന കാര്യത്തിൽ ഒന്നും സിദ്ധിക്കുക ഇല്ല. ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കാനുതകാത്ത അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടെന്നു കാര്യം? പരലോകത്തിലേക്കു ശ്രേയസ്സിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ മന്ത്രജപംകൊണ്ടെന്നാണു്? ഉദേതപ്തിവരാത്ത മൂ

ഘോരഭക്ഷണംകൊണ്ടു ഫലമെന്തു്? കാവ്യങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കാൻ ശക്തിയെ ഉണ്ടാക്കാത്ത പാഠ്യകൊണ്ടെന്തുഫലം? എന്നാൽ ശൂകൻ അഞ്ചരമേടത്തുനിന്നാൽ നല്ല പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. ചെറുപ്പം പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടെല്ലാം ധനത്തെ സമ്പാദിപ്പാൻ കഴിയും. പരലോകത്തിലേക്കു ശ്രേയസ്സിനെ വരുത്തുന്ന മന്ത്രജാലം ധാധിക്കും. ഉരേതൃപ്തിവരുത്തക്കവണ്ണം പത്മധാരയും കൃഷ്ണമായുമുള്ള ഭക്ഷണം സിദ്ധിക്കും. നല്ല കാവ്യങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കാൻ ശക്തനായിരിക്കും. അതിന്നു തക്കവിധം വേണ്ടുന്നതെല്ലാം പാഠിച്ചിരിക്കും എന്നു താല്പര്യം.

സദാ ദാനവേജ്യേ സുധാസിക്തശതം -

വ്യയഃ ശതഗേ ചോത്തമൗ തൗ ഭവേതാം
വിപദ്യേതിസംപാദിതം ചാപി കൃത്യം
തപേന്മന്ത്രതഃ പൂജ്യസൗഖ്യം ന ധത്തേ. 70

അ—ദാനവേജ്യൻ ശതഗനനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ സുധാസിക്തശതവും വ്യയവും അതുകൾ എല്ലാത്തോഴും ഉത്തമങ്ങളായി ഭവിക്കും. സമ്പാദിതമായിരിക്കുന്ന കൃത്യവും വിപദിക്കും. മന്ത്രം ഹേതുവായിട്ടു തപിക്കും. പൂജ്യസൗഖ്യത്തെ ധാനംചെയ്യുന്നില്ല.

സാ—ശൂകൻ ജനനസമയത്തിങ്കൽ ആരാംഭാവത്തിങ്കൽ നിലുണുവെങ്കിൽ അമൃതിൽ കുളിച്ചതുപോലെ ബലവാന്മാരും യോഗ്യന്മാരായ ശതക്കുളങ്ങളും. വരവിനേക്കാൾ അധികരിച്ചിട്ടുള്ള ചിലവും ഉണ്ടാകും. പ്രവൃത്തി എടുത്ത് ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തെ സമ്പാദിച്ചുവെന്നായാലുംകൂടി ആ കാര്യം അനുഭവത്തിന്നുതക്കതെ നശിച്ചുപോകും. ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളെ ഉപാസനകഴിച്ചു് അതുനിമിത്തം ദുഃഖിക്കുവാനിട

വരും. അല്ലെങ്കിൽ അന്യന്മാർ ഇവന്റെ നേരെ ആഭിപ്രായത്തിനായി ദുർമ്മനോഭാവങ്ങൾ ചെയ്ത് അതുമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദുഃഖിപ്പാനിടവരും. തന്നാൽ പൂജിക്കപ്പെടേണ്ടവരായ ഗുരുക്കന്മാർ മുതലായവർക്കു സൗഖ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഗുരുക്കൾക്കും കാരണവന്മാർക്കും മറ്റു പൂജ്യന്മാരായ മഹാവാക്കും ദുഃഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുമെന്നു താല്പര്യം.

കളത്രേ കളത്രാസുഖം നോ കളത്രാൽ

കളത്രം തു ശുഭേ ഭവേദുത്ഥഗഭം

വിലാസാധികോ ഗണ്യതേ ച പ്രവാസി

പ്രയാസാലകഃ കേ ന മുഹ്യന്തി തസ്മാൽ. 71

അ—ശുഭൻ കളത്രത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ കളത്രത്തിങ്കൽനിന്നുള്ള സുഖം ഭവിക്കും. കളത്രത്തിങ്കൽനിന്നുള്ള സുഖം ഭവിക്കില്ല. കളത്രമാകട്ടേ രത്നഗർഭമായി ഭവിക്കും. വിലാസാധികനും പ്രവാസിയും പ്രയാസാലകനുമാണെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അവകൾനിന്നു ഏവ ചിലർ മോഹിക്കുന്നില്ല?

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ ശുഭൻ നിന്നാൽ ഭാര്യാസുഖമുണ്ടാകും. ജഘനപ്രദേശത്തിങ്കൽ സുഖമുണ്ടാകയില്ല. അവിടെ രോഗോപദ്രവമുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം. ഇവിടെ ഒരു കളത്രശബ്ദം ഭാര്യാപരവും മറ്റൊരു കളത്രശബ്ദം ജഘനപരവുമാകുന്നു. “കളത്രം ശ്രോണിഭാര്യയോഃ” എന്നു അമരകോശവുമുണ്ട്. ഭാര്യയുടെ ഗർഭത്തിങ്കൽ രത്നഭൂതന്മാരായ പുത്രന്മാർ ജനിക്കും. എന്നാൽ പലവിധത്തിലും ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ കൗമസപുത്രന്മാരുണ്ടാകുമെ

ന താല്പര്യം. ക്രീഡയിൽ അധികം ആസക്തനായിരിക്കും. സ്വപ്രാപ്തികൾ അധികകാലം താമസിക്കാതെ പ്രായേണ പരദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവനായിരിക്കും. അല്പമായ പ്രയാസത്തെയല്ലാതെ അധികം പ്രവൃത്തികളെടുക്കുക ഇല്ല. അവന്റെ പലവക ചതുര്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു മോഹിക്കാത്തവരായി ആരുമെന്നു ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

ജനഃ ക്ഷുദ്രവാദീ ചിരം ചാരു ജീവേ-

ചതുഷ്പാത്സുഖം ദൈത്യപൂജേയാ ദദാതി

ജനഹൃഷ്ടമേ കഷ്ടസാധ്യോ ജയോത്ഥഃ

പുനർമുഖതേ ദീയമാനം ധനഞ്ജ.

72

അ— ജനസ്സികൾ അഷ്ടമത്തികൾ ദൈത്യപൂജ്യൻ ചതുഷ്പാത്സുഖത്തെ ദാനംചെയ്യുന്നു. ജനം ക്ഷുദ്രവാദിയായിട്ടു വളരെക്കാലം ചാരുവാകുംവണ്ണം ജീവിക്കും. ജയവും അത്ഥവും കഷ്ടസാധ്യമാകുന്നു. ധനഞ്ജത്തികൾ ദീയമാനം പിന്നെയും വാങ്ങിക്കുന്നു.

സാ— ജനനസമയം ശൂകൻ അഷ്ടമഭാവത്തികൾ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ വാക്കു നല്ലതായിരിക്ക ഇല്ല, ഹൃഷ്ടമായിരിക്കും. ആരുസ്സു വളരെയുണ്ടാവും. ജീവനകാലം മുഴുവൻ ബുദ്ധിമുട്ടുകൂടാതെ സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടും. പശുക്കൾ, അശ്വങ്ങൾ മുതലായ നാല്കാലികൾ ധാരാളം ഉണ്ടാവുകനിമിത്തമുള്ള സുഖം പൂർണ്ണമായിരിക്കും. ശത്രുക്കളുമായി വ്യവഹാരങ്ങൾ നടക്കും. ആവക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ജയിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കും. ദ്രവ്യം സമ്പാദിപ്പാൻ കഠിനമുഴുപ്പുകളെടുക്കും. എങ്കിലും ആ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഫലിച്ചു ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാവാൻ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരും. നെല്ല്, പണം മുതലായ വസ്തുക്കളെ അന്യന്മാർക്കു പലിശ

യ്ക്കായിക്കൊടുത്തു' ആ ഒരു മാറ്റത്തിൽ മാത്രം മുതലിനെ വെച്ചിട്ടില്ലാൻ കഴിയും.

ഭഗവതേ ത്രിത്വീകോണേ പുരേ കേ ന പൗരോഃ

കുസീദേന യേ വൃദ്ധിമസ്മൈ ദദീരൻ

ഗൃഹം ജായതേ തസ്യ ധർമ്മപജിതപാൽ

സഹോത്ഥാദിസൗഖ്യം ശരീരേ സുഖം ച. 73

അ—ഭൂമി ത്രിത്വീകോണത്തിൽ സ്ഥിതിനായിരിക്കും സമയത്തിൽ പുരത്തിൽ പൗരന്മാർ യാവചിലർ, അവരവർ കുസീദംകൊണ്ടു് ഇവനായിക്കൊണ്ടു വൃദ്ധിയെ ദാനംചെയ്യാതെയിരിക്കും. അവനു ധർമ്മപജിതപം ഹേതുവായിട്ടു ഗൃഹവും സഹോത്ഥാദിസൗഖ്യവും ശരീരത്തിൽ സുഖവും ജനിക്കുന്നു.

സാ—ശുക്രൻ സ്വതഃഭാവത്തിൽ ജനനസമയം നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ അവന്റെ സമീപവംസികളായ ഏതു ജനങ്ങളാണു് കുസീദംകൊണ്ടു് ഇവനു വൃദ്ധിയെ കൊടുക്കാതെയിരിക്കുക? എന്നാൽ എല്ലാ ജനങ്ങളും ഇവനോടുകൂടം വാങ്ങുകയും ഇവനു പലിശയെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പര്യം. കുസീദമെന്നാൽ മുതൽ പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന കച്ചവടമാകുന്നു. “കുസീദം വൃദ്ധിജീവികാ” എന്നു് അമരവചനവുമുണ്ടു്. ധർമ്മികന്റെ വേഷത്തെ ധരിക്കുക നിമിത്തം അവന്റെ ഗൃഹം പ്രസിദ്ധിയുള്ളതായിത്തീരും. ഇവിടെ ജനിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവെങ്കിലും പ്രസിദ്ധിയുള്ളതായി തീരുമെന്നുള്ളതും അല്പാഹാരലഭ്യാരംഭമാകുന്നു. ധർമ്മപജി എന്നാൽ ഉപജീവനത്തിന്നുവേണ്ടി ജട മുതലായവകളെ ധരിച്ചു വേഷംകെട്ടുന്നവനാകുന്നു. “ധർമ്മപജി ലിംഗവൃത്തിഃ” എന്നു കോശകാരവചനവുമുണ്ടു്. സ

ഹോദരന്മാർ മുതലായവരിൽനിന്നുള്ള സൗഖ്യവും നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാകും.

ഭൂമഃ കർമ്മഗോ ഗോത്രവീര്യം രുണഭി

ക്ഷയത്വം ഭൂമഃ കിം ന വാത്മീയ ഏവ

തുലാമാനതോ ഹാടകം വിപ്രവൃത്തം

ജനാഡംബരൈഃ പ്രത്യുഹം വാ വിവാദാൽ. 74

അ—കർമ്മഗനായിരിക്കുന്ന ഭൂമ ഗോത്രവീര്യം ഞ്ഞ രോധിക്കുന്നു. ആത്മീയമായിരിക്കുന്ന ഭൂമന്ത ന്നെ ക്ഷയത്തിനായിക്കൊണ്ടു ഭവിക്കില്ലയോ? വിപ്ര വൃത്തി ഹേതുവായിട്ടോ ജനാഡംബരങ്ങൾ ഹേതുവാ യിട്ടോ വിവാദം ഹേതുവായിട്ടോ അഹസ്സതോരം തു ലാമാനംകൊണ്ടു ഹാടകം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ശൂക്രൻ ജനനസമയം പത്താംഭാവത്തി കൽനിന്നാൽ അവന്റെ വംശബലം ഇല്ലാതായിത്തീ രും. തറവാട്ടുവലിപ്പം ക്ഷയിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. അ ണ്ണിനെ ക്ഷയിക്കുവാനുള്ള കാരണം തന്റെ ഭൂമന്ത ന്നയാകുന്നു. എന്നാൽ വ്യവസ്ഥകൂടാതെ പല പല വസ്തുക്കളിൽ ഭൂമിച്ചു വേണ്ടുന്നതിനെ പ്രവർത്തിക്കു ഞ്ഞയാകയും അതുനിമിത്തം തറവാട്ടുവലിപ്പം ക്ഷയി ക്കയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പര്യം. ഇവിടെ ഗോത്രവീര്യം എന്ന പദംകൊണ്ടു വംശവൃദ്ധികരമായിരിക്കുന്ന സ ന്താനബീജം എന്ന അർത്ഥത്തെ സ്വീകരിക്കണമെ ന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ടു്. അപ്പോൾ ഭൂമനിമിത്തം സ ന്താനപ്രദങ്ങളായ സർക്കർങ്ങൾ ചെയ്യാതെ മുടക്കുക യും അതുനിമിത്തം സന്താനനാശം വന്നു തറവാട്ടു ക്ഷയിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പര്യം. എങ്കിലും പിന്നെ ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ വൃത്തിനടിച്ചു ജനങ്ങളെ ബോ ധ്യപ്പെടുത്തിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ വളരെ ഭൂതൃന്മാരേയും

മരംവെച്ചു ആഡംബരങ്ങൾ കൂട്ടി മരമുള്ളവരെ ഭൂമി
പ്പിച്ചിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ വ്യവഹാരം മൂലമോ ദിവസം
പ്രതി തുലാക്കണക്കായി സ്വർണ്ണം സമ്പാദിക്കുകയും
ചെയ്യും.

ഭൂമിപ്പോലോ ലാഭമോ യന്മൂലഗ്നാൽ
സുരൂപം മഹീപം ച കർത്താ സമൃദ്ധം
ലസൽകീർത്തിസത്യാനുരാഗം ഗുണാധ്യം
മഹായോഗമൈശ്വര്യയുക്തം സുശീലം. 75

അ — യാവനൊരുത്തൻ ലാഭമനായിരിക്കുന്ന
ഭൂമി ലഗ്നത്തിൽനിന്നു ലാഭഗ്നമാകുന്നു. അവനെ
വഴിപോലെ സുരൂപനായും മഹീപനായും ലസൽ
കീർത്തി സത്യാനുരാഗനായും ഗുണാധ്യനായും മഹാ
യോഗ്യനായും ഐശ്വര്യയുക്തനായും സുശീലനായും
ചെയ്യും.

സാ — ജനനസമയം ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിൽനി
ന്നു പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ പ്രവൃത്തിക
ളിലെല്ലാം വേണ്ടപോലെ ലാഭമുണ്ടാകും. ശരീരസൗ
ന്ദര്യമുള്ളവനായിത്തീരും. അവനു രാജപട്ടവും ലഭി
പ്പാനിടവരും. കീർത്തിമാനായും സത്യവചനത്തിൽ
നല്ല അനുരാഗമുള്ളവനായും ദയാ ദാക്ഷിണ്യം മുതലാ
യ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു പരിപൂർണ്ണനായും വളരെ ഉപാ
യവും മനസ്സമാധിയും യോഗാഭ്യസനമുള്ളവനായും
പലേ പ്രകാരത്തിലുള്ള ഐശ്വര്യങ്ങളോടുകൂടിയവ
നായും വരും. അവനു ശീലഗുണം വഴിപോലെ ഉ
ണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

കദാപ്യേതി വിത്തം വിലിയേത നിത്യം
സിന്തോ ദ്വാദശേ കേളിസൽ കർമ്മശർമ്മ
ഗുണാനാം ച കീർത്തിഃ ക്ഷയം മിത്രവൈരം
ജനാനാം വിരോധം സദാസൗ കരോതി. 76

അ—പാദശതതികൽ ഉള്ള ഈ സിതൻ കേളി സൽകർമ്മശമത്തേയും ഗുണങ്ങൾക്കും കീർത്തിക്കും ക്ഷയത്തേയും മിത്രവൈരത്തേയും എല്ലാശ്ലോഴും ജനങ്ങളുടെ വിരോധത്തേയും ചെയ്യുന്നു. നിത്യവും വിത്തം കരിക്കൽ പ്രാപിക്കുന്നു. കരിക്കൽ വിലയിക്കും.

സാ—ജനനസമയം ശൂക്രൻ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ കരിക്കൽ ദ്രവ്യം ഉണ്ടാവുകയും കരിക്കൽ പോവുകയും ചെയ്യും. എന്നും വരവുചിലവുകൾ ധാരാളം ഉണ്ടാകുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകനിമിത്തവും പലവിധങ്ങളിലുള്ള വിനോദങ്ങളെക്കൊണ്ടും എന്നും സുഖമുണ്ടാകും. എങ്കിലും ക്രമേണ ഗുണങ്ങൾ ക്ഷയിക്കും. അപ്പോൾ കീർത്തിയും നശിക്കും. ബന്ധുക്കളായി വൈരം വന്നു കൂടും. എല്ലാശ്ലോഴും ജനങ്ങളുടെ വിരോധവും ഉണ്ടാകും. ഇതി ശൂക്രസ്യ ഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം ശൂക്രന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശൂക്രൻ ലഗ്നമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ അനുഭവിക്കേണ്ടുന്ന ഫലങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽക്കാരചിന്താമണി വ്യാഖ്യാനം
ശാസ്ത്രോല്ലേഖനാഖ്യാനേനീലകണ്ഠീയേ
ശൂക്രഭാവഫലം.

ധനേനാതിപുണ്ണാതിതൃണ്ണോ വിഷാദീ
ധനുസ്ഥേക്ഷേ സ്ഥൂലദൃഷ്ടിൻരഃ സ്മാൽ
വിഷം ദൃഷ്ടിജം ചാധികൃദ്യോധിബാധാ
സ്വയം പീഡിതോ മത്സരാവേശ ഏവ. 77

അ — അർക്കജൻ തനുസ്ഥനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ നരൻ ധനത്തിങ്കൽ നാതിപുണ്ണനായും അതിതൃണ്ണനായും വിഷാദിയായും സ്ഥൂലദൃഷ്ടിയായും ഭവിക്കും. ദ്രാഗ്വിജമായിരിക്കുന്ന വിഷം ആധിക്യത്തായി ഭവിക്കും. വ്യാധിബാധയും ഭവിക്കും. മത്സരാവേശനായിത്തന്നെ, താനേ പീഡിതനായി ഭവിക്കും.

സാ — ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽ നില്പ്പുന്നതായാൽ വലിയ ധനികനായിരിക്കയില്ല. ഇവിടെ ധനേന അതിപുണ്ണ് എന്ന പദപ്ലേഭവും ധനംകൊണ്ട് അതിപുണ്ണനെന്ന് അനപയാത്ഥവും അത്യന്തം ധനികനായിരിക്കുമെന്നു സാരവും ഒരു വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുസ്പീകരിക്കപ്പെടത്തക്കതല്ല. 'അദൃഷ്ടാത്ഥേമാ രോഗീ മദനവശം ഗേത്യന്തമലിനഃ ശിശുതേപപീഡാൽഃ സവിതൃസുതലഗ്നേന്യലസവാക്' എന്ന വരാഹമിഹിരാചാര്യവചനത്തിന്ന് അതു് അനുഗുണമായിരിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഒരു അർത്ഥം വ്യാഖ്യാനിച്ചതും ഒരുപ്രകാരം ഉചിതംതന്നെയാകുന്നു. ലഗ്നത്തിൽ നില്പ്പുന്ന ശനി ഉച്ചസ്ഥിതി, സ്വക്ഷേത്രസ്ഥിതി, ജീവക്ഷേത്രസ്ഥിതി ഇവകളെകൊണ്ടു ശുഭപ്രദനായിത്തന്നാൽ ഏറ്റവും വളരെ ധനികനാവുമെന്ന് അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കാം. അത ഏവ 'ഗുരുസ്വർക്ഷേപ്തസ്ഥേനൃപതി സദൃശോ ഗ്രാമപുരപഃ സുവിദ്വാംശ്ചൈവംഗഃ' എന്ന വരാഹമിഹിരാചാര്യവചനവും ഘടിക്കുന്നു. അവന്നു വിഷയങ്ങളിലുള്ള തൃണ്ണ അധികമായിരിക്കും. മനസ്സിൽ ദുഃഖം എല്ലാത്തോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും. സൂക്ഷ്മമായി കാര്യത്തെ വിചാരിക്കത്തക്ക ശക്തിയുണ്ടാക ഇല്ല. അവൻ എന്തെങ്കിലും വസ്തുക്കളെക്കണ്ടാൽ ആ വ

സൂവിനേൽ അവന്റെ ദാഹിവിഷം പതിയുകയും അ
 ത്തിനിമിത്തം അന്യന്മാർക്കു മനോഭുവത്തെ ഉണ്ടാക്കു
 നവനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വ്യാധികളെക്കൊണ്ടുള്ള
 ഭുവമുണ്ടായിരിക്കും. അന്യന്മാരുടെ ഗുണത്തെ ക്ഷമ
 പ്താൻ വയ്ക്കാതിനിമിത്തം, അതുകൾ ക്ഷയിപ്പാനുള്ള
 വിചാരംനിമിത്തം, തനിക്കുതന്നെ മനോഭുവം കരി
 ക്കലും വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. ഇവിടെയും മത്സരാവേശം
 എന്ന പദം വ്യധീകരണബഹുവ്രീഹിയാണെന്നു് അ
 റിഞ്ഞുകൊള്ളുക. അല്ലെങ്കിൽ മത്സരാവേശം ഏവ
 എന്നു പദമുറിച്ചു മത്സരാവേശത്തിങ്കൽ (മത്സരാവേ
 ശംനിമിത്തം) താനേതന്നെ പീഡിതനായി ഭവിക്കുമെന്നു് അനപയാത്മത്തെ കല്പിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാ
 ലും സാരത്തിങ്കൽ വ്യത്യംസം വരുന്നതല്ല.

സുഖാപേക്ഷയാ വജ്ജിതോസൗ കുടുംബാൽ
 കുടുംബേ ശൗൗ വസ്തു കിം കിം ന ഭുങ്ക്തേ
 സമം വക്തി മിത്രേണ തിക്തം വചോപി
 പ്രസക്തം വിനാ ലോഹകം കോ ലഭേത. 78

അ—ശനി കുടുംബത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും
 സമയത്തിങ്കൽ ഇവൻ സുഖാപേക്ഷ ഹേതുവായിട്ടു കു
 ടുംബത്തിൽനിന്നു വജ്ജിതനായിട്ടു് എന്തൊരു വസ്തു
 വിനെ ഭുജിക്കാതെയിരിക്കുന്നു? മിത്രത്തിനോടുകൂടി
 തിക്തമായിരിക്കുന്ന വചസ്സിനേയും വചിക്കുന്നു? പ്ര
 സക്തിയെ കൂടാതെ ലോഹകത്തെ ഏവനൊരാളാൻ
 ലഭിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി രണ്ടാംഭാവ
 ത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ സുഖമായി ഇരിക്കണമെന്നുള്ള
 മോഹംനിമിത്തം കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നു വേർവിട്ടു
 വേറെ പാക്കുകളും അവിടെ പല പ്രകാരത്തിലുമു
 ള്ള വിഷയസുഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

ബന്ധുക്കളോടു കൂടി പരസ്യവാക്കുകളെ പറയുകയും ചെയ്യും. ഇവൻ ഒരുവൻ മാത്രമായി വേറെ പാത്രം സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകനിമിത്തം അതിനെ സഹിച്ചുകൂടാത്ത ബന്ധുക്കളുമായി അതാവസരത്തിൽ പരസ്യവാക്കുകളെ പറയേണ്ടിവരുമെന്നു താല്പര്യം. യാതൊരു പ്രസംഗവുമില്ലാതെ സ്വപ്നം വെള്ളി മുതലായ ലോഹങ്ങളെ ആർ ലഭിക്കും? ഇവൻ മാത്രമാകുന്നു ലഭിക്കുക എന്നു സാരം. ഇവിടെ ലോഹകം എന്നതുകൊണ്ടു ലോഹനിമിത്തങ്ങളായിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രദികളെക്കൊണ്ടുള്ള ചോദ്യമെന്നും ഒരർത്ഥമുണ്ടു്. വിചാരിക്കാതെയിരിക്കെ, ശാസ്ത്രചോദ്യപത്രങ്ങൾ പരമമെന്നു താല്പര്യം. ലോഹകമെന്നതിന്നു ലോഹനിമിത്തശൃംഖല എന്നും അർത്ഥം കല്പിക്കാം. അപ്പോൾ വിചാരിക്കാതെയവനു് എന്തെങ്കിലും സംഗതിവശാൽ ശിക്ഷ സംഭവിച്ചേക്കാമെന്നും അർത്ഥമാവാം. ഇങ്ങിനെ വൈകല്യങ്ങളായി മൂന്നു് അർത്ഥങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ ഏതിനെയാകുന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടതു്? എന്നു സംശയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ ശനിയുടെ ബലാബലനിരൂപണമെല്ലാ പൂർണ്ണബലതപത്തികൽ ശുഭഫലത്തിനേയും മദ്ധ്യമബലതപത്തികൽ മദ്ധ്യഫലത്തിനേയും ഹീനബലതപത്തികൽ അശുഭഫലത്തിനേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. എല്ലാ ദിവ്യ വികല്പങ്ങളിൽ ഈ ന്യായത്തെ കണ്ടുകൊൾക.

തൃതീയേ ശന്തേ ശീതളം നൈവ ചിത്തം

ജനാദൃദ്യമാജ്ജായതേ യുക്തഭാഷീ

അവിപ്ലവം ഭവേൽ കന്ദിചിന്നൈവ ഭാഗ്യം

ദൃഢാശോസുഖീ ദുർദ്ധ്വഃ സൽകൃതോപി. 79

അ—ശനി തൃതീയത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും

സമയത്തിങ്കൽ ജനം ഹേതുവായിട്ടും ഉദ്യമം ഹേതുവായിട്ടും ചിത്തം ശീതളമായി ഭവിക്കുന്നില്ലതന്നെ. ഭാഗ്യം ഒരിക്കലും അവിഷ്ണുമായി ഭവിക്കില്ലതന്നെ. ദുഃഖാശനായും അസുഖിയായും സൽകൃതനാണെങ്കിലും ദുർബ്ബലനായും ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയം ശനി മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നിലുണുണ്ടെങ്കിൽ സഹോദരന്മാർ നിമിത്തമായും പലപ്രകാരത്തിലുമുള്ള ഉത്സാഹങ്ങൾ നിമിത്തമായും എല്ലായ്പ്പോഴും മനസ്സിനു വ്യാകുലതയുണ്ടാകും. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരുടെ സുഖക്ഷേടുകളെക്കൊണ്ടും അവർനിമിത്തം ഉള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെക്കൊണ്ടും മനസ്സിനു വ്യാകുലതയുണ്ടാകുമെന്നും പലേ കാര്യങ്ങളിലും മനസ്സിനെ വ്യാപരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും താല്പര്യം. ധനലാഭം മുതലായ ഭാഗ്യങ്ങൾ വിഷ്ണുക്കൾക്കുതന്നെ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. വിഷ്ണുക്കളുണ്ടായാലും ഭാഗ്യം ലഭിക്കും. ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ ആഗ്രഹം ജനിച്ചാൽ ആ ആഗ്രഹം ഉറപ്പായി നിലനില്ക്കും. അതു ഹേതുവായിട്ട് അതു സാധിക്കാത്തനിമിത്തം സുഖക്ഷേടയുണ്ടാകും. അന്യന്മാർ ഇവനെ സ്തബ്ധനാക്കുകയും ദുർബ്ബലനായിത്തന്നെ ഇരിക്കും.

ചതുർത്ഥ ശതകം പൈതൃകം യാതി ഭൂതം

ധനം മന്ദിരം ബന്ധുവർഗ്ഗാപവാദഃ

പിതൃശ്വാപി മാതൃശ്വ സന്താപകാരീ

ഗൃഹേ വാഹനേ ഹാനയോ വൃത്തരോഗീ. 80

അ—ശനി ചതുർത്ഥത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ പിതാവിന്നും മാതാവിന്നും സന്താപകാരിയായും വാതരോഗിയായും ഭവിക്കും. പൈതൃകമായിരിക്കുന്ന ധനവും മന്ദിരവും ഭൂതം യാനം

ചെയ്യുന്നു. ബന്ധുവശ്ശാപവാദവും ഗൃഹത്തിങ്കലും വാ
ഹനത്തിങ്കലും ഹാനികളും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ശനി നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ
ജനിച്ചാൽ അച്ഛന്റെ വകയായി ഉള്ള ഗൃഹവും
ധനവും ഭൂമി പൊയ്ക്കൊക്കും. അനുഭവിപ്പാൻ സംഗ
തിയാവുന്നതല്ല. ബന്ധുസമൂഹംനിമിത്തം തനിക്കോ
അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധുക്കൾക്കുതന്നെയോ അപവാദ
ങ്ങൾ സംഭവിക്കും. അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും ദുഃഖത്തെ ഉ
ണ്ടാക്കുന്നവനായിരിക്കും. അവന്റെ ഗൃഹം നശിക്കും.
ഗജാശ്വാദിവാഹനനാശവും സംഭവിക്കും. വാത
രോഗക്കാരനായി തീരുകയും ചെയ്യും.

ശനൗ പഞ്ചമേ ച പ്രജാഹേതുഃ ഷീ
വിഭൂതിശ്ചലാ തസ്യ ബുദ്ധിൻ ശുദ്ധാ
രതിഭൈവതേ ധർമ്മശാസ്ത്രേന തപൽ
കലിർമിത്രതോ മന്ത്രതഃ ക്രോഡപീഡാ. 81

അ—ശനി പഞ്ചമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും
സമയത്തിങ്കൽ പ്രജാഹേതു ഷീവിയാായി ഭവിക്കും. അ
വന്റെ വിഭൂതി ചലയായി ഭവിക്കും. ബുദ്ധി ശുദ്ധ
യായി ഭവിക്കില്ല. അവനു ദൈവതത്തിങ്കലും അതു
പോലെ ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിങ്കലും രതിയുണ്ടാവുകയില്ല.
മന്ത്രത്തിങ്കൽ മിത്രങ്ങളോട് കലിയും ക്രോഡപീഡ
യും ഭവിക്കും.

സാ—ജനിക്കുന്നസമയം അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ
ശനി നിന്നാൽ അവനു സന്താനം കാരണമായി ദുഃ
ഖം അനുഭവിപ്പാനിടവരും. എന്നാൽ പുത്രന്മാരു
ണ്ടാവായ്ക്കുന്നിമിത്തമോ അല്ലെങ്കിൽ പുത്രന്മാരുണ്ടായ
തു നശിക്കുന്നിമിത്തമോ ദുഃഖമുണ്ടാവുമെന്നു സാരം.
അവന്റെ ഐശ്വര്യം സ്ഥിരമായി നില്ക്കുകയില്ല.

ചിലപ്പോൾ ധനമുണ്ടാവുകയും ചിലപ്പോൾ ദരിദ്രനാകയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പര്യം. അവന്റെ ബുദ്ധിക്ക് ശുദ്ധിയുണ്ടാവുക ഇല്ല. എന്നാൽ രാഗദോഷാദി മനോദോഷങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. ഈ ശ്വപരനിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാക ഇല്ല. ധർമ്മപ്രതിപാദകങ്ങളായ വേദം, മനവാദിസൂതികൾ ഇതുകളിലും വിശ്വാസമുണ്ടാവുക ഇല്ല. ഓരോ കാര്യങ്ങളെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ബന്ധുക്കളുമായി കലഹിക്കും. വയറ്റിൽ വേദനമുതലായ കക്ഷിരോഗങ്ങളുമുണ്ടാകും.

അരേർഭൂപതേശ്ചോരതോ ഭീതയഃ കിം
യദീനസ്യ പുത്രോ ഭവേദ്യസ്യ ശത്രുഃ
ന യുദ്ധേ ഭവേയുദ്ധേവേ തസ്യ യോധാ
മഹിഷ്യാദികം മാതൃലാഭം വിനാശഃ. 82

അ—യാവനൊരുത്തന്നു ഇവന്റെ പുത്രൻ ശത്രുവിങ്കൽ ഭവിക്കും എങ്കിൽ അവന്നു അരിയിങ്കൽനിന്നും ഭൂപതിയിങ്കൽനിന്നും ചോരനിൽനിന്നും ഭീതികൾ ഭവിക്കുമോ? യുദ്ധത്തിങ്കൽ അവന്റെ മുഖത്തിങ്കൽ യോധന്മാർ ഭവിക്കില്ല. മഹിഷ്യാദികവും മാതൃലാഭമൊരു വിനാശവും ഭവിക്കും.

സാ—ശനി ആരാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നസമയം ജനിച്ചാൽക്കു ശത്രുക്കളിൽനിന്നും രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നും കള്ളന്മാരിൽനിന്നും ഉള്ള ഭയം ഉണ്ടാകുമോ? ഇല്ല. ശത്രുഭയവും രാജഭയവും ചോരഭയവും കൂടാതെതന്നെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ കഴിയുമെന്നു താല്പര്യം. യുദ്ധത്തിങ്കൽ അവന്റെ നേരെ നില്ക്കുവാൻ ഏതൊരു യോദ്ധാവിന്നും ശക്തിയുണ്ടാവുക ഇല്ല. വിവരത്തിങ്കലും പ്രതിവാദികളെ എല്ലാം അവൻ ജയിക്കുന്നതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് പശുക്കൾ മുതലായ നാല്ക്കര

ലികളെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖം സംഭവിക്കും. അമ്മാമനാ
ക്കു നാശവും സംഭവിക്കും.

സുഭാരാഃ സുമിത്രം ചിരം ചാരു നേര സ്വപ്നം
ശതൈ ഭൂനഗേ ദംപതീ രോഗയുക്തൈ
അനുസാഹതസ്താപകൃദ്ധീനചേതാ .

ഭവേദപിഹപലോ ലോലുപോ വീര്യവാൻ കിം.

അ—ശനി ഭൂനഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ
സുഭാരങ്ങളും സുമിത്രവും ചാരുവായിരിക്കുന്ന സ്വപ്നവും
ചിരകാലം ഭവിക്കില്ല. അനുസാഹം ഹേതുവായിട്ടു
താപകൃത്തായും ഹീനചേതസ്സായും വിഹപലനായും
ലോലുപനായും ഭവിക്കും. വീര്യവാനായി ഭവിക്കു
മോ? ദമ്പതിമാർ രോഗയുക്തന്മാരായി ഭവിക്കും.

സം—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി ഏഴാം ഭാവ
ത്തിങ്കൽനിന്നാൽ അവനു നല്ല ഭാര്യമാർ ഉണ്ടാവു
ന്നതല്ല. തനിക്കു പത്മ്യത്തെ ചെയ്തുകൊണ്ടായി വി
ശ്വസിക്കത്തക്ക ബന്ധുക്കളും ഉണ്ടാവില്ല. ന്യായമാ
യി സമ്പാദിച്ച ധനവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. എന്നാൽ
'ഇതുകളെല്ലാം ഒരുകാലത്തുണ്ടായി എന്നു വന്നാലും വ
ളരെക്കാലം നിലക്കുന്നതല്ലെന്നുനിശ്ചയംതന്നെ. ഭാര്യയും
ഭർത്താക്കന്മാരിരുവരും രോഗമുള്ളവരായിരിക്കും. എ
ന്നാൽ പുരുഷജാതകത്തിങ്കൽ ഈവണ്ണം വന്നാൽ അ
വളുടെ ഭർത്താവുംകൂടി രോഗമുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു
താല്പര്യം. ഉത്സാഹമില്ലാത്തനിമിത്തം ദുഃഖിപ്പാനിട
വരും. അതുനിമിത്തംതന്നെ മനസ്സിനു വ്യംകലത
യും വിട്ടൊഴിയുന്നതല്ല. വിഹപലനായിരിക്കും. എ
ന്നാൽ ഒരു പ്രവൃത്തിയും എടുക്കാത്തവനാകും. എന്നാ
ലും അത്യന്തം തൃപ്തയുള്ളവനായിരിക്കും. പ്രവൃത്തിയെ
ടക്കുകയില്ല. മോഹം ധാരാളമാവുമെന്നു താല്പര്യം. ശ
ക്തിയുള്ളവനായിരിക്കുമോ? ഇല്ലതാനും.

ശന്തേ രസ്യഗേ വ്യാധിതഃ ക്ഷുദ്രദർശി
 തദഗ്രേ ജനഃ കൈതവം കിം കരോതി
 വിധോഗോ ജനാനാം തപന്തേപാധികാനാം
 വിനാശോ ധനാനാം സ കേ യസ്യ നസ്യം.
 അ—ശനി രസ്യഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ
 വ്യാധിതനായും ക്ഷുദ്രദർശിയായും ഭവിക്കും. തദഗ്ര
 ത്തിങ്കൽ ജനം കൈതവത്തെ ചെയ്യുന്നുവോ? യാവ
 നൊരുത്തന്നു് അന്തേപാധികങ്ങളായിരിക്കുന്ന ജന
 ങ്ങളുടെ വിധോഗവും ധനങ്ങളുടെ വിനാശവും ഭവി
 ക്കില്ല. അവൻ ഏവനൊരുത്തൻ?

സാ—ജനസമയത്തിങ്കൽ ശനി അഷ്ടഭാവ
 ത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ രോഗവാനായിരിക്കും. ക്ഷുദ്രത്തെ
 കാണുന്നവനായിരിക്കും. എന്നാൽ അന്യന്മാരുടെ ദോ
 ഷങ്ങളെ തിരഞ്ഞു കണ്ടുപിടിക്കുന്നവനായിരിക്കുമെ
 ന്നു സാരം. അവന്റെ മുമ്പിൽ ജനം വ്യാജത്തെ ചെ
 യ്യുന്നുവോ? ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അന്യന്മാരുടെ
 വ്യാജങ്ങളെ അറിയുന്നവനായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം.
 വ്യാജമില്ലാത്ത ജനങ്ങളായിട്ടു വേർപാടു സംഭവി
 ക്കും. ധനങ്ങൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു രണ്ടും
 ആക്ഷേപംവക ഇല്ല? ആ ആൾ ആർ എന്നതുകൊണ്ടു്
 ഈ രണ്ടു ഫലം എന്തുഗുണങ്ങൾ വേറെ ഉണ്ടായിരു
 ന്നാലും അനുഭവവിഷയമാവാതെയിരിക്കുന്നതല്ല
 എന്നു കിട്ടുന്നു. ഉപാധിഃ കൈതവം “ഉപാധിർമ്മ
 ചിന്തായാം കൈതവേ പി വിശേഷണേ” ഇതി
 കോശഃ. ഉപാധിരേവേപാധികഃ. വിനയാദി
 തപാൽ സ്വാതന്ത്ര്യം റക്. അവിദ്യമാനഃ ഔപാധികഃ
 യേഷാം തേ അന്തേപാധികഃ “നഞ്ജോസ്സ്യത്ഥാനാം
 വാചോ വാചോത്തരചലോപഃ” ഇതി ബഹുവ്രി

ഹിഃ വിദ്യമാനപദേവോപശ്വ. “നലോപോ നന്തഃ
 ഇതി നകാരലോപഃ തസ്താന്ന ഡചി” ഇതി നഡാ
 ഗമഃ അനൗപാധികാനാം ജനാനാം വിധോഗഃ സ
 ജ്ജനവിരഹ ഇത്യർത്ഥഃ. അത്ഥാദൃജ്ജനസംസർഗ്ഗശ്ച
 വിചിന്ത്യ ഇതി സിദ്ധം. ഇവിടെ ക്ഷുദ്രദർശി എന്ന
 തിന്ന ക്ഷുദ്രമാകുംവണ്ണം ദർശിക്കുന്നവനെന്നും അർത്ഥം
 ഗ്രഹിക്കാം. ക്ഷുദ്രം=വികലം. എന്നാൽ കാണുന്നതി
 ന്റെ വൈകല്യം കണ്ണിന്റെ വൈകല്യത്തിൽ പരി
 ണമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കണ്ണിന്നു വൈകല്യമുള്ള
 വന്നെ താല്പര്യമെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ടു്. ഇതു യുക്ത
 മാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ വരാഹമിഹിരാചാര്യൻ ഭാ
 വഹലനിരൂപണഘട്ടത്തിൽ ബൃഹജ്ജാതകത്തിൽ ശ
 നി അഷ്ടമത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ വികലേക്ഷണഃ എന്ന
 ഒരു ഫലത്തെ കണ്ണതഃ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അ
 തിന്നു് ആനഗുണ്യവും ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണല്ലോ
 വരുന്നതു്.

മതിസ്തസ്യ തിക്താ ന തിക്തം തു ശീലം
 രതിയോഗശാസ്ത്രേ ഗുണോ രാജസഃ സ്യാൽ
 സുഹൃദപുത്രോ ദുഃഖിതോ ദീനബുദ്ധ്യോ
 ശനിഭർമ്മഗഃ ശമ്ഭൃത്സന്യസേദപാ. 85.

അ—യാവനൊരുത്തന്നു ശനി ധർമ്മഗനാകുന്നു
 അവന്നു മതി തിക്തമായും ശീലമാകട്ടേ തിക്തമല്ലാ
 രേയും യോഗശാസ്ത്രത്തിങ്കൽ രതിയും രാജസമായി
 രിക്കുന്ന ഗുണവും ഭവിക്കും. അവൻ ദീനബുദ്ധി ഹേ
 തുവായിട്ടു സുഹൃദപുത്രം ഹേതുവായിട്ടു ദുഃഖിതനായും
 ശമ്ഭൃത്തായും ഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ സന്യസിക്കുക
 യും ചെയ്യും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശമ്പ്ലി കമ്പതാരോ
 വത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അവന്നു വിഷയങ്ങളിൽ വൈ
 രാഗ്യമുണ്ടാകും. അവന്റെ ശീലം കഠിനമായിരി
 ക്കയില്ല. ഏറ്റവും ദയയുള്ള സ്വഭാവമായിരിക്കും.
 അതുനിമിത്തം ബന്ധുസമൂഹത്തിന്നു് അതതുസമ
 യം സംഭവിക്കുന്ന കഷ്ടാവസ്ഥകളെക്കൊണ്ടു മനോ
 വ്യസനമുണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാവർക്കും കഷ്ടാവസ്ഥ
 യെത്തിത്തു സുഖം വരുത്തുവാൻ മോഹിക്കയും ശ്രമി
 ക്കയും ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വസംഗങ്ങളേയും പ
 രിത്യജിച്ചു സന്യസിച്ചു. സന്യാസശ്രമത്തെ സ്വീക
 രിച്ചുവെന്നും വരാം. ഇവിടെ വാശബ്ദം അഥവാശ
 ബ്ദാർത്ഥമാകുന്നു.

അജാ തസ്യ മാതാ പിതാ ബാഹു രേവ
 വ്യഥാ സർവ്വതോ ഭൂഷകർമ്മാധിപത്യാൽ
 ശന്നൈരേധതേ കർമ്മഗഃ ശമം മന്ദേ
 ജയോ വിഗ്രഹേ ജീവികാല്പം തു യസ്യ. 86

അ—യാവനൊരുത്തന്നു മന്ദൻ കർമ്മഗനനാകുന്നു
 അവന്നു് അജാ മാതാവും ബാഹുതന്നെ പിതാവുമാ
 യി ഭവിക്കും. എല്ലാഭവം വ്യഥയും ആധിപത്യം ഹേ
 തുവായിട്ടു ഭൂഷകർമ്മവും ജനിക്കും. പതുക്കെ ശമം ഏ
 ങ്കുന്നു. വിഗ്രഹത്തിങ്കൽ ജയം ഭവിക്കും. അവ
 ന്റെ ജീവികയാകട്ടേ അല്പയായി ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശമ്പ്ലി പത്താരോവ
 ത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അവന്നു് അമ്മയുടെ സ്ഥാനത്തു
 കുറിയൊടും അച്ഛന്റെ സ്ഥാനത്തു തന്റെ കയ്യുമായി
 കിടക്കും. എന്നാൽ അമ്മയുടെ മുലപ്പാൽ കുടിച്ചു വള
 രുകയില്ല. ആട്ടംപാലുകൊണ്ടുതന്നെ വളരേണ്ടിവരും.
 അച്ഛന്റെ മുതൽ കിട്ടുകയില്ല. സ്വന്തം കയ്യുകൊണ്ടു

തന്നെ തനിക്കു വേണ്ടതിനെ സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരു-
 ബാധകാലത്തിങ്കൽതന്നെ അച്ഛനമ്മമാർ നശിച്ചു
 പോകുമെന്നു താല്പര്യം. ഏതുകാര്യത്തിലും ദുഃഖിക്കേ-
 ണ്ടതായിത്തീരും. തനിക്കു ഏതെങ്കിലും ഒരു ആ-
 ധിപത്യം കിട്ടുകയും അതുനിമിത്തം അന്യന്മാരെ ഉ-
 പദ്രവിച്ചു ദുഃഖപ്രവൃത്തിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.
 ഇവിടെ വ്യഥാ സർവ്വതഃ എന്നോടത്തു വ്യഥാ സർവ്വതഃ
 എന്നാകുന്നുവെന്നു് ഒരു പക്ഷമുണ്ടു്. അപ്പോൾ ആ-
 ധിപത്യം ഹേതുവായിട്ടു് എല്ലാടവും വെറുതെ ദുഃഖക-
 മ്തം ഭവിക്കും എന്നു് അനപയാത്ഥത്തെ ഗ്രഹിച്ചു
 കൊൾക. ഏതെങ്കിലും ഒരു ആധിപത്യം കിട്ടുകനി-
 മിത്തം കാരണമുടാതെ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും പരോ-
 ധവംചെയ്തു ദുഃഖപ്രവൃത്തിയായിത്തീരുകമെന്നു താല്പ-
 ര്യം. കാലക്രമംകൊണ്ടു പതുക്കെ ദുഃഖംതീർന്നു സുഖം
 കിട്ടാതെയിരിക്കുമില്ല. അന്യന്മാരോടു കലഹിക്കു-
 നതിപെല്ലാം ജയം വന്നുളളും. അവന്റെ ജീവനും
 സ്വപ്നമായിരിക്കും. എന്നാൽ പലമാതിരി വിഭവങ്ങ-
 ലോടുളടി തന്റെ ജീവനത്തെ നിർവ്വഹിക്കാതെ എ-
 ത്രയും മുരങ്ങിയനിലയിൽ സ്വപ്നമാത്രം വിഭവങ്ങ-
 ലെക്കുണ്ടു് ഉപജീവനം കഴിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. പ-
 ത്താംഭാവത്തിങ്കൽ ശനിനിന്നാലുള്ള ഹലത്തെത്ത-
 നെ ഭംഗ്യന്തരംകൊണ്ടും അധികഹലപ്രഭൗനത്തിന്നു
 വേണ്ടിയും ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടുളടി കാണിക്കുന്നു.

ശന്തൗ വ്യോമഗേ വിന്ദതേ കിന്നു മാത്രം
 സുഖം ശൈശവേ ദൃശ്യതേ കിന്നു പിത്രം
 നിളിസ്ഥാപിതോ വാപിതം വാ കൃഷിത്വ
 പ്രണശ്യേൽ യുവം ദൃശ്യതോ ദൈവതോ വാ.
 അ—ശനി വ്യോമഗനായിരിക്കും സമയത്തി

ജൽ മാതാവിനെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖത്തെ ലഭിക്കുന്നു
വോ? പിതാവിനാൽ ശൈശവത്തിങ്കൽ ഭർഗ്ഗിക്കപ്പെ-
ടുന്നുവോ? സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന നിധിയും വാ-
പിതയായിരിക്കുന്ന കൃഷിയും അവനാൽ ഭർഗ്ഗിക്കപ്പെ-
ടുന്നുവോ? ദൃശ്യങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടോ ദൈവംഹേതു-
വായിട്ടോ നിശ്ചയമായും പ്രണശിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി പത്താംഭാവ-
ത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അമ്മയെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖത്തെ
ലഭിക്കുമോ? ഇല്ല. ബാല്യകാലത്തിങ്കൽ അച്ഛൻ അ-
വനെ കാണുമോ? അതും ഇല്ല. എന്നാൽ അമ്മയും
അച്ഛനും ഇവന്റെ ബാല്യകാലത്തിങ്കൽതന്നെ മരി-
ച്ചുപോകുമെന്നു താല്പര്യം. കാരണവന്മാർ സ്ഥാപി-
ച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന നിധികളെ കാണാൻ കഴികയില്ല.
ഭൂമിയിന്മേൽ കൃഷി ഇറക്കിച്ചാൽ അതും നശിച്ചു-
പോകും. ഒടുവിൽ ദൃശ്യങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടോ (എ-
ന്നാൽ ദൃശ്യങ്ങൾ=ഭർഗ്ഗിക്കപ്പെടുവാൻശക്യങ്ങൾ. ഭർഗ്ഗി-
ക്കുക=കാണുക. കാണപ്പെടത്തക്ക ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ
നിമിത്തമോ) അല്ലെങ്കിൽ ദൈവഗത്യാ വെള്ളം തി-
യ്യ മുതലായവകളിൽനിന്നോ മരണവും സംഭവിക്കും.
ഇവിടെ ദൃശ്യതോ എന്നേടത്തു ദൃശ്യതെ എന്നും പാഠ-
മുണ്ടു്. ആ പക്ഷത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന നി-
ധിയും വാപിതയായിരിക്കുന്ന കൃഷിയും പ്രണശിക്കും
നിശ്ചയം. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം ഹേതുവായിട്ടു ഭർഗ്ഗി-
ക്കപ്പെടുന്നു എന്നും വരാം എന്ന അനപയാത്മത്തെയും
നിധിയും കൃഷിയും തീച്ചയായും നശിക്കുമെന്നും ഭര-
ഗുവശാൽ അതുകളെ ചിലപ്പോൾ കണ്ടുവെന്നു വ-
ന്നാലും അനുഭവിപ്പാനിടയാവുക ഇല്ലെന്നു നിശ്ചയ-
മാണെന്നും സാരത്തെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

സ്ഥിരം വിത്തമായ സ്ഥിരം മാനസം ച
 സ്ഥിരം നൈവ രോഗാദയോ ന സ്ഥിരാണി
 അപത്യാനി നൃനം ശതാദേക ഏവ
 പ്രപഞ്ചാധികോ ലാഭഗേ ഭാനപത്രേ. 88

അ — ഭാനപത്രൻ ലാഭഗനായിരിക്കും സമയത്തി-
 ക്കൽ വിത്തം സ്ഥിരമായും ആയുസ്സ് സ്ഥിരമായും മ-
 നസം സ്ഥിരമായും രോഗാദികൾ സ്ഥിരങ്ങളല്ലാതെ
 തന്നെയും അപത്യങ്ങൾ സ്ഥിരങ്ങളല്ലാതെയും ഭവി-
 ക്കും നിശ്ചയം. ശതത്തിനേക്കാൾ ഏകൻതന്നെ പ്ര-
 പഞ്ചാധികനായി ഭവിക്കും.

സാ — ശനി പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കു-
 ന്നസമയം ജനിക്കുന്നാൾക്കു ഭ്രവും സ്ഥിരമായി നി-
 ല്കും. ദീർഘായുസ്സായിരിക്കും. മനസ്സിന്നും ഉറപ്പുണ്ടാ-
 യിരിക്കും. ഒരു കായ്ക്കത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടാൽ പിൻമട-
 ക്കുകയില്ല. രോഗങ്ങൾ സ്ഥിരങ്ങളായി നില്ക്കുകയി-
 ല്ല. വല്ല രോഗങ്ങളും ചിലപ്പോളുണ്ടായാൽ അവ വേ-
 ഗം ശമിച്ചു സുഖപ്പെടും. പുത്രന്മാർ സ്ഥിരന്മാരായി-
 രിക്കയില്ല. ഇടയിൽ സന്താനനാശം സംഭവിക്കും.
 നൂറു മനുഷ്യന്മാരുള്ളതിൽ ഇവനൊരാളാൽ രോഗദോ-
 ഷങ്ങൾ മുതലായ പ്രപഞ്ചധർമ്മങ്ങൾ അധികമുള്ളവ-
 നായിത്തീരും. എന്നാൽ ഇവനെപ്പോലെ രോഗദോ-
 ഷാദികളായ പ്രപഞ്ചധർമ്മങ്ങൾ അധികമുള്ളവർ നൂ-
 റിലൊന്നു മാത്രമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതുകളുള്ള-
 വനായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം.

വ്യയസ്ഥോ യദോ സൂയ്സുനന്തരഃ സ്യാ-
 ഭൂരോഥവാ നിസ്രൂപോ മന്ദനേത്രഃ
 പ്രസന്നോ ബഹിന്നോ ഗൃഹേ ലഗ്നപത്ന
 വ്യയസ്ഥോ രിപുലപംസകൃദ്യുജ്ഞഭോക്താ. 89

അ—സൂര്യസൂന യാതൊരിക്കൽ വ്യയസ്ഥനാകുന്നു അപ്പോൾ നരൻ അതൂരനായും അല്ലെങ്കിൽ നിസ്രപനായും മന്ദനേത്രനായും ബഹിർഭാഗത്തിങ്കൽ പ്രസന്നനായും ഗൃഹത്തിങ്കൽ പ്രസന്നനല്ലാത്തേയും ഭവിക്കും. ലഗ്നാചൻ വ്യയസ്ഥനായാൽ രിദ്രദ്ധപംസക്തനും യജ്ഞഭോക്താവുമായി ഭവിക്കും.

സാ—പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ ശനി നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിക്കുന്നാൾ ശൗയ്യമില്ലാത്തവനായിരിക്കും. യുദ്ധാദികളിൽ ഭീരുവാകുമെന്നറിയുക. അല്ലെങ്കിൽ ലജ്ജയില്ലാത്തവനായിരിക്കും. നേത്രശക്തി കുറഞ്ഞിരിക്കും. അന്യദിക്കുകളിൽ പോയാൽ മുഖപ്രസാദവും മനഃപ്രസാദവുമുണ്ടാകും. സ്വഗൃഹത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ ഇതു രണ്ടും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ലഗ്നാധിപനായിട്ടാകുന്നു ശനി പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നത് എങ്കിൽ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായും യാഗത്തിങ്കലുള്ള അംശത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവനായും ഭവിക്കും. മകരലഗ്നമോ കുംഭലഗ്നമോ ആയവൻ പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു ശനി നിന്നാൽ ഈ ഫലത്തെ അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി ശനേഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം ശനിയുടെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ—ശനി ലഗ്നമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടം വരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നസമയം ജനിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമസ്കാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശാണോല്ലേഖനാവ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
ശനിഭാവഫലം.

സ്വപവാക്യേ സമത്വം പരേഷാം പ്രതാപാൽ
 പ്രഭാവം സമാപ്തോദയേ സ്വപാൻ പരത്വം
 തമോ യസ്യ ലഗ്നേ സ ഭഗ്നാരിവീര്യം
 കളത്രേ ധൃതിം ഭൂരിദാരോപി യായാൽ. 90

അ—യാവനൊരുത്തന്നു തമസ്സ ലഗ്നത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അവൻ ഭഗ്നാരിവീര്യനായും പരന്മാരുടെ പ്രതാപം ഹേതുവായിട്ടു സ്വപവാക്യത്തിങ്കൽ സമത്വനായും ഭവിക്കും. പരന്മാരുടെ പ്രഭാവം ഹേതുവായിട്ടു സ്വപങ്ങളേയും പരത്വങ്ങളേയും സമാപ്തമാക്കിക്കും. ഭൂരിദാരനാണെങ്കിലും കളത്രത്തിങ്കൽ അധൃതിയെ യാനംചെയ്യും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ രാഹു ലഗ്നത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ പൗരൂഷം നിമിത്തം തന്റെ വാക്കിനെ രക്ഷിപ്പാൻ സാമത്വമുള്ളവനായിരിക്കും. ഇവിടെ സ്വപവാക്യപദംകൊണ്ടു സ്വപവാക്യപാലനമെന്നുള്ള അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം, ആ അർത്ഥം ശക്തികൊണ്ടു കിട്ടുന്നതല്ല. ലക്ഷണംകൊണ്ടു കിട്ടുന്നതാകുന്നു. താൻ പറയുന്ന വാക്കിനെ യഥാർത്ഥമാക്കിത്തീർപ്പാൻ അന്യന്മാരുടെ പൗരൂഷത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു താല്പര്യം. ഇവിടെ സ്വപവാക്യേ അസമത്വം എന്നു പദച്ഛേദംചെയ്തു പരന്മാരുടെ പ്രതാപം ഹേതുവായിട്ടു സ്വപവാക്യത്തിങ്കൽ അസമത്വനായി ഭവിക്കുമെന്ന് ഒരർത്ഥവും ചിലരുടെ മതത്തിലുണ്ട്. താൻ കൊടുത്ത വാക്കിനെ സാധിപ്പാൻ അന്യന്മാരുടെ പൗരൂഷം നിമിത്തം സാമത്വമില്ലാതെയായി പോകുമെന്ന് ആ മതത്തിൻ സാരമാകുന്നു. അന്യന്മാരുടെ പ്രഭുശക്തിനിമിത്തം തന്റെ കാര്യങ്ങളേയും അന്യകാര്യങ്ങളേയും

മുടിവെക്കും. എന്നാൽ തന്റെ കാര്യവും താൻ ഉപാ
മിക്കുന്ന അന്യന്റെ കാര്യവും പറഞ്ഞു പറയുവാൻ
തന്നെ മരോരോരുത്തരുടെ പ്രഭുശക്തി നിമിത്തം ക
ഴിവില്ലാതെയായിത്തീരും. ശത്രുക്കളുടെ ശക്തിയെ
തോല്പിക്കുന്നവനായിരിക്കും. തനിക്കുവളരെ ഭാര്യമാരു
ണ്ടാകും. എങ്കിലും തൃപ്തിവരാത്തവിധം കാമിയായി
രിക്കും.

കുടുംബേ തമോ നഷ്ടഭൂതം കുടുംബം

മുഷാഭാഷിതം നിർഭയോ വിത്തപാലഃ

സ്വവഗ്ദ്വപുണാശോ ഭയം ശസ്ത്രതത്ത്വേ-

വേശ്യം ഖലേഭ്യോ വ്രജേൽ പാരവശ്യം. 91

അ—തമസ്സ കുടുംബത്തിങ്കലെങ്കിൽ മുഷാഭാഷി
തവും സ്വവഗ്ദ്വപുണാശവും ഭവിക്കും. നിർഭയനായിരി
ക്കുന്ന വിത്തപാലനായും ഭവിക്കും. കുടുംബം നഷ്ടഭൂ
തമാവും. ശസ്ത്രത്തിങ്കൽനിന്നുള്ള ഭയത്തേയും ഖല
ന്മാർ ഹേതുവായിട്ടു പാരവശ്യത്തേയും നിശ്ചയമാ
യും വ്രജിക്കും.

സാ—രാഹു രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന സമ
യം ജനിക്കുന്നവന്റെ കുടുംബം (ബന്ധുജനങ്ങൾ) നശി
ച്ചുപോകും. അവൻ അസത്യം പറയുന്നവനായിരി
ക്കും. ദ്രവ്യത്തെ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കും. ലോഭം നിമിത്തം
ചിലവുചെയ്യാൻ വളരെ മടിയുള്ളവനായിത്തീരും.
ആരേയും ഭയപ്പെടുകയില്ല. തന്റെ കൂട്ടക്കാർ (സ്നേ
ഹിതന്മാർ മുതലായവർ) കൂടി നാശംവരും. ശസ്ത്ര
ഭയം സംഭവിക്കും. ഭൃഷ്ടന്മാർ നിമിത്തമായി അന്യ
ന്റെ അധീനത്തിൽപെടും (ബന്ധനത്തിനിടവരും.)

ന നംശോഥ സിംഹോ ഭജാവിക്രമേണ

പ്രയാത്രിഹ സിംഹീസുതേ തത്സമതപം

തൃതീയേ ജഗത്സോദരതപം സമേതി

പ്രയാതോതിഭാഗ്യം കതോ യത്നഹേതുഃ. 92

അ — സിംഹീസുതൻ തൃതീയത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ഇവിടെ നാഗവും അല്ലെങ്കിൽ സിംഹംതന്നെയും ഭുജാവിക്രമംകൊണ്ടു തത്സമതപത്തെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നില്ല. ജഗത്തു സോദരതപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. അതിഭാഗ്യത്തെ പ്രയാതനായി ഭവിക്കുന്നു. യത്നഹേതു എവിടെ?

സാ — രാഹു മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിക്കുന്നാളുടെ ഭുജപരാക്രമം ജഗത്തിനേയും സിംഹത്തിനേയും അതിശയിച്ചിരിക്കും. ഇത്ര പരാക്രമം ജഗത്തിന്നോ സിംഹത്തിന്നുതന്നെയോ ഉണ്ടാവുകയില്ല. ലോകത്തിലുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാം സഹോദരന്മാരായിത്തീരും. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ എല്ലാവരും ഇവനെ സ്നേഹിക്കും. ഇവൻ എല്ലാ ജനങ്ങളേയും അങ്ങോട്ടും സ്നേഹിക്കും. വലിയ ഭാഗ്യശാലിയായിത്തീരും. ഭാഗ്യവശാൽ അവനു സകല കാര്യങ്ങളും സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രയത്നത്തിന്നു കാരണം എവിടെ? പ്രയത്നം കൂടാതെതന്നെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുക നിമിത്തം സ്വന്തപ്രയത്നം ഒന്നിന്നും വേണ്ടിവരുന്നതല്ല.

ചതുർത്ഥേ കഥം മാതൃനൈരുജ്യദേഹോ

ഏദി ജപാലയം ശീതളം കിം ബഹി: സ്യുൽ

സചേന്ദ്രേന്ദ്രം മേഘഗോകർമ്മിണോ വാ

ബുധർക്ഷേസുരോ ഭൂപതേബ്ബസുരേവ. 93

അ — അവൻ ചതുർത്ഥത്തിലാണെങ്കിൽ മാതൃനൈരുജ്യദേഹം എങ്ങിനെ ഭവിക്കും? എത്തികലുള്ള ജപാല ഹേതുവായിട്ടു ബഹിർഭാഗത്തിങ്കൽ എന്തു ശീതള

മായി ഭവിക്കും? അസുരൻ മേഘഗോകർഷിഗനോ ബൃഹർക്ഷത്തിങ്കലോ ആണെങ്കിൽ അന്യപ്രകാരം ഭവിക്കും. ഭൂപതിയുടെ ബന്ധവായിട്ടുതന്നെ ഭവിക്കും.

സം—രാഹു നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാളുടെ അമ്മയുടെ ശരീരം എങ്ങിനെ രോഗമില്ലാത്തതായിരിക്കും? അങ്ങിനെയിരിക്കുകയില്ല. അമ്മയ്ക്കു നിശ്ചയമായും രോഗങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നർത്ഥം. മനസ്സിൽ കാരോരോ ദുഃഖങ്ങളുണ്ടാകുന്നിനിമിത്തം പുറത്തു തണുപ്പ് എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകും? എന്നാൽ മനോദുഃഖവും ദേഹവ്യംധിയുമുണ്ടാകുമെന്നർത്ഥം. ഈ രാഹു മേടം, എടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം, കന്നി ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും കന്നിൽ നാലാമേടത്തു വന്നാൽ ഇതിന്നു വിപരീതമാകുന്നു. എന്നാൽ അമ്മയ്ക്കു ദേഹസുഖവും തനിക്കു മനസ്സന്തോഷവും ആരോഗ്യവുമുണ്ടാകുമെന്നു തല്പര്യം. അത്രയുമല്ല രാജാവിന്റെ ബന്ധവായിട്ടുതന്നെ ഭവിക്കും. ഇവിടെ മാതൃനൈരുജ്യദേഹഃ എന്നേടത്തു നിഷ്ക്രാന്തോ രജായാ നീരുജഃ. നീരുജസ്യ ഭാവോ നൈരുജ്യം. നൈരുജ്യശാലീ ദേഹോ നൈരുജ്യദേഹഃ ശാകപ്രിയാദിതപാദുത്തരപദസ്യ ശാലീത്യസ്യ ലോപഃ ശാകപ്രിയാദിരാകൃതിഗണ ഇതി സിദ്ധാന്തഃ. മാതൃനൈരുജ്യദേഹോ മാതൃനൈരുജ്യദേഹഃ എന്ന വിഗ്രഹത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊൾക. ഇവിടെ ജപാലശബ്ദംകൊണ്ടു തന്ത്രപനാദ്ധ്യവസിതമായിരിക്കുന്ന മനോവിഷാദത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക. അതുപോലെതന്നെ ശീതളശബ്ദം സ്വാസ്ഥ്യവിശിഷ്ടത്തിന്റെ ലക്ഷകമാകുന്നുവെന്നും കല്പിച്ചുകൊള്ളുക.

സുതേ തത്സുതോൽപത്തികൃത്സിംഹികായഃ
സുതോ ഭാമിനീചിന്തയാ ചിത്തതാപം

സതീക്രോഡരോഗേ കിമാഹാരഹേതുഃ

പ്രപഞ്ചേന കിം പ്രാപകാദൃഷ്ടവജ്ജം. 94

അ—സുതത്തിങ്കലുള്ള സിംഹികയുടെ സുതൻ തത്സുതോൽപത്തികൃത്താകുന്നു. ഭാമിനീചിന്ത ഹേതുവാഴിട്ട ചിന്തതാപം ഭവിക്കുന്നു. ക്രോഡരോഗം സത്തായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ആഹാരഹേതു ഭവിക്കുന്നുവോ? പ്രാപകാദൃഷ്ടത്തെ വജ്ജിച്ചിട്ട് പ്രപഞ്ചംകൊണ്ട് എന്ത്?

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ അഞ്ചാം ഭാവത്തിങ്കൽ രാഹു നിന്നാൽ പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. ഇവിടെ തത്സുതോൽപത്തികൃത് എന്നോടത്തുള്ള തൽപരംകൊണ്ടു ജാതനെന്നത്മത്തെ ഗ്രഹിക്കണം. ഉൽപത്തികൃത് എന്നതിന്ന് ഉൽപത്തിം കൃന്തരി ചിന്തത്തി എന്നിങ്ങിനെ കല്പിച്ചു പുത്രന്മാരുണ്ടാകയില്ലെന്നു ചിലർ അത്മത്തെ കല്പിക്കുന്നു. അന്യേ പുനഃ ഉൽപത്തിം കരോതി നതു പുത്രസുഖമിതി പുത്രവിനാശകത്തേത്യത്മം. അത ഏവ 'പഞ്ചമസംസ്ഥഃ പാപഃ പുത്രവിനാശം കരോതീ'തി വചനാന്തരാനുഗുണ്യമിതി വദന്തി. പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. അവരേക്കൊണ്ടുള്ള സുഖമുണ്ടാകുമില്ല എന്നതന്നെ യുക്തമാകുന്നു. സ്രീകളെ പറ്റിയുള്ള വിചാരംനിമിത്തം മനോഭുവവുമുണ്ടാകും. ഇവിടെ ഭാമിനീശബ്ദം കോപനസ്രീപരമാകയാൽ തന്നിൽ പ്രീതിയില്ലാത്ത സ്രീയെ സ്നേഹിക്കുകനിമിത്തം മനോഭുവവുമുണ്ടാകുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. അഥവാ താനന്യസ്രീസംസർഗ്ഗം ചെയ്യുക നിമിത്തം മാനാപരപശ്ചാത്താപപ്രണയകലഹത്തെ ഭരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വഭാവയുഗലുള്ള ആസക്തിനിമിത്തം മനോഭുവവുമെന്നും വരാം. വയറ്റിൽ ഗുന്മൻ മുതലായ രോഗങ്ങൾ

ഉണ്ടാകനിമിത്തം ഭക്ഷണം വളരെ ചുരുക്കം മാത്രമെ
 വേണ്ടിവരികയുള്ളൂ. അനേകകാര്യങ്ങളിൽ കിടന്ന്
 അലസാനിഷ്ഠനായിട്ടും അതിന്റെ ഫലം ലഭിപ്പാൻ
 ഭാഗ്യമുണ്ടാകയില്ല. പ്രാപകാദൃഷ്ടവർജ്ജം, പ്രാപകം
 ഫലസാധകം യദൃച്ഛം ഭാഗധേയം തപേജ്ജയിതേ
 തി ദ്വിതീയായാം ണമുലന്തേയം പ്രയോഗഃ. അദ്വ
 ഷ്ടം നാമകമംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതും കമഫലം അനുഭ
 വിക്കുന്നതുവരെ നിലുണുതുമായി ശാസ്ത്രകാരന്മാരാൽ
 കല്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു പദാർത്ഥമാകുന്നു. ഇതിനെ കല്പിക്കു
 ണ്താൽ കാലാന്തരത്തിൽ ചെയ്ത കർമ്മത്തിന്റെ ഫ
 ലം കാലാന്തരത്തിൽ എങ്ങിനെ അനുഭവിക്കുമെന്നു
 ഈ ആക്ഷേപം ദുസ്സമാധമായിരിക്കും. കാര്യകാരണങ്ങ
 ൾക്ക് അവ്യവഹിതപൂർവ്വോത്തരക്ഷണംവസ്ഥായി
 തപം വേണമെന്നല്ലെന്ന് ന്യായസിദ്ധാന്തം. വിസ്തര
 ഇദം വിഷയോന്യത്ര. ഇതി വിരമ്യതേ.

ബലം ബുദ്ധിവിദ്യം ധനം തപശേന

സ്ഥിതോ വൈരിഭാവേപി യേഷാം ജനാനാം

രിപുണാമരണ്യം ദഹേ ദേവരാഹുഃ

സ്ഥിരം മാനസം മാതൃലാഭേന പിതൃവ്യം. 95

അ—യവചില ജനങ്ങൾക്കു രാഹു വൈരിഭാ
 വത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു. തപശും ഹേതുവായിട്ടു
 ബലവും ബുദ്ധിവിദ്യവും ധനവും ഭവിക്കും. രിപുക്ക
 ളുടെ അരണ്യത്തേയും ദഹിപ്പിക്കും. സ്ഥിരമായിരിക്കു
 ന്ന മാനസവും മാതൃലാഭവും പിതൃവ്യവും ഭവിക്കു
 കയില്ല.

സാ—ജനനസമയം രാഹു ആരാംഭാവത്തിൽ
 നിന്നാൽ ദേഹബലവും ബുദ്ധിശക്തിയും ധനസമൃ
 ധ്വിയുമുണ്ടാകും. അവന്റെ ശത്രുക്കൾ നാടുവിട്ടു ക

ട്ടിൽപോയി പാർത്താൽ ആ കാടുകൂടി ഭസ്മമായിപ്പോകും. മനസ്സിനു സ്ഥിരതയുണ്ടാവുകയില്ല. അമ്മാവനും അച്ഛന്റെ ജ്യേഷ്ഠാനന്ദനും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അവരുണ്ടായിരുന്നാൽ ഇവന്റെ ബാല്യത്തിങ്കൽതന്നെ അവർ നശിച്ചുപോകും.

വിനാശം വ്രജേയഃ സ്മരേ തദ്ഭവത്യോ

രജാ ധാതുപാകാദിനാ ചന്ദ്രമദ്യീ

കടാഹേ യഥാ ലോഡയേജ്ജാതവേദോ

വിയോഗാപവാദോഃ ശമം ന പ്രയാന്തി. 96

അ—യാവനൊരുത്തന്നു ചന്ദ്രമദ്യീ സ്മരണയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. തദ്ഭവതികൾ വിനാശത്തെ വ്രജിക്കും. ജാതവേദസ്സു കടാഹത്തിങ്കൽ യാതൊരു പ്രകാരം ലോഡനം ചെയ്യും. അപ്രകാരം ധാതുപാകാദി ഹേതുവായിട്ടു രജാ ഭവിക്കും. വിയോഗാപവാദങ്ങൾ ശമത്തെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നില്ല.

സാ—ജനനസമയത്തിൽ രാഹു ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അവന്റെ ഭാര്യമാർ നശിച്ചുപോകും. പാത്രത്തിലാക്കി അടുപ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുവിനെ അഗ്നി എങ്ങിനെ വേവിക്കുന്നുവോ അങ്ങിനെ ഈശ്വരൻ ഇവനെ തപിപ്പിക്കുകനിമിത്തം നാനാ പ്രകാരത്തിലുള്ള രോഗങ്ങൾ സംഭവിക്കും. ബന്ധുജനങ്ങളോട് എല്ലാത്തോഴും വേർപെട്ടിരിപ്പാനിടയാകും. ഇവനെപ്പറ്റി അന്യന്മാർ എല്ലാത്തോഴും ഓരോരോ അപവാദങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തദ്ഭവത്യഃ. ഇവിടുത്തെ യുവതീശബ്ദം ഈകാരാന്തവും ശതപ്രത്യയാന്തമായിരിക്കുന്ന യൗതി ധാതുവിങ്കൽ സ്രീപ്രത്യയമായിരിക്കുന്ന ഉഗിതശ്ച എന്ന സൂത്രക്കൊണ്ടു വിധിക്കപ്പെട്ട ബീപ് പ്രത്യയം വെച്ചുണ്ടായതുകൊ

കുന്നു. യുവൻ ശബ്ദത്തിങ്കൽനിന്നു 'യുനസ്കിഃ' എന്നു
സ്രീപ്രത്യയമായ തിവെച്ചുണ്ടായ ഇകാരാന്തമായിരുന്നാൽ യുവതയഃ എന്ന പ്രഥമാബ്ധവചനമായി വന്നുപോകും.

തൃപൈഃ പണ്ഡിതൈർവ്വിനീതോ നിന്ദിതഃ
സകൃദ്ഭാഗ്യലാഭോ സകൃൽഭൂംശഃ ഏവ [സൈപഃ
ധനം ജാനകം തം ജനാശ്ച ത്യജന്തി
ശ്രമഗ്രന്ഥികൃദന്യഗോ ബ്രഹ്മശതൃഃ. 97

അ—രന്യഗനായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മശതൃ ശ്രമഗ്രന്ഥികൃത്താകുന്നു. അവനെ ജാനകമായിരിക്കുന്ന ധനവും ജനങ്ങളും ത്യജിക്കുന്നു. അവൻ തൃപന്മാരാരും പണ്ഡിതന്മാരാരും വന്ദിതനായും സപന്മാരാൽ നിന്ദിതനായും അവന്നു് ഒരിക്കൽ ഭാഗ്യലാഭവും പലപ്രാവശ്യവും ഭൂംശവും ഭവിക്കുന്നുതന്നെ.

സം—ജനനസമയം അഷ്ടമഭാവത്തിങ്കൽ രാഹുനിന്നാൽ അവനെ രാജാക്കന്മാരും വിദ്വാന്മാരും വന്ദിക്കും. എങ്കിലും തന്റെ ബന്ധുക്കൾ സപജനങ്ങൾ മുതലായവർ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരിക്കൽ അവന്നു ഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെങ്കിലും പലപ്പോഴും ഭാഗ്യനാശം തന്നെയാകുന്നു സംഭവിക്കുക. അച്ഛന്റെവക സ്വത്തുകൾ അവന്നു ലഭിക്കുകയില്ല. ജനങ്ങളും അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയും. അവന്നു പ്രായേണ ദേഹാലോചനം വേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും.

മനീഷീകൃതം ന ത്യജേൽ ബന്ധുവഗ്നം
സഭാ പാലയേൽ പുജിതഃസ്യാൽ ഗുണൈഃ സൈപഃ
സഭാദ്യോതകോ യസ്യ ചേൽ ത്രിത്രികോണേ
തമഃ കൌതുകീദേവതീത്ഥേ യോലുഃ. 98

അ—യാവനൊരുത്തന്നു് തമസ്സ ത്രിത്രികോണേ

ത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവൻ മനീഷിയായും, സ്വപ്നലോയിരിക്കുന്നഗുണങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടു പൂജിതനായും സഭാദ്യോതകനായും ദേവതീർത്ഥത്തിങ്കൽ കൌതുകിയായും യോഗ്യവായും ഭവിക്കും. കൃതത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി. ബന്ധുവർഗ്ഗത്തെ എല്ലാത്തോഴും പാലിക്കും.

സാ—രാഹു കമ്പതാരാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ച മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിമാനായിരിക്കും. ഉപകാരസ്മരണയുള്ളവനാകും. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും തന്നിരിക്കുപകാരം ചെയ്താൽ അതിന്നു പകരമായി എന്നും അവൻ ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കും. ബന്ധുക്കളുടെ സമൂഹത്തെ എല്ലാത്തോഴും രക്ഷിക്കും. അവർക്കു വേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങളെ എല്ലാം ചെയ്യുമെന്നു താല്പര്യം. തന്റെ ഗുണങ്ങൾ നിമിത്തം, തന്നെ എല്ലാവരും പൂജിക്കും. സഭയിൽ ചെന്നാൽ സഭയ്ക്ക് ആകെ ഒരു പ്രകാശത്തെ ഉണ്ടാക്കും. ഈശ്വരന്മാരെ സേവിക്കുവാനും പുണ്യതീർത്ഥങ്ങളെ സേവിക്കുവാനും കൌതുകമുള്ളവനായിരിക്കും. ദീനന്മാരിൽ ദയയുള്ളവനായിരിക്കയും ചെയ്യും.

സഭാ ഭൂമി സംസ്കൃതോത്ഥിത ഗർവ്വം
 വ്രജേന്ദ്രാനിനീകാമിനീഭോഗമുചൈഃ
 ജനൈവ്യാകുലോസൗ സുഖം നാധിശേതേ
 മദേത്ഥവ്യധീ ക്രൂരകർമ്മാ വശേതേ. 99

അ—അഗ്ര വഗനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ എല്ലാത്തോഴും ഭൂമിസംസ്കൃതം ഹേതുവായിട്ട് ഏറ്റവും ഗർവ്വത്തെയും ഉച്ചൈസ്സായിരിക്കുന്ന മാനിനീകാമിനീഭോഗത്തെയും വ്രജിക്കും. ഇവൻ ജനങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടു വ്യാകുലനായിട്ടു സുഖമാകുംവണ്ണം അധിശ

യിക്കുന്നില്ല. മഞ്ഞിങ്കൽ അത്ഥവ്യയിയായും കൂരക
മ്മാവായും ഭവിക്കും.

സാ—രാഹു പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നസമ
യം ജനിച്ചാൽ എല്ലാശ്ലോഴം ഭേദപുനാരോടുകൂടി സ
ഹവാസംചെയ്തു വലിയഗർവ്വമുള്ളവനായിത്തീരും. മാ
നമുള്ള സ്ത്രീകളുടെ സംഭോഗത്തെ വളരെ ലഭിക്കും.
ജനങ്ങൾ കാരോ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യാകുലപ്പെടുത്തു
കനിമിത്തം സുഖമായി ഉറങ്ങുവാൻകൂടി സാധിക്ക
കയില്ല. മഞ്ഞെ ഉണ്ടാക്കുന്നവകളായ മദ്യം, കറപ്പ്,
കഞ്ചാവു മുതലായ സാധനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വളരെ പ
ണം ചിലവാക്കുകയും ചെയ്യും. യേകൂടാതെ ചരോപ
ദ്രവം മുതലായ കഠിനകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുകയുമാം. മാ
നിനീകാമിനീഭോഗം എന്ന ദിക്കിൽ മാനിനികളാ
യിരിക്കുന്ന കാമിനികളുടെ ഭോഗമെന്നത്ഥം. അ
പ്പോൾ മാനനീശബ്ദത്തിന്നു സമാനാധികരണമായി
രിക്കുന്ന കാമിനീശബ്ദം പരമാകനിമിത്തം പൂംവട്ടോ
വം വരേണ്ടതാണെങ്കിലും കാമനീശബ്ദം പ്രിയദീപ
ളിൽ പെട്ടതാണെന്നും അപ്രിയദീപ്തി എന്നുണ്ടാക
യാൽ പൂംവട്ടാവംവരാത്തതാണെന്നും സമാധാനിച്ചു
കൊള്ളുക. അഥവാ മാനിനികളുടേയും കാമിനികളു
ടേയും ഭോഗം എന്നത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കുക. പേന്ദപൂർവ്വ
പദേഷിപ്പിൽ പുരുഷസമാസമാകുന്നു. മാനമുള്ള സ്ത്രീ
കളുടേയും കാമമുള്ള സ്ത്രീകളുടേയും സംഭോഗമെന്ന
വ്യക്തികരണശബ്ദങ്ങളാണെന്നു വെണ്ണുക.

സദാ ഭേദപുനോത്ഥം ലഭേതാഭിമാനീ

ചരേൽ കിംകരേണ വ്രജേൽ കിം വിദേശം

പരാത്ഥാനനത്ഥം ഹരേഭൃത്തബന്ധുഃ

സുതോൽപത്തിസൗഖ്യം തമോ ലാഭഗത്വേൽ.

അ—തമസ്സ് ലാഭഗനാകുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാജ്ഞാ-
 യും ജ്ഞേച്ഛന്മാരിൽനിന്ന് അർത്ഥത്തെ ഹരിക്കും. അഭി-
 മാനിയായിട്ടു കിങ്കരനോടുകൂടി ചരിക്കും. വിദേശ-
 ത്തെ വ്രജിക്കുമോ? അനർത്ഥനായി ധൂർത്തബന്ധവായി-
 ട്ടു പരാർത്ഥങ്ങളെ ഹരിക്കും. സുതോൽപത്തിസൗ-
 ഖ്യവും ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ രാഹു പതിനൊന്നാം
 ഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ജ്ഞേച്ഛന്മാരുടെ വക്കൽനിന്ന്
 എന്നും ദ്രവ്യം ലഭിക്കും. അഭിമാനശാലിയായിരി-
 ക്കും. ഭൂതന്മാരെ കൂടാതെ താനേതന്നെ സഞ്ചരിക്ക-
 കയില്ല. സ്വദേശംവിട്ടു ദൂരദേശത്തിലേക്കു യാത്രചെ-
 യ്യുമോ? ഇല്ല. കയ്യിലുള്ള ദ്രവ്യം നശിച്ചു ദരിദ്രനായി-
 ത്തിന്ന് ധൂർത്തന്മാരായ സഹായികളോടു കൂടിച്ചേർന്നു
 അന്യന്മാരുടെ ദ്രവ്യത്തെ അപഹരിക്കും. പുത്രന്മാരു-
 ള്ളാകയും അവർനിമിത്തം സുഖവാനായി വരികയും
 ചെയ്യും.

തമോ ദോദശേ ദീനതാം പാർവ്വതൂലം •

പ്രയത്നേ കൃതേനർത്ഥതാമാതനോതി

ഖലൈർമിത്രതാം സാധുലോകേ രിപുതപം

വിരാമേ മനോവാഞ്ചരിതാർത്ഥസ്യ സിദ്ധിം. 101

അ—ദോദശത്തിങ്കൽ തമസ്സ് ദീനതയേയും പാ-
 ്വ്വതൂലത്തേയും പ്രയത്നം കൃതമായിരിക്കുംസമയത്തി-
 കലും അനർത്ഥതയേയും ഖലന്മാരോടു മിത്രതയേയും
 സാധുലോകത്തിങ്കൽ രിപുതപത്തേയും വിരാമത്തി-
 കൽ മനോവാഞ്ചരിതാർത്ഥത്തിന്റെ സിദ്ധിയേയും
 ആതനനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—ജനനസമയം പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു രാഹു നി-
 ന്നാൽ ദൈന്യവും വാരിഭാഗങ്ങളിൽ വേദനയുമുണ്ടു-

കം. വിലക്കുമുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു താ
ല്പ്യം. പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്താലും ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാവുക
യില്ല. ദുഷ്ടന്മാരായ ജനങ്ങളോടുകൂടി സ്നേഹമായിരി
ക്കും. സജ്ജനങ്ങളുമായി ശത്രുതപവുമുണ്ടാകും. എങ്കി
ലും ഒടുവിൽ മനസ്സുകൊണ്ടു മോഹിച്ചുകാര്യം സാധി
ക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇതി രാഹോഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം രാഹുവിന്റെ ഭാവഫലം അ
ഭിഹിതമായി.

സാ—രാഹു ലഗ്നം മുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടം വരേ
യുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെ ഇ
പ്രകാരം ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽക്കരചിന്താമണി വ്യാഖ്യാനേ
ശാണോല്ലേഖനാവ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
രാഹുഭാവഫലം.

തനുസ്ഥഃ ശിഖീ ബാസ്യവൈഃ ക്ലേശകർത്താ
തഥാ ദുജ്ജനേഭ്യോ ഭയം വ്യാകുലതപം
കളത്രാദിചിന്താ സദോദ്ദേഗതാ ച

ശരീരവ്യഥാനേകധാ മാതതീ സ്യാൽ. 102

അ—തനുസ്ഥനായിരിക്കുന്ന ശിഖി ബാസ്യവ
ന്മാർ ഹേതുവായിട്ടു ക്ലേശകർത്താവാകുന്നു. അപ്രകാരം
ദുജ്ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭയവും വ്യാകുലതപവും കള
ത്രാദിചിന്തയും സദോദ്ദേഗതയും അനേകപ്രകാരം
മാതതിയായിരിക്കുന്ന ശരീരവ്യഥയും ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽ
കേതു നിന്നാൽ ബന്ധുക്കൾ നിമിത്തമുള്ള ദുഃഖമോ
അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധുക്കളോടുള്ള കലഹമോ ഉണ്ടാകും.

അതുപോലെതന്നെ ഓഷ്ഠജനങ്ങളിൽനിന്നു ഭയങ്ങളും
 അതുഹേതുവായിട്ടു മനസ്സിന്നു വ്യാകുലതയും വന്നുകൂ
 ടും. ഭായ്മാർ പത്രന്മാർ മുതലായവരെപ്പറ്റിയുള്ള
 വിചാരവും എല്ലാജ്ഞാഴും പരിഭ്രമവുമുണ്ടാകും. ശരീ
 രത്തിന്മേൽ വാതകോപംനിമിത്തം പലേപ്രകാരത്തി
 ലുള്ള ഓഃഖങ്ങളുമുണ്ടാകും. ഇവിടെ സദോദേപഗതം=
 സദോദേപഗതാവു എന്നുള്ളത്. സദോദേപഗതം=ഏ
 ല്ലാജ്ഞാഴും ഉദേപഗതത്തോടുകൂടിയവൻ. ഉദേപഗതം=ച
 രിഭ്രമം. എന്നിങ്ങിനെ പരിഭ്രമത്തെ അറിഞ്ഞുകൊ
 റുക. യദാ ഉദേപഗതശബ്ദസ്യ അഗ് അഭിത്യം പരി
 കല്പ്യ മതപത്ഥീയം അച്ഛൃത്യം വിധായ തന്നോ
 ത്തൽ പ്രത്യയേ ഉദേപഗതേതി രൂപമിത്യപിസാദ്ധ്യം.

ധനേ കേതുരവ്യഗ്രതാ കിം നരേശാ-

ദ്ധനേ ധാന്യനാശോ മുഖേ രോഗകൃദാ

കുടുംബേ വിരോധോ വചഃ സംസ്കൃതം വാ

ഭവേത്സേവ ഗൃഹേ സൗമ്യഗേഹേതി സൗഖ്യം.

അ — ധനത്തിങ്കലുള്ള കേതു മുഖത്തിങ്കൽ രോഗകൃ
 ത്താകുന്നു. നരേശൻ ഹേതുവായിട്ടു ധനത്തിങ്കൽ അ
 വ്യഗ്രതാ ഭവിക്കുമോ? ധാന്യനാശവും കുടുംബത്തിങ്ക
 ൽ വിരോധവും സ്വപ്നമായിരിക്കുന്ന ഗൃഹത്തിങ്കൽ സം
 സ്കൃതമായിരിക്കുന്ന വചസ്സും സൗമ്യഗേഹത്തിങ്കൽ
 അതിസൗഖ്യവും ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ
 കേതുനിന്നാൽ രാജാവുനിമിത്തം തന്റെ ധനം വേ
 ങ്ങതുപോലെ പുഷ്ടിപ്പെടാതെ നശിച്ചുപോകും. ധാ
 ന്യങ്ങൾക്കും നാശം സംഭവിക്കും. മുഖരോഗങ്ങളുമു
 ങ്ങാകും. കുടുംബത്തിങ്കലുള്ളവരായി കലഹം സംഭവി
 ക്കും. ഈ കേതു മേടം രാശിയിൽ രണ്ടാം ഭാവത്തിങ്ക

ലാണ് നിലുനതെങ്കിൽ വ്യാകരണശാസ്ത്രത്തിന്നു സരിച്ചും അലങ്കാരഭംഗിയോടുകൂടിയും ഉള്ള വാക്കുകളെ പറയുന്നവനായിരിക്കും. മിഥുനം രാശിയിലോ കന്നി രാശിയിലോ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ കേതു നിന്നാൽ വളരെ സൗഖ്യമുള്ളവനായിരിക്കും. ഇവിടെ കേതുവിന്നു ഹലങ്ങൾ ചൊല്ലിയെല്ലാലെ എന്ന വചനാന്തരമുണ്ടാകയാൽ ചൊല്ലിയുടെ മൂലക്ഷേത്രമായ മേടം രാശിയെ കേതുവിന്റെ ക്ഷേത്രമെന്നു കല്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നുള്ള ഉപദേശത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു സേപഗൃഹം എന്നതിന്നു മേടംരാശി എന്ന അർത്ഥത്തെ കല്പിച്ചതെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ സംസ്കൃതവാക്കു വ്യവഹാരവിഷയമായിരിക്കുമെന്നു സാമാന്യഫലമായി കല്പിച്ചാൽ മതി. മേടംരാശിയിൽ വിശേഷഫലത്തെ കല്പിക്കേണ്ടെന്നു വശ്യമില്ല എന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്.

ശിഷി വിക്രമേ ശത്രുനാശം വിവാദം
ധനം ഭോഗമൈശ്വര്യേതേജോധികം ച
സുഹൃദ്പത്നനാശം സദാ ബാഹുപീഡാം
ഭയോദേവഗചിന്താകലതപം വിധത്തേ. 104

അ—വിക്രമത്തിങ്കൽ ശിവി ശത്രുനാശത്തേയും വിവാദത്തേയും അധികമായിരിക്കുന്ന ധനത്തേയും ഭോഗത്തേയും ഐശ്വര്യത്തേജസ്സിനേയും സുഹൃദ്പത്നനാശത്തേയും എല്ലാത്തോഴും ബാഹുപീഡയേയും ഭയോദേവഗചിന്താകലതപത്തേയും വിധാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ കേതുനിന്നാൽ ശത്രുക്കളെല്ലാം നശിക്കും. തമ്മിൽ വിവാദവും ഉണ്ടാകും. വളരെ പണം സമ്പാദി

ക്ഷം. സുഖത്തെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഐശ്വര്യവും തേജസ്സും അധികമായി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ അധികം എന്നുള്ള വിശേഷണം ധനം എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള മൂന്നു പദങ്ങളിലും വിശേഷണരൂപം അനപയിക്കുന്നതാകുന്നു. ഐശ്വര്യത്തേജഃ എന്നുള്ളതു സമാഹാരപദപ്രസമാസവും നപുंसകലിംഗവും ഏകവചനവുമാകുന്നു. ബന്ധുസമൂഹങ്ങൾക്കു നാശവും സംഭവിക്കും. എല്ലാജ്യോഴും കയ്യിന്മേൽ ടുഃഖവുമുണ്ടാകും. അപബാഹുകാദി ദീനങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം. ഭയവും സംഭ്രമവും വിചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള വ്യാകുലതയും ഉണ്ടാകും. ഭയോദ്വേഗചിന്താകലതപമെന്നുള്ളതും ഭയം ച ഉദ്വേഗശ്ച ചിന്താകലതപം ച തേഷാം സമാഹാരഃ ഭയോദ്വേഗചിന്താകലതപമിതി സമാഹാരപദൈവകവല്യോവഃ. കേതു ഇതുകളെ ചെയ്യുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു കേതു മൂന്നാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ ഈ ഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കുമെന്നറിയണമെന്നു താല്പര്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. വിധാനം എന്നിവിടെ സൂചനമെന്നു അർത്ഥത്തെ ലക്ഷിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു അറിയുക.

ചതുർത്ഥ ന മാതുഃ സുഖം നോ കദാചിത്

സുഹൃദേഗ്ഗതഃ പൈതൃകം നാശമേതി

ശിഖീ ബന്ധുവഗ്ഗാൽ സുഖം സേവാച്ചഗേഹേ

ചിരം നോ വസേൽ സേവ ഗൃഹേ വ്യഗ്രതാ

[ചേൽ. 105]

അ — ശിഖീ ചതുർത്ഥത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു വെങ്കിൽ മാതാവിന്നു സുഖം ഭവിക്കുന്നില്ല (മാതാവിൽനിന്നുള്ള സുഖം ഭവിക്കുന്നില്ലെന്നു പക്ഷാന്തരം) സുഹൃദേഗ്ഗതത്തിൽനിന്നുള്ള സുഖവും ഒരിക്കലും ഭവി

ക്കുന്നില്ല. പൈതൃകം നാശത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. സേവാ
 ചുഗേഹത്തിങ്കലാണെങ്കിൽ ബന്ധുവർഗ്ഗത്തിൽനി
 നുള്ള സുഖവും വ്യഗ്രതയും ഭവിക്കുന്നു. സ്വന്തമായി
 റിക്കുന്ന ഗൃഹത്തിൽ ചിരകാലം വസിക്കില്ല.

സാ— ജനനസമയത്തിൽ അഞ്ചാംഭാവത്തി
 കൽ കേതുനിന്നാൽ അമ്മയ്ക്കു സുഖമുണ്ടാകയില്ല. രോഗ
 ഗാദ്യപ്രഭവങ്ങളുണ്ടാകും. അമ്മനിമിത്തം തനിക്കു
 ങ്ങളാകേണ്ടുന്ന സുഖങ്ങളെ അനുഭവിപ്പാനിടയാകയി
 ല്ലെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. അതുപോലെ ബന്ധുക്കൾ
 നിമിത്തമുള്ള സുഖം ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടാവുകയില്ല.
 അച്ഛന്റെ വക സ്വത്തുകളെല്ലാം നശിച്ചുപോകും.
 ഈ കേതുതന്നെ തന്റെ ഉച്ചത്തിങ്കലാണ് നാലാമേ
 ടത്തു നിലകുന്നതെങ്കിൽ ബന്ധുക്കൾ നിമിത്തമുള്ള സു
 ഖത്തെ അനുഭവിക്കും. സ്വന്തം ഗൃഹത്തിൽ വള
 രെക്കാലം താമസിപ്പാനിടയാവുകയില്ല. അനേകം
 കാര്യങ്ങളിലുള്ള വ്യഗ്രതനിമിത്തം സ്വഗൃഹത്തെ വി
 ട്റ്റ് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ അധികകാലങ്ങളെ കഴിച്ചുകൂ
 ടേണ്ടിവരും. ഇവിടെ കേതുവിന്ന് ഉച്ചത്തെ വരം
 ഹമിഹിരാചാര്യൻ ബുദ്ധജാതകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടി
 ല്ലെങ്കിലും ഉപദേശംകൊണ്ടും ഗ്രന്ഥാന്തരംകൊണ്ടും
 ധനുരാശിയാണു കേതുവിന്റെ ഉച്ചമെന്ന് അറിഞ്ഞു
 കൊൾക. സേവഗൃഹം എന്നുള്ളതിന്നു സ്വക്ഷേത്രത്തി
 കൽ നാലാമേടത്തുനിന്നാൽ എന്നുള്ള അർത്ഥത്തെ
 ചിലർ കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ മതത്തിൽ വാ
 സക്രിയാധികരണമായി സ്വഗൃഹത്തെ സേവഗൃഹം
 എന്നുള്ളതിന്റെ ആവൃത്തികൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കേണ്ടിവ
 രുന്നതെന്നു ഭേദം.

യദോ പഞ്ചമേ രാജപുഷ്പം പ്രയാതി
തദോ സോദരേ ഘാതപാതാദികഷ്ടം
സ്വപ്നബുദ്ധിവിദ്യമാ സന്തതിഃ സ്വപ്നപുത്രം

സ ദാസോ ഭവേദ്വീര്യയുക്തോ നരോപി. 106

അ—രാജപുഷ്പം യാതൊരിക്കൽ പഞ്ചമത്തിങ്കൽ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു അപ്പോൾ സോദരനിൽ ഘാത പാതാദിയാചിരിക്കുന്ന കഷ്ടവും സ്വപ്നബുദ്ധിവിദ്യയും സ്വപ്നപുത്രയായിരിക്കുന്ന സന്തതിയും ആ നരൻ വീര്യയുക്തനാണെങ്കിലും ദാസനായും ഭവിക്കും.

സാ—കേതു അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിച്ച മനുഷ്യന്റെ സോദരനും ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള മുറിവും വീഴ്ചയും മുതലായ കഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കും. ഇവിടെ ഘാതപാതാദി എന്നേടത്തു ഘാത വാതാദി എന്നൊരു പക്ഷമുണ്ട്. ആപക്ഷത്തിൽ വീഴ്ച എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തിങ്കൽ വാതരോഗംകൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവവും എന്നാക്കിക്കൊൾക. തന്നിട പലേ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സംഭവിക്കും. എന്നാൽ ദേഹദുഃഖമല്ലാതെ മനോവ്യാകുലതകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖവും സംഭവിക്കുമെന്നർത്ഥം. പുത്രന്മാർ ചുരുക്കമായിരിക്കും. ഇവിടെ സന്തതി എന്ന ശബ്ദത്തിന്നു വംശമെന്ന അർത്ഥമാകുന്നു. സ്വപ്നപുത്രം എന്നതിന്നു സ്വപ്നന്മാരായിരിക്കുന്ന പുത്രന്മാരോടുകൂടിയത് എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ പരാക്രമശാലിയായിരുന്നാലും ദാസനായിരിക്കും.

തമഃപുഷ്പഭാഗേ ഗതേ ഷഷ്ഠഭാവേ

ഭവേന്മതുലാമാനഭംഗോ രിപുണാം

വിനാശശ്ചതുഷ്ഠാൽസുഖം തുല്യചിത്തം

ശരീരേ സദാനാമയം വിപ്ലവാശഃ. 107.

അ—തമഃപുഷ്പഭാഗം ഷഷ്ടഭാവത്തിങ്കൽ ഗതമാ
യിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ മാതൃലങ്കൽനിന്നു മാനഭംഗ
വും രിപുക്കളുടെ വിനാശവും ചതുഷ്ഠാൽസുഖവും തു
ച്ഛചിത്തവും ശരീരത്തിങ്കൽ എല്ലാശ്ലോഴം അനാമയ
വും വിഷ്ണുനാശവും ഭവിക്കും.

സാ—കേതു ആരാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന സമ
യം ജനിച്ച ആറുക്കു് അമ്മാമൻനിമിത്തം മാനനാ
ശം സംഭവിക്കും. ശത്രുക്കൾ നശിച്ചുപോകും. ആന,
കുതിര, പശു, കാള മുതലായ നാല്ക്കാലികൾ നിമി
ത്തം സുഖവുമുണ്ടാകും. മനസ്സിന്നു തുച്ഛങ്ങളായ വി
ചാരങ്ങളുണ്ടാകും. ശരീരത്തിൽ ഒരിക്കലും വ്യാധി
കൾ ഉണ്ടാവുകയില്ല. എല്ലാശ്ലോഴം ആരോഗ്യമുണ്ടാ
വും. ഏതൊരു കാര്യത്തിന്നാരംഭിച്ചാലും വിഷ്ണുങ്ങൾ
കൂടാതെ ആ കാര്യം സാധിക്കും. വല്ല വിഷ്ണുങ്ങളും
സംഭവിച്ചുവെന്നാലും ആ വിഷ്ണുങ്ങൾ ഉടനെ തീൻ
കാര്യം സാധിക്കുമെന്നു താല്പര്യം.

ശിഖി സപ്തമേ ഭൂയസി മാഗ്ഗ്ചിന്താ
നിവൃത്തസ്യ നാശോഥവാ വാതഭീതിഃ
കളത്രാദിപീഡാ വ്യയോ വ്യഗ്രതാ ചേ-
ഭൂവേൽ കീടഗഃ സമുദോ ലാഭകരീ. 108

അ—ശിഖി സപ്തമത്തിങ്കലാണെങ്കിൽ ഭൂയസി
യായിരിക്കുന്ന മാഗ്ഗ്ചിന്തയും നിവൃത്തത്തിന്റെ നാ
ശവും അല്ലെങ്കിൽ വാതഭീതിയും കളത്രാദിപീഡയും
വ്യയവും വ്യഗ്രതയും ഭവിക്കും. കീടഗനായിരിക്കുന്ന
അവൻ എല്ലാശ്ലോഴം ലാഭകരീയാകുന്നു.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ കേതു ഏഴാംഭാവ
ത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ വഴിയിൽ അനേകപ്രകാ
രം വിചാരങ്ങളുണ്ടായി പിന്നാക്കത്തന്നെ മടങ്ങിപ്പോ

രികയും അതുനിമിത്തം ദ്രവ്യനാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ വാതരോഗം പിടിപെടുമെന്നു ഭയപ്പെടണം. ഇവിടെ വഴിയിൽ ഉപദ്രവങ്ങൾ വരുമെന്നു വിചാരിച്ചു യാത്രകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും അതുനിമിത്തം ദ്രവ്യനാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും ആവാം. മാഗ്ഗമെന്ന പദംകൊണ്ടു നടക്കുവാനുള്ള വഴി എന്നല്ലാതെ കാര്യനിവൃത്തിക്കുള്ള പ്രകാരങ്ങളെന്നുമാത്രം അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുകയും എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ആരംഭിക്കുവാൻ അപായചിന്തകൊണ്ടു മടിക്കുമെന്നർത്ഥം കല്പിക്കുകയും മാവാം. ഭാര്യോപത്രാദികൾക്കു ദുഃഖമുണ്ടാവും. ദ്രവ്യം നല്ലവണ്ണം ചിലവുചെയ്യും. മനസ്സിനു വ്യാകുലതപമുണ്ടാകും. കേതു വൃശ്ചികം രാശിയിൽ ഏഴാമേടത്തു നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

ഗുദഃ പീഡ്യതേ ശാദിരോരോഗൈരവശ്യം

ഭയം വാഹനാദേവ്യാസുനാം വിരോധഃ

ഭവേദഷ്ടമേ രാഹുപുഷ്പേത്ഥ്വലാഭഃ

സദാ കീടകന്യാജഗോയഗ്രഗേ തു.

109

അ—രാഹുപുഷ്പം അഷ്ടമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിതമായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ഗുദം അശാദിരോഗങ്ങളാൽ നിശ്ചയമായും പീഡിക്കപ്പെടുന്നു. വാഹനാദിയിങ്കൽനിന്നു ഭയവും വസുക്കളുടെ വിരോധവും ഭവിക്കും. കീടകന്യാജഗോയഗ്രഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കലാകട്ടെ എല്ലായ്പ്പോഴും അത്ഥ്വലാഭം ഭവിക്കും.

സാ—കേതു എട്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാളുടെ ഗുദം അർസ്സു മുതലായ രോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിശ്ചയമായും ദുഃഖിക്കപ്പെടും. വാഹനം മു

മുതലായതിൽനിന്നു ഭയമുണ്ടാകും. എന്നാൽ വാഹനങ്ങളിൽനിന്നു വീഴുകയോ ഗജാശപാദികൾ ചവിട്ടുക മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടാകയോ ചെയ്യും. ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു നാശം സംഭവിക്കും. ഇവിടെ അർഹദിരോഗൈഃ എന്നുള്ളടത്തു രോഗവാചിയായ അർഃശബ്ദം സകാരാന്തമാണെങ്കിലും അകാരാന്തനപുംസകമായിട്ടും ഉണ്ടാകയാൽ സാധുതപത്തെ ധരിച്ചുകൊൾക. അല്ലെങ്കിൽ ഗുരോ പീഡ്യതേരോഗദാദ്യൈരവശ്യം എന്ന പാഠത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊൾക. വസുനാം വിരോധഃ എന്നേടത്തു സ്വദ്രവ്യസ്യരോധഃ എന്നൊരു പാഠം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഛന്ദോഭംഗമുണ്ടാകയാൽ ആ പാഠത്തെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എട്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന കേതു, മേടം എടവം മിഥുനം കന്നി വൃശ്ചികം ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരു രാശിയിലാണെങ്കിൽ ഈ കാണ്ടിച്ച അശുഭഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയില്ല. എല്ലായ്പ്പോഴും ധനലാഭമുണ്ടാകും എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ശിഖീ ധർമ്മഭാവേ യദാ ക്ലേശനാശഃ
സുതാത്ഥീ ഭവേന്മൃച്ഛതോ ഭാഗ്യവുദ്ധിഃ
സഹോത്ഥവ്യഥാ ബാഹുരോഗംവിധത്തേ
തപോദാനതോ ഹാസ്യവുദ്ധിം തദനീം. 110

അ—യാതൊരിക്കൽ ശിഖി ധർമ്മഭാവത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അപ്പോൾ ക്ലേശനാശവും ക്ലേശനാശത്തിൽനിന്നു ഭാഗ്യവുദ്ധിയും സഹോത്ഥവ്യഥയും ഭവിക്കും. ബാഹുരോഗത്തെയും തപോദാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹാസ്യവുദ്ധിയേയും വിധാനംചെയ്യുന്നു. സുതാത്ഥീയായി ഭവിക്കും.

സാ—കേതു ജനനസമയത്തിങ്കൽ ഒമ്പതാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ദുഃഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകയില്ല. ഉണ്ടായി എങ്കിലും അവ ഉടനെ തീർന്നുപോകും. പുത്രലാഭത്തിനെ അപേക്ഷിക്കുന്നവനായിരിക്കും. എന്നാൽ അല്പസന്തതിയായും പുത്രലാഭത്തെ മോഹിക്കുന്നവനായിരിക്കും. ഭ്രഷ്ടന്മാരിൽനിന്നു ഭാഗ്യാനുഭവംധാരാളമായി സംഭവിക്കും. സഹോദരന്മാർക്കു ദുഃഖം വന്നുചേരും. കഷ്ടകുളീന്ദ്രേൽ ഏതെങ്കിലും വ്യാധികളുണ്ടാകും. തപസ്സചെയ്താലും ദാനംചെയ്താലും അന്യന്മാരിവനെ പരിഹസിക്കും. ഇവൻ ഗുണബുദ്ധികൊണ്ടല്ല തപസ്സും ദാനവും ചെയ്യുന്നത് അന്യന്മാരെ ബോധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നിങ്ങിനെ മറുജീവൻ ഇവനെ പരിഹസിക്കുമെന്നു താല്പര്യം.

പിതൃണാം സുഖം കർമ്മഗോ യസ്യ കേതു-

സ്തദേ ദുർഗം കഷ്ടഭാജം കരോതി

തഥാ വാഹനേ പീഡിതം ജാതു ജന

വൃഷാജാളികന്യാസു ചേജ്ജത്രനാശഃ. 111

അ—യാവനൊരുത്തന്നു കേതു കർമ്മനായി ഭവിക്കുന്നു അപ്പോൾ അവനെ ദുർഗനായും കഷ്ടഭാജനായും കരിക്കൽ വാഹനം നിമിത്തം പീഡിതനായും ചെയ്യുന്നു. അവന്നു പിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള സുഖം ഭവിക്കുന്നില്ല. ജനം വൃഷാജാളികന്യകളിലാണെങ്കിൽ ശത്രുനാശം ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയം കേതു പത്താംഭാവത്തിങ്കലാകുന്നു നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ അവന്നു അച്ഛൻനിമിത്തമായി യാതൊരു സുഖവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അത്രയുമല്ല, അവൻ ദൈർഘ്യമുള്ളവനായിരിക്കും. എന്നാൽ അന്യന്മാർക്കു ഇഷ്ടനായിരിക്കുക ഇല്ലെന്നു താല്പര്യം. ക

ഔവസ്ഥകൾ പലതും അവൻ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരുക്കാലത്തു വാഹനംനിമിത്തമുള്ള ദുഃഖവും അവനുണ്ടാകും. എന്നാൽ അവന്റെ ജനനം മേടം, എടവം, കന്നി, വൃശ്ചികം ഇവകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ലഗ്നത്തിലാണെങ്കിൽ അവൻ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ കേതു നിന്നാലും ഈ കഷ്ടഫലം അനുഭവിക്കുകയില്ല. അവൻ ശത്രുനാശമാകുന്നു ഫലം. ഇങ്ങിനെ വിശേഷത്തെ കണ്ടുകൊൾക. ഇവിടെ കേതു മേടം, എടവം, കന്നി, വൃശ്ചികം ഈ രാശികളിൽനിന്നു പത്താംഭാവത്തിലായി വന്നാലാകുന്നു ശത്രുനാശമെന്ന ശുഭഫലമുള്ളതു്. ഈ രാശികൾ ലഗ്നമായാലല്ല എന്ന് ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. ആ പക്ഷംതന്നെയാകുന്നു ഉചിതമായിട്ടുള്ളതു്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിവിശേഷത്തെ അവലംബിച്ചിട്ടാണല്ലോ ഇതുവരെ ഓരോ ഘട്ടത്തിൽ ഫലവിശേഷത്തെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ആ രീതിക്കനുസരിച്ചു് ഇവിടെയും കല്പിക്കുന്നതാണല്ലോ ഉചിതം. അപ്പോൾ ജാതുജന്മ എന്നേടത്തു ജാതു സേവയം എന്നു മൂലവും അനപയാത്മത്തിങ്കൽ ജന്മം എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ആ ഇവൻ എന്നും കല്പിച്ചുകൊൾക.

സുഭാഗ്യഃ സുവിദ്യാധികോ ദൌനീയഃ

സുഗാത്രഃ സുവസ്രഃ സുതേജോനപിതഃ സ്വ്യാൽ

ദേവേ പീഡ്യതേ സന്തതിദ്ദുർഗാ ച

ശിഖീ ലാഭഗഃ സർവ്വലാഭം കരോതി. 112

അ—ലാഭഗനായിരിക്കുന്ന ശിഖീ സർവ്വലാഭത്തെ ചെയ്യുന്നു. അവൻ സുഭാഗ്യനായും സുവിദ്യാധികനായും ദൌനീയനായും സുഗാത്രനായും സുവസ്രനായും സുതേജോനപിതനായും അവന്റെ സന്തതി ദുർഗായായും ഭവിക്കും. അവൻ ദേവത്തിങ്കൽ പീഡിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ കേതു പതിനൊന്നാം ഭാവത്തിങ്കൽ ഡിന്നാൽ നല്ല ഭാഗ്യവാനായിരിക്കും. നല്ല വിദ്യകൾ ധാരാളമുണ്ടാകും. സൗന്ദര്യമുള്ള ശരീരമായിരിക്കും. ജനങ്ങൾക്കു കാണാനാഗ്രഹിക്കപ്പെടത്തക്ക ആളാകും. നല്ല വസ്ത്രമുള്ളവനായിരിക്കും. വലിയ തേജസ്വിയായി വരും. അവന്റെ പുത്രപൗത്രാദിസന്തതിയും ഭാഗ്യചീനയായി വരും. ഭയത്തിന്നുള്ള എന്തെങ്കിലും സംഗതിയുണ്ടാകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ ഇവനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തും. എങ്കിലും എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളും വിചാരിക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

ശിഖി രിഃഫഗോ വസ്തിഗൃഹ്യാംശ്രിനേത്രേ

രജാപീഡനം മാതൃലാഭൈർവശമ്

സദാ രാജതുല്യം നരം സദ്വ്യയം ത...

ദ്രിപുണാം വിനാശം രണൈവ കരോതി. 113

അ—രിഃഫഗനായിരിക്കുന്ന ഈ ശിഖി വസ്തിഗൃഹ്യാംശ്രിനേത്രത്തിങ്കൽ രജാപീഡനത്തെയും രണത്തിങ്കൽ തദ്രിപുക്കളുടെ വിനാശത്തെയും നരനെ എല്ലാജ്യോഴും രാജതുല്യനാക്കിയും സദ്വ്യയനാക്കിയും ചെയ്യുന്നു. മാതൃലാഭത്തിന്നുള്ള ശമ്തൈ ചെയ്യുന്നില്ലതന്നെ.

സാ—കേതു പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നസമയം ജനിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വസ്തിപ്രദേശത്തിങ്കലും ഗൃഹ്യപ്രദേശത്തിങ്കലും കാലുകളിലും കണ്ണുകളിലും രോഗങ്ങൾനിമിത്തം ഓടുകയും ചെയ്യും. വസ്തി=നാഭിയിങ്കൽനിന്നു താഴെ ലിംഗമുലത്തിങ്കൽനിന്നു മേലേയുള്ള സ്ഥലമാകുന്നു. അമ്മാമൻനിമിത്തമുള്ള സുഖം അനുഭവിപ്പാനിടവരുന്നതല്ല. എല്ലാജ്യോഴും രാജാവിനെപ്പോലെ പ്രതാപാദിശക്തികളോടുകൂടിയി

രിക്കും. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ധാരാളം ചിലവുചെയ്യും. യുദ്ധത്തിങ്കൽ ശത്രുക്കളെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെയും നാശകരണം പ്രതി കേതുവിന്നു കർത്തൃത്വം സൂചകത്വേന ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണെന്നു വിചാരിക്കുക.

ഇതി കേതോഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം കേതുവിന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ—ജനനസമയം കേതു ലഗ്നമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുണ്ടാവുന്ന ഫലം ഈ വിധം പറയപ്പെട്ടു.

ഇതി ചമൽകാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ ശാണോല്ലേഖനാവ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ കേതുഭാവഫലം.

ചമൽകാരചിന്താമണൗ യൽ വശാനാം ഫലം കീർത്തിതം ഭട്ടനാരായണേന

ചരോദ്യോ ദ്വിജസ്തസ്യ രാജന്തഃ സഭായാം

സമക്ഷേ പ്രവക്തും ന ചന്യേ സമത്ഥഃ. 114

അ—ഭട്ടനാരായണനാൽ ചമൽകാരചിന്താമണിയിങ്കൽ വശങ്ങളുടെ യാതൊരു ഫലം കീർത്തിതമായി, അതിനെ യാതൊരു ദ്വിജൻ പഠിക്കും. രാജാവിന്റെ സഭയിങ്കൽ അവന്റെ സമക്ഷത്തിങ്കൽ പ്രവചിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു് അന്യന്മാർ സമത്ഥന്മാരല്ല.

സാ—ഭട്ടനാരായണനെന്ന ആചാര്യൻ ചമൽകാരചിന്താമണി എന്ന പേരായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിങ്കൽ സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുള്ള ഫലത്തെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പഠിക്കുന്നാളുടെ മുമ്പാകെ വാഗ്ദാനംചെയ്യും.

ജയിപ്പാൻ രാജസഭയിൽകൂടി അന്യന്മാർക്കു സാമത്ഥ്യമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇവിടെ ദ്വിജഃ എന്ന കർതൃപദത്തെ പാർത്തിരിക്കുന്നു. അതിന്നു “ദന്തവിപ്രാഡ്യാജാ ദ്വിജാഃ” എന്ന കോശവചനാനുസാരേണ ബ്രാഹ്മണനെന്നർത്ഥമാകുന്നു. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ മുഖ്യധാരികാരി ബ്രാഹ്മണനാകയാൽ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതാകുന്നു. വേദാംഗങ്ങളിൽ അന്തർഭൂതമായിരിക്കുന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിങ്കലും വേദാധികാരികളായ ബ്രാഹ്മണന്മാർക്കുതന്നെയാകുന്നു മുഖ്യധാരികാരെന്നു യുക്തിസിദ്ധമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകുന്നു “അദ്ധ്യേതവ്യം ബ്രാഹ്മണൈരേവ തസ്യാൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പണ്ഡിതേഭ്യം” എന്നു പ്രശ്നമാഗ്നപ്രണേതാവു പാർത്തിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും സൂതിപുരാണാദിപ്രാമാണ്യംകൊണ്ടു വേദാദ്ധ്യയനാധികാരം ബ്രാഹ്മണന്മാർക്കു മാത്രമല്ല ക്ഷത്രിയന്മാർക്കും വൈശ്യന്മാർക്കുംകൂടി ഉണ്ടെന്നു തെളിയുന്നു. അപ്പോൾ വേദാംഗമായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിങ്കലും ത്രൈവർണ്ണികന്മാർക്കെല്ലാം അധികാരമുണ്ടെന്നു അർത്ഥപത്തിപ്രമാണംകൊണ്ടു കിട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകുന്നു ദ്വിജഃ എന്നു പ്രയോഗിച്ചത്. ആ പദം ഉപനയനസംസ്കാരംകൊണ്ടു ദ്വിതീയജനത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന ത്രൈവർണ്ണികന്മാരെല്ലാം യോഗംകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാകുന്നു. വസ്തുതസ്തു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ ഗ്രന്ഥപ്രണേതാക്കന്മാരായി യവനന്മാർകൂടി ഉണ്ടെന്നു യവനഹാര മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു തെളിയുന്നു. അവർക്കു ദിവ്യജ്ഞാനശാലികളായ ജ്ഞികളെപ്പോലെ പൂജ്യതയുണ്ടെന്നു പ്രാചീനന്മാർതന്നെ പാർത്തിരിക്കുന്നു. “ഭേദോ ഹി യവനാസ്തേഷു സമ്യക്ശാസ്ത്രമിദം സ്ഥിതം । ജ്ഞിവ

തോപി പൂജ്യന്തെ'' എന്നും “ജ്യോതിവിഭോ ജനാഃ
സർവ്വപി പൂജ്യം ഏവ'' എന്നും പ്രാചീനവചനവും
ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അധികാരിനിരൂപണത്തി
ങ്കൽ ജാതിവിശേഷത്തെ അപേക്ഷിക്കാതെ “അനേ
കഹാരതപജ്ഞഃ പഞ്ചസിദ്ധാന്തഭൂക്കാവിദഃ । ഈ
പരപരപദ്യഃ സിദ്ധമന്ത്രോ ജാനാതി ജാതകം'' എ
ന്നു് അധികാരിലക്ഷണത്തെ ആചാര്യൻ പറഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു. “ദശഭേദം ഗ്രഹഗണിതം ജാതകമവലോക്യ
നിർവശേഷമപി । യഃ കഥയതി ശുഭമശുഭം വാ ത
സ്യ ന മിത്ഥ്യം ഭവേദാണീ'' എന്നും ജാതിവിശേ
ഷാപേക്ഷകൂടാതെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദാധികാ
രമില്ലാത്ത പലരും ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിലും അന്യ
രാജ്യങ്ങളിലും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രാഭിജ്ഞന്മാരായി കാണ
പ്പെടുന്നു. അവരെ ബ്രാഹ്മണന്മാർകൂടി മാനിക്കുന്നതും
ഫലജിജ്ഞാസയിങ്കൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതും പ്രത്യക്ഷ
സിദ്ധമായ സാമ്പ്രദായികപുരാതനാചാരവുമാകുന്നു.
അതിനെ ആരുംതന്നെ ദൂരാചാരമായി ഗണിച്ചുവരു
ന്നില്ലാത്തതാൽ സദാചാരമെന്നുതന്നെ ഊഹിക്കേണ്ടി
യിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇവിടെ ദ്വിജഃ എന്നു പറ
ഞ്ഞതു പ്രാധികാഭിപ്രായേണയാകുന്നുവെന്നും കരുത
ണം. ഈ അധികാരിനിരൂപണത്തിൽ വക്തവ്യങ്ങളു
ടെ അംശങ്ങൾ ഇനിയും വളരെയുണ്ടു്. വിസ്തരഭയം
നിമിത്തം ഇപ്പോൾ അതിന്നായി ഒരുങ്ങുന്നില്ല.

ഇതി ചമൽകാരചിന്താമണി വ്യാഖ്യാനേ

ശാസ്ത്രോല്പേഖനാഖ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ

സ മ ഹ ഏ .

